

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

තිරියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

තිල වාර්තාව

(අභ්‍යන්තර පිටපත)

අත්තිහිත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, (1968-69) [පස්වන වෙන් කළ දිනය]
දෙවන වර කියවීම—විවාදය ඉදිරියට ගෙන යන ලදී.

අලුත්කාරකාරකුමාගෙන් ලත් සන්දේශය

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்எடக்கம்

விலக்களுக்கு வாய்முல் விடைகள்

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1968-69 [ஒதுக்கப்பட்ட ஐந்தாம் நாள்]

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் தொடர்ிறது

மகாதேசாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்தி

Volume 80
No. 7

Saturday
17th August 1968

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

APPROPRIATION BILL, 1968-69 [Fifth Allotted Day]
Second Reading—Debate continued

MESSAGE FROM THE GOVERNOR-GENERAL

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1968 අගෝස්තු 17 වන සෙනසුරාදා

சனிக்கிழமை, 17, ஓகஸ்ட் 1968

Saturday, 17th August 1968

ප්‍ර. සා. 10 මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය. කථනායකතුමා [රු. එස්. සී. ජේලි කොරියා] මූලාසනා කළේය.

சபை, மு. ப. 10 மணிக்கருக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [கௌரவ எஸ். சி. ஜேஸி கொறியா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 10 A.M., MR. SPEAKER [THE HON. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்ப்புற விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ආදායම් පාලක නිලධාරීන්

அனுராதபுர மாவட்ட இறைவரி உத்தியோகத்தர்கள்

D. R. O's., ANURADHAPURA DISTRICT

කේ. බී. රත්නායක මයා. (අනුරාධපුරය)

(திரு. கே. பி. ரத்னாயக்க—அனுராதபுரம்)

(Mr. K. B. Ratnayake—Anuradhapura)

සවදේ ශ කටයුතු ඇමතීහෝ ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ එක් එක් ආදායම් පාලක නිලධාරී කොට්ඨාශයේ

සේවය කරන නිලධාරියාගේ නම සහ ඔහුගේ අධ්‍යාපන සුදුසුකම් මොනවාද? (ආ) 1965 ජනවාරි සිට මේ දක්වා එක් එක් ආදායම් පාලක නිලධාරී කොට්ඨාශයේ සේවය කළ නිලධාරීන්ගේ නම් සහ සේවා කාලය එතුමා සඳහන් කරනවාද?

உள்ளாட்டு விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட கேட்ட வினா: (அ) அனுராதபுர மாவட்டத்தின் ஒவ்வொரு இறைவரி உத்தியோகத்தர் பிரிவினரும் கடமையாற்றுகின்ற உத்தியோகத்தர்களின் பெயர்களும், அவர்களின் கல்வித் தகைமைகளும் யாவை? (ஆ) 1965 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலிருந்து இன்றுவரை ஒவ்வொரு இறைவரி உத்தியோகத்தரின் பிரிவினரும் கடமையாற்றிய உத்தியோகத்தர்களின் பெயர்களையும் அவர்களின் சேவைக் காலத்தையும் குறிப்பிடுவாரா?

asked the Minister of Home Affairs : (a) What is the name and what are the educational qualifications of each officer functioning as Divisional Revenue Officer in each D. R. O's Division of the Anuradhapura District ? (b) Will he state the name and period of service of each officer who has functioned as Divisional Revenue Officer in each of the D. R. O'S Divisions in the Anuradhapura District since January 1965 ?

රු. සී. පී. ආර්. ගුනවර්ධන (කර්මාන්ත හා සිවර ඇමති—සවදේ ශ කටයුතු හර ඇමති වෙනුවට)

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன—சைத்தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சர்—உள்ளாட்டு விவகார அமைச்சர் சார்பாக)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena—Minister of Industries and Fisheries—on behalf of the Minister of Home Affairs)

The Answer is long and I table it.

සහමේසය මත තබන ලද පිළිතුර මෙසේයි :
சபாபிடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடைவருமாறு :

The Answer tabled is as follows :

(අ)

1. මූලාසනා ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී,
වී. සී. කරුණානන්ද මහතා, ලංකා පරිපාලන සේවය, බී.ඒ.
2. ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී, නුවරගම පළාත, නැගෙනහිර
එල්. ඒ. හින්ගම මහතා, ලංකා පරිපාලන සේවය, බී.ඒ.

3. ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී, නුවරගම පළාත බටහිර
එස්. ඒ. ජිනදාස මහතා, ලංකා පරිපාලන සේවය, බී.ඒ.
4. ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී, හුරුළු පළාත, දකුණ
ආර්. විජේරත්න මහතා, ලංකා පරිපාලන සේවය, බී.ඒ.
5. ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී, කළාගම පළාත උතුර
ඩබ්ලිව්. තෙන්නකෝන් මහතා, ලංකා පරිපාලන සේවය, බී.ඒ.
6. වැඩ බලන ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී, නුවරගම පළාත දකුණ
කේ. ඊ. පිරිස් මහතා, විධායක ලිපිකරු පන්තියේ විශේෂ ශ්‍රේණිය, රොෂ්ඩ් පාඨශාලා සහතිකය
7. වැඩ බලන ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී, නුවරගම පළාත උතුර
ජී. ඩී. ඊ. විජේසූරිය මහතා, විධායක ලිපිකරු පන්තියේ පළමුවැනි ශ්‍රේණිය, රොෂ්ඩ් පාඨශාලා සහතිකය
8. වැඩබලන ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී, හුරුළු පළාත උතුර
ඩබ්ලිව්. පී. වල්ගම මහතා, විධායක ලිපිකරු පන්තියේ පළමුවැනි ශ්‍රේණිය, රොෂ්ඩ් පාඨශාලා සහතිකය
9. වැඩ බලන ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී, හුරුළු පළාත මධ්‍යම
එන්. එම්. බී. බලල්ල මහතා, විධායක ලිපිකරු පන්තියේ පළමුවැනි ශ්‍රේණිය, රොෂ්ඩ් පාඨශාලා සහතිකය
10. වැඩබලන ප්‍රාදේශීය ආදායම් නිලධාරී, කළාගම පළාත දකුණ
සරත් ඉන්ද්‍රනිස්ස මහතා, කවචේරි මිනින්දෝරු, ලංඩන් මැට්‍රික් විභාගය

(ආ)

1. නුවරගම පළාත උතුර — 1965.7.14 දක්වා එච්. එච්. බණ්ඩාර මහතා
1965.7.15 සිට 66.4.14 දක්වා ඒ. වික්‍රමාරච්චි මහතා
1966.4.15 සිට 68.3.13 දක්වා එස්. එම්. ජේ. සේනාරත්න මහතා
1968.3.19 සිට මේ දක්වා ජී. ඩී. ඊ. විජේසූරිය මහතා
2. නැගෙනහිර නුවරගම පළාත — 1965.7.31 දක්වා එච්. එච්. බණ්ඩාර මහතා
1965.8.1 සිට 66.4.30 දක්වා සී. එච්. එච්. ටී. වන්දුසේකර මහතා
1966.5.1 සිට 66.5.31 දක්වා කේ. බී. සූරියගොඩ මහතා
1966.6.1 සිට මේ දක්වා එල්. ඒ. හිත්ගම මහතා
3. නුවරගම පළාත දකුණ — 1965.1.11 සිට 65.6.15 දක්වා ඩබ්. එම්. මන්ත්‍රීපාල මහතා
1965.7.1 සිට 65.7.31 දක්වා ආර්. බී. බුළුමුල්ල මහතා
1965.8.1 සිට 67.6.15 දක්වා එච්. එම්. ඩී. පී. බණ්ඩාර මහතා
1967.6.16 සිට මේ දක්වා කේ. ඊ. පිරිස් මහතා
4. නුවරගම පළාත බටහිර — 1966.4.15 දක්වා ආර්. බී. බුළුමුල්ල මහතා
1966.4.16 සිට 1966.6.1 දක්වා ජී. සී. දිසානායක මහතා
1966.6.1 සිට 66.10.14 දක්වා කේ. බී. සූරියගොඩ මහතා
1966.10.15 සිට 68.6.30 දක්වා ටී. සී. කරුණානන්ද මහතා
1968.7.1 සිට මේ දක්වා එස්. ඒ. ජිනදාස මහතා
5. කලාගම පළාත උතුර — 1965.1.1 සිට 1968.6.30 දක්වා ඩී. බී. ලියනගෙදර මහතා
1968.7.1 සිට මේ දක්වා ඩබ්ලිව්. තෙන්නකෝන් මහතා
6. කලාගම පළාත දකුණ — 1968.3.14 දක්වා ටී. බී. රත්නායක මහතා
1968.3.15 සිට මේ දක්වා සරත් ඉන්ද්‍රනිස්ස මහතා
7. උතුරු හුරුළු පළාත — 1967.8.15 දක්වා එච්. එම්. සී. කපිලරත්න මහතා
1967.8.16 සිට 67.9.30 දක්වා ටී. ඩී. ඩබ්. පිරිස් මහතා
1967.10.1 සිට මේ දක්වා ඩබ්ලිව්. ජී. වල්ගම මහතා
8. දකුණු හුරුළු පළාත — 1965.7.31 දක්වා ටී. බී. වන්තිනායක මහතා
1965.8.1 සිට 66.4.14 දක්වා කේ. බී. ජයතිස්ස මහතා
1966.4.15 සිට මේ දක්වා ආර්. විජේරත්න මහතා
9. මධ්‍යම හුරුළු පළාත — 1965.6.30 දක්වා පී. මුදන්දානායක මහතා
1965.7.5 සිට 67.8.31 දක්වා එච්. එම්. ඩී. බී. හේරත් මහතා
1967.9.1 සිට මේ දක්වා එන්. බී. එම්. බලල්ල මහතා

10. මූලස්ථාන ප්‍රාදේශීය ආදායම් — 1965.5.31 දක්වා ජී. සී. දිසානායක මහතා
 කිලිධාරිත් 1966.6.1 සිට 68.1.3 දක්වා කේ. ඩී. සුරියගොඩ මහතා
 1968.1.4 සිට 68.5.31 දක්වා ටී. බී. රත්නායක මහතා
 1968.6.1 සිට 68.6.30 දක්වා ඩබ්ලිව්. තෙන්නකෝන් මහතා
 1968.7.1 සිට මේ දක්වා ටී. සී. කරුණානන්ද මහතා

1. (a)

1. Headquarters Divisional Revenue Officer, Mr. V. C. Karunananda, Ceylon Administrative Service, B.A.
2. Divisional Revenue Officer, Nuweragam Palatha East, Mr. L. A. Heengama, Ceylon Administrative Service, B.A.
3. Divisional Revenue Officer, Nuweragam Palatha West, Mr. S. A. Jinadasa Ceylon Administrative Service, B.A.
4. Divisional Revenue Officer, Hurulu Palata South, Mr. R. Wijeratne, Ceylon Administrative Service, B.A.
5. Divisional Revenue Officer, Kalagam Palata North, Mr. W. Tennekoon, Ceylon Administrative Service, B.A.
6. Acting Divisional Revenue Officer, Nuwaragam Palata South, Mr. K. E. Pieris, Executive Clerical Class, Special Grade, S.S.C.
7. Acting Divisional Revenue Officer, Nuwaragam Palata North, Mr. G. D. E. Wijesuriya, Executive Clerical Class, Grade, 1, S.S.C.
8. Acting Divisional Revenue Officer, Hurulu Palata North, Mr. W. P. Walgama, Executive Clerical Class, Grade, 1, S.S.C.
9. Acting Divisional Revenue Officer, Hurulu Palata Central, Mr. N. M. B. Balalla, Executive Clerical Class, Grade, 1, S.S.C.
10. Acting Divisional Revenue Officer, Kalagam Palata South, Mr. Sarath Indatissa, Kachcheri Surveyor, London Matriculation.

(b)

- (1) Nuwaragam Palatha North .. Mr. H. H. Bandara up to 14.7.65
 Mr. A. Wickrama-arachchi from 15.7.65 to 14.4.66
 Mr. S. M. J. Senaratne from 15.4.66 to 13.3.68
 Mr. G. D. E. Wijesuriya from 19.3.68 to date.
- (2) Nuwaragam Palatha East .. Mr. H. H. Bandara up to 31.7.65
 Mr. C. H. M. T. Chandrasekera from 1.8.65 to 30.4.66
 Mr. K. B. Suriyagoda from 1.5.66 to 31.5.66.
 Mr. L. A. Heengama from 1.6.66 to date.
- (3) Nuwaragam Palatha South .. Mr. W. M. Manthripala from 11.1.65 to 15.6.65.
 Mr. R. B. Bulumulla from 1.7.65 to 31.7.65.
 Mr. H. M. D. P. Bandara from 1.8.65 to 15.6.67.
 Mr. K. E. Pieris from 16.6.67 to date.
- (4) Nuwaragam Palatha West .. Mr. R. B. Bulumulla up to 15.4.66.
 Mr. G. C. Dissanayake from 16.4.66 to 1.6.66.
 Mr. K. B. Suriyagoda from 1.6.66 to 14.10.66.
 Mr. V. C. Karunanda from 15.10.66 to 30.6.68.
 Mr. S. A. Jinadasa from 1.7.68 to date.
- (5) Kalagam Palatha North .. Mr. D. B. Liyanagedera from 1.1.65 to 30.6.68.
 Mr. W. Tennekoon from 1.7.68 to date.
- (6) Kalagam Palatha South .. Mr. T. B. Ratnayake up to 14.3.68.
 Mr. Sarath Indatissa from 15.3.68 to date.
- (7) Hurulu Palatha North .. Mr. H. M. C. Kapilaratne up to 15.8.67
 Mr. T. V. W. Pieris from 16.8.67 to 30.9.67.
 Mr. W. G. Walgama from 1.10.67 to date.
- (8) Hurulu Palatha South .. Mr. T. B. Wanninayake up to 31.7.65.
 .. Mr. K. B. Jayatissa 1.8.65 to 14.4.66.
 Mr. R. Wijeratne from 15.4.66 to date.
- (9) Hurulu Palatha Central .. Mr. G. Mudannayake up to 30.6.65.
 Mr. H. M. D. B. Herath from 5.7.65 to 31.8.67.
 Mr. N. B. M. Balalla from 1.9.67 to date
- (10) Headquarters D.R.O. .. Mr. G. C. Dissanayake up to 31.5.66.
 Mr. K. B. Suriyagoda from 1.6.66 to 3.1.68.
 Mr. T. B. Ratnayake from 4.1.68 to 31.6.68.
 Mr. W. Tennekoon from 1.6.68 to 30.6.68.
 Mr. V. C. Karunada from 1.7.68 to date.

- 7. ආර්. කේ. ඇස්. ඇස්. ද සිල්වා මහතා ... වැටුප්වර්ධකයකට සමානමුදලකින් වැටුප 6 මසකට අඩු කිරීම
- 8. පී. එස්. කොඩිකාර මහතා ... එම
- 9. එන්. සමරවීර මහතා ... එම
- 10. එම්. සී. ටී. ප්‍රනාන්දු මහතා ... එම
- 11. එම්. බී. ගන්තිලේ මහතා ... එම
- 12. ඩබ්ලිව්. මුණසිංහ මහතා ... වැටුණු වර්ධකය 6 මාසයකට ප්‍රමාද කිරීම
- 13. පී. ඇල්. බී. සිල්වා මහතා ... එම
- 14. ඇල්. බී. උලපනේ මහතා ... එම
- 15. ඩබ්ලිව්. ඇල්. ඇල්. ද සොයිසා මහතා ... එම
- 16. ඩබ්ලිව්. ඇම්. පී. ජයවර්ධන මහතා ... එම
- 17. පී. දිසානායක මහතා ... වැටුප් වර්ධකය එක් අවුරුද්දකට ප්‍රමාද කිරීම
- 18. ඒ. ඩබ්ලිව්. ලදුවාගෙට්ටි මහතා ... වැටුප් වර්ධකය 6 මාසයකට ප්‍රමාද කිරීම
- 19. ඩී. අරම්පත්ත මහතා ... එම
- 20. බී. ඇන්. වික්‍රමතිලක මහතා ... එම
- 21. ජේ. ගොඩකන්ද මහතා ... එම
- 22. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. ගුණරත්න මහතා ... එම
- 23. ඇල්. ඇන්. ද සිල්වා මහතා ... එම
- 24. සී. එච්. ඒ. කොඩිතුචක්කු මහතා ... එම
- 25. ඒ. පත්මපෙරුම මහතා ... වැටුප් වර්ධකය එක් අවුරුද්දකට ප්‍රමාද කිරීම
- 26. පී. ඩී. වර්ණසූරිය මහතා ... වැටුප් වර්ධකය හය මාසයකට ප්‍රමාද කිරීම

II පෙල තැපැල් ස්ථානාධිපති හා සංඥයක

- 27. සී. ඇස් විට්ඨිංග මහතා ... වැටුප් වර්ධකය හය මාසයකට ප්‍රමාද කිරීම
- 28. එම්. ඩී. ජේ. සල්ගාදු මහතා ... වැටුප් වර්ධකය එක් අවුරුද්දකින් ප්‍රමාද කිරීම
- 29. පී. එච්. මැන්දිස් මහතා ... වැටුප් වර්ධකය හය මාසයකට ප්‍රමාද කිරීම
- 30. පී. පී. ප්‍රේමකුමාර් මහතා ... වැටුප් වර්ධකය එක් අවුරුද්දකින් ප්‍රමාද කිරීම
- 31. ඊ. වික්‍රමසිංහ මහතා ... සතියක වැටුප් දඩ ගැසීම
- 32. ඩී. කරුණාදස මහතා ... වැටුප් වර්ධකය එක් අවුරුද්දකින් ප්‍රමාද කිරීම
- 33. ඩී. ඒ. සී. එච්. ත්‍රිමාන්න මහතා ... වැඩ තහනම් කරණ ලදුව දෙවනුව නැවත සේවයේ පිහිටුවන ලදී. මෙතෙක් දඬුවමක් පමුණුවා නොමැත
- 34. සී. සේනානායක මහතා ... වැටුප් වර්ධකය 6 මාසයකට ප්‍රමාද කිරීම
- 35. එච්. ආර්. සෙනෙවිරත්න මහතා ... එම
- 36. ඩබ්ලිව්. ඇල්. ඒ. යූ. ඩබ්ලිව්. වැලිපිට මහතා ... එම
- 37. කේ. කේ. ජයවර්ධන මහතා ... එම
- 38. ජී. ඩී. කරුණාරත්න මහතා ... එම
- 39. ඊ. ඇම්. සෙනෙවිරත්න ... එම
- 40. ඩබ්ලිව්. රත්නායක මහතා ... එම
- 41. ටී. ඩී. පී. දිසානායක මහතා ... සතියක් වැටුප් දඩ ගැසීම
- 42. එල්. ඇස්. විජේවර්ධන මහතා ... වැටුප් වර්ධකය එක් අවුරුද්දකින් ප්‍රමාද කිරීම

වැලිපෝන් සේවිකා

- 43. ඇම්. ඇස්. පී. දිසානායක මහත්මිය ... වැටුප් වර්ධකය එක් අවුරුද්දකින් ප්‍රමාද කිරීම

වී. ලී. ප. I පෙළ ලිපිකරු

- 44. ඩබ්ලිව්. ඒ. පෙරේරා මහතා ... වැටුප් වර්ධකය හය මාසයකින් ප්‍රමාද කිරීම
- 45. ඒ. කේ. පී. ජයසේන මහතා ... එම
- 46. කේ. කේ. රාමචන්ද්‍ර මහතා ... එම
- 47. කේ. ඩී. පෙරේරා මහතා ... එම
- 48. ඒ. ජී. ඇම්. අල්විස් මහතා ... එම

වී. ලී. ප. II පෙළ ලිපිකරු

- 49. කේ. පී. ද සිල්වා මහතා ... වැටුප් වර්ධකය එක් අවුරුද්දකින් ප්‍රමාද කිරීම

තැපැල් හා තෝරන නිලධාරීන්

- 50. ඇල්. ඩී. අමරසේන මහතා ... හය මාසයකට වැටුප් වර්ධකයන් නතර කිරීම
- 51. ඇම්. ජේ. සිල්වා මහතා ... වැටුප් වර්ධකය එක් අවුරුද්දකට ප්‍රමාද කිරීම
- 52. යූ. බී. වනසිංහ මහතා ... වැටුප් වර්ධකයක් එක් අවුරුද්දකට අඩු කිරීම
- 53. ඩී. ඇම්. ඒ. දිසානායක මහතා ... සතියක වැටුප් දඩ ගැසීම
- 54. එස්. මිල්ලට්තානාචාරි මහතා ... ශ්‍රේණියෙන් පහත දැමීම
- 55. පී. ජී. දයාරත්න මහතා ... සතියක වැටුප් දඩ ගැසීම

තැපැල් නිලධාරී

- 56. එම්. ඩබ්ලිව්. සිරිවර්ධන මහතා ... සතියක වැටුප් දඩ ගැසීම
- 57. ජී. කේ. රුධන් සිංහේඤා මහතා ... වැටුප් වර්ධකය එක් අවුරුද්දකින් ප්‍රමාද කිරීම

තෝරන්නා

- 58. පී. සාසනායු මහතා ... ශ්‍රේණියෙන් පහත දැමීම

තැපැල්කරු

- 59. ඒ. විලියම් සිංහේඤා මහතා ... වැටුප් වර්ධකය එක් අවුරුද්දකින් ප්‍රමාද කිරීම
- 60. ඩබ්ලිව්. ඩී. ප්‍රනාන්දු මහතා ... දඩුවමක් නැත
- 61. කේ. ජයසූරිය මහතා ... ශ්‍රේණියෙන් පහත දැමීම
- 62. කේ. කේ. ඇස්. ජයවර්ධන මහතා ... වැටුප් වර්ධකය එක් අවුරුද්දකින් ප්‍රමාද කිරීම
- 63. බී. ඇම්. ඇල්බට් මහතා ... එම
- 64. කේ. ඩී. තේවිසි සිංහේඤා මහතා ... එම
- 65. එම්. ගීන්බ්‍රෝඩා මහතා ... ශ්‍රේණියෙන් පහත දැමීම
- 66. ජී. දිසානායක මහතා ... සතියක වැටුප් දඩ ගැසීම
- 67. ආර්. ඇම්. ගුණසේකර මහතා ... ශ්‍රේණියෙන් පහත දැමීම
- 68. ඒ. ආර්. පී. ජිනදාස මහතා ... වැටුප් වර්ධකය එක් අවුරුද්දකින් ප්‍රමාද කිරීම
- 69. ආර්. ඇම්. රත්නායක මහතා ... සතියක වැටුප් දඩ ගැසීම
- 70. ඒ. එච්. ජයතිලක මහතා ... එම
- 71. ඒ.ඒ. ඩී. සෝමදාස මහතා ... ශ්‍රේණියෙන් පහත දැමීම
- 72. ඩබ්ලිව්. පියසේන මහතා ... සතියක වැටුප් දඩ ගැසීම
- 73. ඩබ්ලිව්. ගුණදාස මහතා ... එම

තැපැල්කරු

- 74. ආර්. පී. පීටර් මහතා ... ශ්‍රේණියෙන් පහත දැමීම
- 75. ඒ. සිරිවර්ධන මහතා ... එම
- 76. එස්. අන්දරාහෙන්නදි මහතා ... සතියක වැටුප් දඩ ගැසීම
- 77. පී. ජී. ඇල්. රාජනායක මහතා ... එම
- 78. එච්. එම්. සැන්ඩ්සන් මහතා ... එම
- 79. ඊ. මදනායා මහතා ... ශ්‍රේණියෙන් පහත දැමීම
- 80. ඇස්. පී. ටී. ආර්. ඒ. පී. අල්පොත්සු මහතා ... එම

රියැදුරු

- 82. කේ. ජී. සයිමන් මහතා ... වැටුප් වර්ධකය හය මාසයකින් ප්‍රමාද කිරීම
- 83. එස්. පී. සයිමන් මහතා ... එම
- 84. පී. ඩී. ඥානසේන මහතා ... සතියක වැටුප් දඩ ගැසීම

කා.කා.ස.

- 85. ඇම්. කේ. පිරිස් මහතා ... වැටුප් වර්ධකය එක් අවුරුද්දකින් ප්‍රමාද කිරීම
- 86. ඩී. ඒ. ප්‍රනාන්දු මහතා ... එම
- 87. ආර්. ඒ. ඩී. බී. රණසිංහ මහතා ... ග්‍රෙණියෙන් පහත දැමීම
- 88. ඇස්. ඇම්. පුංචි බණ්ඩා මහතා ... වැටුප් වර්ධකය එක් අවුරුද්දකින් ප්‍රමාද කිරීම
- 89. ජී. විජේරත්න මහතා ... ග්‍රෙණියෙන් පහත දැමීම
- 90. ඇස්. ඒ. සෝමපාල මහතා ... එම
- 91. ඇම්. පී. ටිකිරිබණ්ඩා මහතා ... වැටුප් වර්ධකය එක් අවුරුද්දකින් ප්‍රමාද කිරීම

විදුලි පණිවුඩකරු

- 92. ඕ. ඇල්. රොඩරිගෝ මහතා ... වැටුප් වර්ධකය හය මාසයකට ප්‍රමාද කිරීම
- 93. ඩබ්ලිව්. එම්. ඇස්. හෙන්රි මහතා ... වැටුප් මූලික වැටුප් තෙක් අඩු කිරීම
- 94. ජී. ජී. ඩී. හෙන්රික් මහතා ... සතියක වැටුප් දඩ ගැසීම

සුළු පරිපාලක—ඉංජිනේරු අංශය

- 95. ඇල්. පී. ප්‍රනාන්දු මහතා ... ග්‍රෙණියෙන් පහත දැමීම

රියැදුරු—ඉංජිනේරු අංශය

- 96. ජේ. ඒ. ප්‍රේමදාස මහතා ... සතියක වැටුප් දඩ ගැසීම

කම්කරු—ඉංජිනේරු අංශය

- 97. ටී. එම්. සුගුණපාල මහතා ... වැටුප් වර්ධකය එක් අවුරුද්දකින් ප්‍රමාද කිරීම
- 98. ඇල්. ඊ. රොඩරිගෝ මහතා ... එම
- 99. ඩබ්ලිව්. එම්. සිරිසේන මහතා... එම
- 100. පී. මයිකල් මහතා ... එම
- 101. එම්. ගුනේරිස් මහතා ... ග්‍රෙණියෙන් පහත දැමීම
- 102. ටී. ඩී. ප්‍රනාන්දු මහතා ... සතියක වැටුප් දඩ ගැසීම
- 103. ජී. ඩී. ජේමදාස මහතා ... ග්‍රෙණියෙන් පහත දැමීම
- 104. ඩබ්ලිව්. ඇම්. ප්‍රේමවන්ද්‍ර මහතා ... එම
- 105. ඩී. ටී. ඇස්. දිසානායක මහතා ... වැඩ බලන් ඉංජිනේරු

මොහු 1966 ජනවාරි 8 වන දින වැඩ වර්ජනයට සහභාගිවූ නිසා වැඩ තහනම් කරන ලදී. මෙම කාරණය නිසා ඔහුට වෝදනා පත්‍ර නිකුත් කළේ නැත. මොහු මෙතෙක් වැඩ තහනම් යටතේ සිටින්නේ ඔහු වැලිපොත් පණිවුඩ නීති විරෝධී ලෙස බාධා කිරීම ගැන මැදිහත්වූ නිසාය.

- 106. ජී. ඇල්. සිල්වා මහතා ... රියැදුරු
ජනවාරි 8 වැනි දින සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් මොහුගේ වැඩ තහනම් කරන ලදී. වැඩ වර්ජනය හා සම්බන්ධ නොවූ වෙනත් වෝදනාවලට මොහු වරදකරුවී සේවයෙන් පහ කරනලද හෙයින් ඔහුට වැඩ වර්ජනය සම්බන්ධයෙන් දඬුවමක් පමුණුවා නැත.

(ඉ) 104 දෙනෙක් ආපසු සේවයට බඳවාගන්නා ලදී. පමුණුවන ලද දඬුවම් (ආ) යටතේ ඉහත සඳහන් වේ.
(ඊ) කිසිවෙක් නැත.

(a) 106

(b) *Investigating Inspectors*

1. Mr. T. P. Gunawardena .. Deferment of increment for 1 year

Postmasters & Signallers Class I

2. Mr. P. M. D. Wijayasuriya .. Reduction of salary by one increased for 6 months.
 3. Mr. P. S. Saram .. do
 4. Mr. A. C. Samarajeewa .. do
 5. Mr. D. G. William .. do
 6. Mr. D. V. G. Silva .. do
 7. Mr. R. K. S. S. de Silva .. do
 8. Mr. P. S. Kodikara .. do
 9. Mr. N. Samarawera .. do
 10. Mr. M. C. T. Fernando .. do
 11. Mr. M. B. Gannile .. do
 12. Mr. W. Munasinghe .. Deferment of increment for 6 months
 13. Mr. P. L. B. Silva .. do
 14. Mr. L. B. Ulapane .. do
 15. Mr. W. L. L. de Soysa .. do
 16. Mr. W. M. P. Jayawardena .. do
 17. Mr. P. Dissanayake .. Deferment of increment for 1 year
 18. Mr. A. W. Ladduwahetty .. Deferment of increment for 6 months
 19. Mr. D. Arampatta .. do
 20. Mr. B. S. Wickrematilleke .. do
 21. Mr. J. Godakanda .. do
 22. Mr. W. W. Gunaratne .. do
 23. Mr. L. N. de Silva .. do
 24. Mr. C. H. A. Kodituwakku .. do
 25. Mr. A. Pathmaperuma .. Deferment of increment for 1 year.
 26. Mr. P. D. Warnasuriya .. Deferment of increment for 6 months

Postmasters & Signallers Class II

27. Mr. C. S. Wijesinghe .. Deferment of increment for 6 months.
 28. Mr. M. D. J. Salgado .. Deferment of increment for 1 year.
 29. Mr. P. H. Mendis .. Deferment of increment for 6 months
 30. Mr. P. P. Premkumar .. Deferment of increment for 1 year
 31. Mr. E. Wickremasinghe .. 1 weeks pay fine.
 32. Mr. D. Karunadasa .. Deferment of increment for 1 year.
 33. Mr. R. A. C. H. Trimanna .. Interdicted and reinstated. No punishment intlicted so far.
 34. Mr. C. Senanayake .. Deferment of increment for 6 months.
 35. Mr. H. R. Senevirathe .. do
 36. Mr. W. L. A. U. W. Weliwita .. do
 37. Mr. K. K. Jayawardena .. do
 38. Mr. G. C. Karunaratne .. do
 39. Mr. E. M. Senevirathe .. do
 40. Mr. W. Ratnayake .. do
 41. Mr. T. C. P. Dissanayake .. 1 weeks' pay fine
 42. Mr. L. S. Wijewardena .. Deferment of increment for 1 year.

Female Telephonists

43. Mr. M. S. P. Dissanayake .. Severe Reprimand

Clerks E. C. C. Grade I

44. Mr. W. A. Perera .. Deferment of increment for 6 months

Clerk E. C. C. Grade I

45. Mr. A. K. P. Jayasena .. Deferment of increment for 6 months.
 46. Mr. K. K. Ramachandra .. do
 47. Mr. K. B. Perera .. do
 48. Mr. A. G. M. Alwis .. do

49. Mr. K. P. de Silva .. Deferment of increment for 1 year.

Mail & Sorting Officers

50. Mr. L. D. A narasena .. Stoppage of increment for 6 months.
 51. Mr. M. J. Silva .. Deferment of Increment for 1 year
 52. Mr. U. B. Wanasinghe .. Reduction of increment for 1 year.
 53. Mr. D. M. A. Dissanayake .. 1 weeks' pay fine.
 54. Mr. S. Millawitanahchi .. Reduction in rank
 55. Mr. P. G. Dayaratne .. 1 weeks' pay fine

Mail Officers

56. Mr. M. W. Siriwardena .. 1 weeks' pay fine.
 57. Mr. G. K. Ruban Singho .. Deferment of increment for 1 year.

Sorters

58. Mr. P. Sasanadasa .. Reduction in rank

Postmen

59. Mr. A. William Singho .. Deferment of increment for 1 year.
 60. Mr. W. V. Fernando .. No charges
 61. Mr. K. Jayasuriya .. Reduction in rank.
 62. Mr. K. K. S. Jayawardena .. Deferment of increment for 1 year
 63. Mr. B. M. Albert .. do
 64. Mr. K. D. Themis Singho .. do
 65. Mr. Heen Banda .. Reduction in rank.
 66. Mr. G. Dissanayake .. 1 weeks' pay fine.
 67. Mr. R. M. Gunasekera .. Reduction in rank.
 68. Mr. A. R. P. Jinadasa .. Deferment of increment for 1 year.
 69. Mr. R. M. Ratnayake .. 1 weeks' pay fine
 70. Mr. A. H. Jayatileke .. do
 71. Mr. A. A. D. Somadasa .. Reduction in rank
 72. Mr. W. Piyasena .. 1 weeks' pay fine
 73. Mr. W. Gunadasa .. do
 74. Mr. R. P. Peter .. Reduction in rank.
 75. Mr. A. Siriwardena .. do
 76. Mr. S. Andrahonnedi .. 1 weeks' pay fine
 77. Mr. P. G. L. Ramanayake .. do.
 78. Mr. H. M. Sanderson .. do.
 79. Mr. E. Madanayake .. Reduction in rank
 80. Mr. S. P. D. R. A. P. Alphonsu .. do.
 81. Mr. W. A. D. Karunaratne .. do.

Drivers

82. Mr. K. G. Simon .. Deferment of increment for 1 year
 83. Mr. S. P. Simon .. Deferment of increment for 6 months

Scale Pay Runners

84. Mr. P. D. Gnanasena .. 1 weeks' pay fine

K. K. S.

85. Mr. M. K. Peiris .. Deferment of increment for 1 year
 86. Mr. V. A. Fernando .. do.
 87. Mr. R. A. T. B. Ranasinghe .. Reduction of rank
 88. Mr. S. M. Punchi Banda .. Deferment of increment for 1 year
 89. Mr. G. Wijeratne .. Reduction in rank
 90. Mr. S. A. Somapala .. do.
 91. Mr. M. P. Tikiri Banda .. Deferment of increment for 1 year

Telegraph Messengers

92. Mr. B. L. Rodrigo .. Deferment of increment for 6 months
 93. Mr. W. H. S. Henry .. Reduction of salary to minimum
 94. Mr. G. G. D. Hendrick .. 1 weeks' pay fine

ENGINEERING GRADES*Minor Supervisors*

95. Mr. L. G. Fernando .. Reduction in rank

Drivers

96. Mr. J. A. Premadasa .. 1 weeks' pay fine

Skilled Workmen

97. Mr. T. H. Sugunapala .. Deferment of increment for 1 year
98. Mr. L. E. Rodrigo .. do.

Special Labourers

99. Mr. W. M. Sirisena .. Deferment of increment for 1 year

Labourers

100. Mr. P. Michael .. Deferment of increment for 1 year
101. Mr. H. Guneris .. Reduction in rank
102. Mr. T. D. Fernando .. 1 weeks' pay fine
103. Mr. P. D. Premadasa .. Reduction in grade
104. Mr. R. M. Premachandra .. do.
105. Mr. D. V. S. Dissanayake .. Acting Engineer—He was interdicted in connection with the strike of 8th January, 1966. No charges were framed against him on account of this. He is still under interdiction because of his involvement in telephone tapping.
106. Mr. G. L. Silva .. Driver—He was interdicted for participating in the January 8th strike. No punishment was inflicted on him because he was found guilty on charges not connected with the strike and dismissed.

(c) 104. The penalties imposed are as at (b) above.

(d) None.

පෝරුවදණ්ඩ-වගවත්ත පාර

போறுவதண்ட-வகவத்த தெரு

PORUWEDANDA-WAGAWATTA ROAD

7. රත්නසිරි වික්‍රමනායක මයා. (හොරණ)

(திரு. ரத்னசிரி விக்கரமநாயக்க—ஹொரண)

(Mr. Ratnasiri Wickramanayaka—Horana)

රජයේ වැඩ, තැපැල් සහ විදුලි සංදේශ ආමතයෙන් ආසන්න ප්‍රදේශය: (අ) පෝරුව දණ්ඩ-වගවත්ත රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවට අයිති පාරේ තාර දමා ඇත්තේ සුළු කොටසකට බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) බස් ධාවනය කිරීමට හැකි වන පරිදි ඉතුරු කොටසද සකස් කිරීමට කටයුතු කරන්නවාද? (ඉ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

அரசாங்க கட்டுவோலை, தபால், தந்திரப் போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) போறுவதண்ட மகவத்த அரசாங்க கட்டுவோலைப் பகுதிக்குரிய தெருவில் சிறிய பகுதிக்கு மாத்திரமே தார் போடப்பட்டுள்ளதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) பஸ் வண்டி ஓடக்கூடியதாக மிகுதியையும் ஒழுங்கு செய்ய நடவடிக்கை எடுப்பாரா? (இ) இன்றைல், ஏன்?

asked the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications: (a) Is he aware that only a small portion of the Poruwedanda-Wagawatta P. W. D. road has been tarred

Will he take action to have the rest of the road too so constructed as to enable buses to ply on it? (c) If not, why?

ගුරු මොන්ටේගු ජයවික්‍රම

(கௌரவ மொண்டேகு ஜயவிக்ரம)

(The Hon. Montague Jayewickreme)

(a) Yes. Only the first half mile is metalled and bitumen-surfaced. The balance section is maintained as a gravel road. (b) Whilst it is desirable to improve all minor roads, the inadequacy of funds provided for this service under Head 164, Vote 7, Sub-head 38 severely, limits the number of roads which can be so improved at a given time. (c) The district co-ordinating committee for this area has not given priority to this road so far, and until this is done improvements to this road cannot be considered.

වික්‍රමනායක මයා.

(திரு. விக்கரமநாயக்க)

(Mr. Wickramanayaka)

ගුරු කපානායකතුමනි, අතුරු ප්‍රදේශයක්. මෙම පාර පසුගිය රජය පැවති කාලයේ ප්‍රමුඛත්ව ලැබීය්තුවට ඇතුළත්ව තිබුණ ඒ අනුව මෙම පාරේ හැකිම 1/2

කට තාර දමා සකස් කර තිබෙන නිසා මේ ප්‍රශ්නය පැන නඟින්නේ කෙසේදැයි මා අහන්න කැමතියි.

ගරු මොන්ටේගු ජයවික්‍රම

(කෙරුණ මොන්ටේගු ජයවික්‍රම)
(The Hon. Montague Jayewardene)

I shall go into that personally. I shall consider it when funds are available in October.

බඩල්ගමේ ගලා බසින කුඩා මිය ඇල කැපීම

පාලකමණ්ඩලයේ ඉබ්‍රිම ඉරිදා වාග්ගාමය
වෙද්දී

WIDENING OF KUDA-OYA CHANNEL FLOWING THROUGH BADALGAMA

8. ජයකොඩි මයා.

(ති. ඉ. ජයකොඩි)
(Mr. Jayakody)

ඉබ්‍රිම, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ බඩල්ගම ගමේ ගලා බසින කුඩා මිය මෝය හා ඇල කැපීම අද වන තෙක් ආරම්භ කර නැති බැව් එතුමා දන්නවාද? (ආ) අවුරුදු අටක් තුළදී ගෙන යන මෙම ඉල්ලීම ඉටු කරන්නේ කවදාද?

කාණි, තීර්ථපාසන, මිනිවිසා අමාත්‍යවරයා: (අ) කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ බඩල්ගම ගමේ ගලා බසින කුඩා මිය මෝය හා ඇල කැපීම අද වන තෙක් ආරම්භ කර නැති බැව් එතුමා දන්නවාද? (ආ) අවුරුදු අටක් තුළදී ගෙන යන මෙම ඉල්ලීම ඉටු කරන්නේ කවදාද?

asked the Minister of Land, Irrigation and Power: (a) Is he aware that the widening of the mouth and the cutting of the channel of Kuda Oya which flows through the village of Badalgama in the Colombo District have not been started yet? (b) When will this request which has continued to be made for eight years be granted?

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන (රාජ්‍ය ඇමති සහ අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ නේ ආරක්‍ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ නේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)—(ඉබ්‍රිම, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ඇමති වෙනුවට)

(කෙරුණ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන—ඉරා ඉරා ඉරා අමාත්‍යවරයාගේ නේ ආරක්‍ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ නේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)—(ඉබ්‍රිම, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ඇමති වෙනුවට)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs—on behalf of the Minister of Land, Irrigation and Power)

(a) The proposal was referred to the Irrigation Department by the A.C.A.S., Colombo District, by his letter No. H. 64 of 22.11.67 addressed to the G. A., Colombo. The problem involves detailed engineering surveys of the low-lying areas of the kuda-oya for a distance of about 2 miles from the outfall to the maha-oya and a study of the intensity of floods caused under the maha-oya. The mere deviation of the Kuda-oya at the river mouth may not eliminate the flood water. The solution is a major flood protection scheme extending along the banks of the Maha-oya for about 3 miles North-East and South-West from the river outfall.

(b) The scheme will be taken up for full investigation during 1968-69 as a major flood protection scheme.

ජයකොඩි මයා.

(ති. ඉ. ජයකොඩි)
(Mr. Jayakody)

ඇමතිතුමා නොමැතිවීම ගැන මා කනගාටු වෙතවා. කෙසේ වෙතත්, මේ කටයුත්තේ සඳහා සැලසුම් සකස් කර අවසාන බවත්, ඇස්තමේන්තු සකස් කර අවසාන බවත් ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා දන්නවාද? මේ සඳහා වැය වෙන්වන රුපියල් 75,000 ක් බවත් කීවිවා. මේ සෑම කටයුත්තකම අවසාන කර තිබියදී නැවත ඒ කටයුත්තේ සඳහා ඇස්තමේන්තු සකස් කරන්නට ඕනෑ යයි කීම ඇත්ත වශයෙන්ම විචිච්චිකි. ඒ වගේම, රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කළ පරිදි මෙය ගෙවී ජන සේවාව

[ජයකොඩි මය.]

දෙපාර්තමේන්තුවට අයිති කාර්යයක් නොවෙයි. මෙය වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවට අයිති කටයුත්තක්. එම නිසා කරුණාකර මේ ගැන නැවත වරක් පරීක්ෂකර බලා හැකි පමණ ඉක්මණින් මෙය ආරම්භ කිරීමට කටයුතු කරනවාද කියා රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් මා දැන ගන්නට සතුටුයි.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන
(කෙළරාව ශ්‍රේ. ඡුර්. ඉයවර්තන)
(The Hon. J. R. Jayewardene)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා දන්නවනේ, මම මේ ගැන දන්නේ නැති බව. මම ඉඩම් ඇමති තුමාට දැනුම් දෙන්නම්.

බටකන්ද කොළනි පාර

பட்டகந்த குடியேற்றத் திட்டத்துக்குப் பாதை
ROAD TO BATAKANDE COLONY

9. ජයකොඩි මය.
(තිரு. ඉයාකකොය)
(Mr. Jayakoáy)

ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ බටකන්ද රජයේ ජනපදයේ කවිතිකරුවන් පදිංචි කළේ කවදාද? (ආ) ඔවුන්ට යාමට ඇති කොළඹේ පාර පසුගිය වම් දෙක තුළ සාදන බව දන්වා ඇත්ත් ඒ පිලිබදව කිසිම පියවරක් නොගෙන ඇති බැව් එතුමා දන්නවාද? (ඉ) මෙම පාර හදන්නේ කවදාද?

காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) கொழும்பு மாவட்டத்தில் உள்ள பட்டகந்த அரசாங்க குடியேற்ற திட்டத்தில் காணி பெற்றவர்கள் எப்பொழுது குடியிருத்தப்பட்டார்கள்? (ஆ) இக்குடியிருப்பிற்குச் செல்லும் அடை பாதை அமைக்கப்படும் என கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாகக் கூறப்பட்டதெனினும் அதையிட்டு ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதை அவர் அறிவாரா? (இ) இப்பாதை எப்போது அமைக்கப்படும்?

asked the Minister of Land, Irrigation and Power : (a) When were allottees settled on the Batakande Government Colony in the Colombo District? (b) Is he aware that although

it was stated during the past two years that the approach road to this colony would be constructed no action has been taken? (c) When will this road be constructed?

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන (ඉඩම් වාරි මාර්ග හා විදුලිබල ඇමති වෙනුවට)
(කෙළරාව ශ්‍රේ. ඡුර්. ඉයවර්තන—කාණි, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சர் சார்பாக)
(The Hon. J. R. Jayewardene—on behalf of the—Minister of Land, Irrigation and Power)

(a) 31.8.62 (b) The Government Agent had proposed to get this road constructed on Shramadana and with that end in view he had tried to get a D-4 Tractor both from Government departments and the private sector so that the more difficult sections of the road could be done. He had however, failed to get one for this purpose. I am, however, instructing the Government Agent to get the work that can be done on Shramadana started immediately and to get the balance work on structures done on contract from funds to be released by the Land Commissioner. (c) It is proposed to commence work early.

ගාල්ලේ රුකිරකො කාර්යාලයෙහි ලියාපදිංචි ජේ. ද සොයිසා රාජකරුණ මහතා

திரு. ஜே. டி. ஸ்ட. இராஜகருணா, காலி தொழில் காண் நிலையத்தில் பதிவு செய்து கொண்டவர்
MR. J. DE Z. RAJAKARUNA, REGISTRANT EMPLOYMENT EXCHANGE, GALLE

10. එල්. සී. ද සිල්වා මය. (බලපීටිය)
(තිரு. எல். சி. டி. சில்வா—பலப்பிட்டிய)
(Mr. L. C. de Silva—Balapitiya)

කම්කරු හා රුකිරකො ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) (i) බලපීටිය මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ කොස්ගොඩ ගොඩගම පදිංචි ජයසේන ද සොයිසා රාජකරුණ මහතා 1960 වර්ෂයෙහි ගාල්ලේ රුකිරකො කාර්යාලයෙහි ලියාපදිංචි වී ඇති බවත් ; (ii) ඔහුට රුකියාවක් දෙනු සඳහා මෙතෙක් සම්මුඛ පරීක්ෂණයකට හෝ කැඳවා නොමැති බවත් ; (iii) මොහු ලියාපදිංචි වුවට පසුව වූවන්ගෙන් සමහරෙකුට

[ද මැලේ මයා.]

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ රැකී රකෂා ප්‍රශ්නය ගැන මොහොතක් කල් පතා කරමු, තමුන් තාන් සේලාගේ රැකී රකෂා කාර්යාලවල, රැකිරක්ෂා නැති පිරිස හැටියට 2,66,000 ක් ලියාපදිංචි වී අවසානයයි. ලියාපදිංචි වී නැති රැකිරක්ෂා රහිත පිරිස කොපමණ සිටිනවාද? තමුන් තාන් සේලාගේ ඊළායෙල් විශේෂඥයා විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙන වාර්තාවේ හැටියට ඒ පිරිස අඩු වශයෙන් 6,00,000 ක් වෙනවා. ඒ සමගම අඩු වශයෙන් උපාධිධාරීන් 6,000 ක් වත් අද රැකිරක්ෂා නැතිව අනා ජව සිටිනවා. මගේ ආසනයෙන් උපාධිධාරීන් සිය ගණනක් රැකිරක්ෂා නැතිව තත්තත්තායෙන් එහෙ මෙහෙ දුව පනිමින් ඉන්නවා. ගරු කථානායකතුමනි, මින් ඉදිරියට ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාවෙන් කොටස් ඉදිරිපත් කරන්නට තිබෙන නිසා තමුන් තාන් සේලාගේ අවසරය ඇතිව මාගේ කථාව ඉංග්‍රීසියෙන් කරන්නටයි මා අදහස් කරන්නේ.

Mr. Speaker, I must, however, congratulate the Minister of Finance on one thing: he never loses his sense of humour. With one million people unemployed in this country, this is what he says in his Budget speech:

"In 1967, 4,254 persons were placed in employment by the labour exchanges in Ceylon."—[OFFICIAL REPORT, 2nd August 1968; Vol. 80, c. 44].

As if this was the achievement par excellence of this century, the Hon. Minister says that 4,254 persons were placed in employment. Even the feat of Hillary in climbing Everest or of Gagarin in going into space, pales into insignificance when compared with this!

Now I wish to draw your attention to the public debt of this country which has assumed phenomenal proportions. The public debt of this country stands at Rs. 5,407.3 million today. You have mortgaged the future generations of this country till doomsday.

ගරු යූ. බී. වන්නිනායක (මුදල් ඇමති)

(கௌரவ யூ. பி. வன்னிநாயக்க—நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

Why doomsday?

ද මැලේ මයා.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

You have bound them hand and foot and made them kneel before the World Bank, the I.M.F. and the Aid Ceylon Club. I shall come back to this question of the public debt later on in my speech—[Interruption.] I shall tell you all that.

Your great boast, Hon. Minister, was that by introducing the foreign exchange entitlement certificates scheme, you will break the black market in foreign exchange. Give us an answer: what is the value of sterling today? what is the value of the dollar today? I would ask the Hon. Minister whether he has been able to break the blackmarket in foreign exchange. As far as I know, sterling stands today at Rs. 29 or 30 a pound. The hon. Member for Divulapitiya (Mr. Jayakody) says it was Rs. 30 yesterday. Where have you broken the blackmarket in foreign exchange? You said then that you will put an end to the system of controls. Has this system of controls been curbed even in a small measure? See the amount of paper work going on in the Exchange Control Department and the Import Control Department. See the confusion that prevails there as a result of the FEECs scheme.

The Hon. Minister speaks of the gross national product. This is what he says in his speech:

"... Thus, Gross National Product recorded an increase of Rs. 319 million or over 4 per cent. at constant prices, as compared with 1 per cent. in 1965 and 2 per cent. in 1966. In per capita terms, after successive years of decreases, the

Gross National Product per capita increased by as much as 2 per cent. in 1967.”— [OFFICIAL REPORT, 2nd August 1968 ; Vol. 80, c. 40.]

Very well. If you are going all out with the World Bank, the I.M.F., the Aid Ceylon Club and the U. S. Government, then, by all means go all out.

There are countries which have bowed their heads to the World Bank and the I.M.F., like South Korea and Taiwan, which have recorded increases in the gross national product of as much as 12 per cent per year. If you are doing it, do it well. There are countries in the socialist bloc, like North Korea, which have also recorded increases of 12 per cent. Even India has recorded an increase of 5 per cent. and sometimes 7.6 per cent. per year. What is this increase in G.N.P. that you talk of?

I would draw the Hon. Minister's attention to one significant factor which he has omitted from his Budget speech. What about the *per capita* national income? Why do you hide these unfavourable aspects in your own Central Bank Report? I will quote.

செ. வன்னினாயக்க

(கேளரவ வன்னினாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

I presented that report.

செ. டி. மெல்.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

You omitted reference to this in your Budget speech. This is what the Central Bank Report for 1967 says of page 1 :

“A further deterioration in the terms of trade prevented an increase in *per capita* national income.”

You talk so much about the economic well-being that prevails in the land but here is a significant statement that there has been no increase whatsoever in the *per capita* national income, and that too despite a significant reduction in birth rate in that year.

செ. வன்னினாயக்க

(கேளரவ வன்னினாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

There was a reduction in foreign earnings.

செ. டி. மெல்.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

The balance of payments for the year showed a current account deficit of Rs. 329 million and export earnings reached the lowest level since 1953. Central Bank Report for 1967 ends not on a note of undue optimism but with a note of warning and caution. I would read the relevant portion of this report at page 14, where it states :

“Budgetary operations from 1964-65 to 1966-67 have not relied too heavily on expansionary sources of finance, but the monetary data for the last quarter of 1968 showed rather heavy recourse to bank financing for fiscal operations. This is a tendency that has to be watched carefully. The beneficial effects of the devaluation could very well be nullified if there is excessive monetary expansion in 1968. Such expansionary tendencies emanating from the private sector can be kept in check within the framework of the monetary policy now being pursued by the Monetary Board. It is all the more important, therefore, to keep in check expansionary tendencies emanating from the Budget. ....”

They also state :

“The monetary situation remained under control but there were indications of excessive expansion towards the end of the year...”

The balance of payments situation continued to cause grave concern.”

Therefore the Central Bank Report ends on a note of caution and not on a note of undue optimism which is reflected in the speech of the Hon. Minister.

I shall now turn my attention to the Foreign Exchange Budget for this year. This is what the Hon. Minister stated in his speech.

“There would therefore be a trade deficit of Rs. 569 million anticipated in 1968, as against a deficit of Rs. 351 million in 1967.”— [OFFICIAL REPORT, 2nd August 1968 ; Vol. 80, c. 48.]

[ද මැ ජ මය.]

I shall show how this anticipated trade deficit will be considerably greater and how your whole Foreign Exchange Budget, how all your estimates, will be at sixes and sevens before the end of the financial year, if not earlier.

"Transactions on the invisible account anticipate a net payment of Rs. 54 million..."—[OFFICIAL REPORT, 2nd August, 1968; Vol. 80, c. 48.]

For what purpose? Mainly on account of the outflow of dividends of sterling companies and private transfers of foreign capital. The total deficit on our current account, therefore, will be Rs. 623 million. This is a tentative forecast and the Minister confidently says:

"It is very likely that the current account deficit would be more favourable than set out above."—[OFFICIAL REPORT, 2nd August 1968; Vol. 80, p. 49.]

Let me in all humility say that all indications point to the fact that it will be much more unfavourable, not favourable, as time goes on.

You anticipate increased earnings from tea this year from an anticipated increase in export volume. But look at the latest Central Bank Bulletin of May 1968. I am sorry we do not have the Bulletin for June and for July 1968 due to delays, but the latest Bulletin we have in our hands, that is, for May 1968, contradicts completely the position taken by the Minister. The Bulletin states at page 12:

"Exports of tea in the first five months of 1968 at 145.4 million pounds were 49.1 million pounds (or 25.2 per cent) less than the quantity exported in the same period last year... The net result was that export earnings from tea revealed a fall of Rs. 77.7 million during this period."

Let us look at the position with regard to rubber.

"The volume of rubber exported in the first five months of 1968 amounted to 119.1 million pounds, reflecting a decrease of 14.1 million pounds (or 10.6 per cent. below the quantity exported in the corresponding period of last year."

The exports of tea in the first five months of 1968 went down by 25.2 per cent. and revealed a fall of Rs. 77.7 million.

million; the exports of rubber in the first five months of 1968 went down by 10.6 per cent., resulting in a fall of Rs. 34.4 million in export earnings from rubber during this period.

With regard to coconut, there was a contraction of 3.7 per cent. in their export volume—that is nothing so serious in terms of their nut equivalent.

Therefore, when you look at these figures it would appear that your whole forecast for external trade for 1968, your whole Foreign Exchange Budget, is contradicted by the position that emerges from the performance during the first five months of the year.

I would ask the Hon. Minister—I see he is going away—whether he is hoping to catch up in the next seven months. He is always an optimist.

The Hon. Minister reminds me of a runner in a 400-metre relay. He has now come to the third lap of the relay—actually it is the fourth lap, but since there are four laps in a relay race, and this is the one but the last, I refer to it as the third lap of the relay. He is trailing about 400 yards behind the winner and he is hoping to catch up in the final lap. The Hon. Minister is certainly a super-optimist and his Foreign Exchange Budget certainly reflects a super-optimistic note. I wish him well. All's well that ends well, is my sincere hope.

But when you look at the position of imports too, imports for the first five months of the two years have gone up from Rs. 811 million to Rs. 906 million, and the percentage increases have been greatest in food. I will deal with that question later when I come to food production.

With your permission, I should like to speak a few words with regard to the phenomenal increase in the Public Debt of this country. In effect it is the Public Debt of a country which along with the balance of trade and the balance of payments reflects and in fact

gives, a clear indication of the true economic and financial position of a country.

According to the Hon. Minister's Budget speech, the Public Debt at the end of the financial year 1966-67 was Rs. 4,782 million whereas at the end of the previous financial year, 1965-66, the Public Debt was Rs. 4,268 million. There has been an increase of Rs. 514 million in the Public Debt of this country in one year. It works out to over 12 per cent. This is a fantastic rate of increase for Public Debt for any country in any one year.

I should like to go a little back and analyse the position a little more carefully. I go back to September 1965. It was in March 1965 that we handed over the reins of office to the present Government. In March 1965 it was very much less than what it was in September 1965. It would be more revealing if I were to give the figures for March 1965.

In September 1965 the Public Debt was only Rs. 3,771.9 million. In September 1967 the Public Debt had risen to Rs. 4,782 million. That means that the Public Debt had increased by over Rs. 1,000 million in two years of rule by this Government, an increase of over 25 per cent in the space of just two years.

Since the latest figures available are for May 1968, I shall give the figures for May 1967. In May 1967, the Public Debt had been Rs. 5,407.3 million. That means that the Public Debt has increased by Rs. 625 million rupees in the last eight months. This is an increase of Rs. 78 million per month in the Public Debt of this country, an increase at the rate of Rs. 2.6 million per day. And they say their economic and financial position is sound. This is the economic and financial stability they boast of! This is the immediate progress for which you are alleged to have been complimented by our masters in the World Bank and the International Monetary Fund.

Let me tell you that either the economic pundits of this country have gone mad or the World Bank

has gone crazy for them to speak in such terms and for the World Bank to give such a glowing recommendation to people who have raised the Public Debt by Rs. 625 million in the short space of eight months.

Let us see how you propose to finance the gap this year. According to column 110 of your Budget speech, the gap of Rs. 851 million will be financed almost entirely by increasing our Public Debt. The Hon. Minister of Finance is certainly a cool fish to come to this House and state that the economic condition of this country has progressed. He is certainly the coolest fish I have seen outside a refrigeration chamber. I am sorry he is not here at the moment. He talks most complacently, at column 110, about "framing a budget in a form that would influence economic trends"—I am quoting his own words—"and magnitudes"—nice words—"in the most beneficial manner." It is certainly a most beneficial manner, with our Public Debt assuming such alarming proportions!

Whom is this overnment trying to fool? Is it trying to fool all the people all the time? It might fool its own supporters and camp-followers. When the Hon. Minister talks of magnitudes, let me tell him that we have no objection—if the overnment so wishes, it can stew in the magnitudes of its own folly—but let him not take the country to the brink of financial disaster.

The gravemen of tre charge of this Government was that we had left the Treasury the *baandagaraya*—empty. May I ask them now whether they are leaving the Treasury full with a Public Debt of Rs. 5,407.3 million in May 1968, a Public Debt which will increase to Rs. 6,000 million by the end of this year, a Public Debt which will increase to Rs. 7,000 million by the time the people of this country send the mout in 1970? They talk so much about our leaving the Treasury empty. Are they leaving the Treasury full? That is the question I wish to ask this Government.

[ද මැලේ මය.]

I would come now to this question of food production. I have always been a hundred per cent. supporter of this food production drive. I wish the Government well. I will be the happiest man in this country if the Government achieves self-sufficiency in food, but let us give credit also to those to whom credit is due. It is my firm contention that whatever increases have occurred in paddy production have been entirely due to the various agricultural reforms, the various land reforms and the agricultural extension work started by the S. L. F. P. Government in 1957 and under their famous Agricultural Plan of 1958 of which I myself, I most humbly state, was also one of the authors.

ඒ. සී. එස්. හමීඩ් මය. (අකුරණ දෙවන මන්ත්‍රී)

(ஜனப் எ. ஸி. எஸ். ஹமீத்—அக்குறனை இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. A. C. S. Hameed—Second Akurana)

What is the name of the plan ?

ද මැලේ මය.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

Agricultural Plan of 1958 issued by the Ministry of Agriculture and Food.

හමීඩ් මය.

(ஜனப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

It was never implemented.

ද මැලේ මය.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

It was implemented. I will tell you how it was implemented. I will answer the question of the hon. Member. He knows nothing of what he is talking about. I know what I am talking about because I had to implement a certain section of it.

If there had been any increase in the food production front it was entirely due to the Paddy Lands Act

which the S. L. F. P. Government introduced in 1957; it was entirely due to the multi-purpose co-operative movement which the S. L. F. P. Government introduced in 1957; it was entirely due to the People's Bank; it was entirely due to the agricultural extension work which we started in 1958. Can the hon. Second Member for Akurana (Mr. Hameed) tell me that they evolved paddy H4, that they evolved H7, that they evolved H8? The experiments in evolving H4, H7 and H8, let me tell you, were started in 1958 during the time of the S. L. F. P. Government by Dr. Peiris and the other agricultural Extension Officers of the department of Agriculture. I know this department through and through and I can answer any question that the hon. Second Member for Akurana will dare to fling at me.

ජයකොඩි මය.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

Ask Philip.

ද මැලේ මය.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

Yes, you can ask the Hon. Minister of Industries and Fisheries.

හමීඩ් මය.

(ஜனப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

You never implemented that plan. That is our grievance.

ද මැලේ මය.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

Who started the multi-purpose co-operatives? Who passed the Paddy Lands Act? The apex of the plan of 1958 was the Paddy Lands Act. The second point was the multi-purpose co-operative scheme, the third was the Co-operative Development Bank which has now become the People's Bank, the fourth was the agricultural extension work and the fifth was crop insurance. Those were the

main points of the 1958 programme. And if that plan was implemented in its entirety our advances in food production would have been even greater than they are now. Your plan of 1964, your present plan, is entirely based on the 1958 plan. There are no new ideas at all in your plan.

The at page 39 the Hon. Minister speaks very glowingly of the increase in the incomes in the rural sector. I will be very happy if there are increases in income in the rural sector. But have these profits, these incomes, really gone down to the rural peasant? That is the question which we wish to ask.

A new class has been created—a new class of middle men, a new class of market *mudalalis*, a new class of lorry owners, a new class of tractor owners. They have made all the profits. They have taken the major share of the profits from the agricultural drive of this Government.

There is bad marketing, slip-shot marketing. Particularly, there is absolutely no scheme of vegetable and fruit marketing in this country. I agree one hundred per cent. with the suggestion of the hon. Member for Matara (Mr. Tudawe) that there should be a guaranteed price for vegetables.

I would go further than that and say that there should be a guaranteed price not only for vegetables but also for fruits. I say that there should also be a Vegetable and Fruit Marketing Board. That was another of the recommendations to be implemented in the agricultural plan of 1958. You will never solve the problems that confront the country until your marketing system improves. The appointing of a Vegetable and Fruit Marketing Board is the only way to ensure that the profits of your food production drive go down to the rural sector.

Then there is also the question of insufficient transport about which I shall not deal at length. Today, if a cultivator were to send down a whole lorry load of vegetables to

Colombo, he would get probably Rs. 25. It is the lorry owner or the market *mudalali* who reaps the harvest.

An orange in Bibile, in the villages of Galgamuwa and Ratugala, is only two cents, but a good orange in the Pettah market today fetches as much as a rupee or Rs. 1.35. This is the system of marketing that prevails in this country today. This is how the benefits of the food production drive go down to the rural masses. I can assure you, Sir, that the benefits of the Government's food production drive do not go down to the rural masses. They go down to the market *mudalalis*, the lorry owners and the various other supporters of this Government.

A new class is being created in this country, while the peasantry is still wallowing in their misery. It is not the new class of Miloyan Djilas as in Yugoslavia. It is a different type of new class. It is a new class of middlemen, a new class of market *mudalali*, a new class of lorry owner. If you have a lorry today you reap the biggest benefits from the food production drive. That is why there is such a scramble for lorry permits at this time.

Let us pause for moment to consider the cost to the cultivator. All his costs have increased by leaps and bounds as a result of the Foreign Exchange Entitlement Certificate Scheme, as a result of devaluation. The cost of fertilizer has gone up from Rs. 9 to about Rs. 16 or Rs. 17 per ton. The cost of sprayers, hand-tractors, pesticides, weedicides, insecticides, agricultural implements, has gone up. Even the cost of a mammoth has gone up from Rs. 8 to about Rs. 12 or Rs. 14. Barbed-wire has gone up from about Rs. 20 or Rs. 30 to about Rs. 80. Tractor hire which used to be about Rs. 20 or Rs. 30 per acre is today nearly Rs. 80 per acre. The cost of seed paddy has gone up. You cannot obtain the H4 seed paddy at anything less than Rs. 16 or Rs. 18 per bushel.

It is true that his Government has achieved certain results. We do not gain say that. But these results have

[ஈ. டி. பி.]

been entirely due to the agricultural reforms which the S. L. F. P. Government started in 1958 with the introduction of the Paddy Lands Act, the multi-purpose co-operative system, the cultivation committees, the crop insurance scheme and the People's Bank. But for these instruments of effective food production this Government would not have been able to get ahead with their food production programme. In fact, the Hon. Minister refers at length, at page 70, to the reorganization of the cultivation committees and the great programme of food production which has been entrusted to the cultivation committees. Who formed these cultivation committees? Who introduced them into this country? I ask the hon. Second Member for Akurana (Mr. Hameed). It is we who started them in 1958 under the Paddy Lands Act of that year. There would have been no cultivation committees for you to produce food if not for the timely action taken by the S. L. F. P. Government in 1958.

Can this Government boast of any reforms in land tenure? They talk so much about food production and the boon to the cultivator. But can this Government show me one piece of land reform, one change in the land tenure system of this country which they have introduced in the last few years with a view to increasing food production?

I am happy that the Hon. Minister is back. In your first Throne Speech in 1965 you talked of giving ownership to the *ande*-cultivator. What has happened to that proposal? Have you shelved it or have you forgotten it?

In your first Throne Speech you talked of worker-participation in management and sharing profits with the workers. What has happened to those proposals? Have you shelved them or have you forgotten them? No, Sir, this Government will dare not offend its supporters, it will dare not hurt its

even in a very small way; it will not hurt the absentee-landlords and company-owners.

The S. L. F. P. Government gave the *ande*-cultivator his first dose of freedom, and rice production increased every year from 1958 onwards at a steady rate of 6.4 per cent till we achieved the record figure of 54 million bushels in 1964.

You cannot achieve self-sufficiency in the way this Government is trying to do it. You cannot achieve self-sufficiency in paddy even in the paddy fields of the Ceylon Broadcasting Corporation. If you want to achieve self-sufficiency give complete ownership to the *ande*-cultivator, introduce a socialist system of land tenure and land holding, and you will have achieved self-sufficiency in paddy within one year, I assure you. If you have the courage to introduce a socialist system of land tenure and land holding, you will have achieved self-sufficiency within one year.

சு. வி. விவசாயம்

(கொளeration வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

It is 51 bushels.

ஈ. டி. பி.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

I stand corrected. I accept the Minister's figures.

They have started with the crowning of *govi rajas* in various parts of the country. We have nothing against this, it may be a very good thing. But let me assure the Hon. Minister that these *govi rajas* are kings without kingdoms. Some of them do not even own an inch of land. They are *ande* cultivators, and yet they are crowned. It is but a crown of thorns. If you want to crown them as *govi rajas*, give them ownership—give the *ande* cultivator full ownership of the land, as you promised in your first Throne Speech.

I would also like to ask the Hon. Minister what has happened to the Tractor Committee. It is dead or alive? The cost of tractors—the tractors that are in most common use—has gone up from about Rs. 17,000 to Rs. 30,000, the cost of tractors spares too has risen by nearly 300 per cent. What has happened to this Tractor Committee? We would like to have an answer.

The monopoly of tractor imports into this country is in the hands of two three people. There are various makes of tractors, and they come from Japan, China, the Soviet Union, and Hungary in a number of countries, small tractors which are eminently suited for the water logged fields of Ceylon are manufactured. Why do you not give those tractor companies also a chance.

Why do you not publish the report of your Tractor Committee and take action on it? I shall tell you why. It will hurt your biggest supporters like Senator N. M. Appuhamy in the other place and the Browns Groups. If you want to crown *govi rajas* you can crown Senator N. M. Appuhamy in the other place. He is really a *govi raja* in these times. You can also crown my erstwhile friend, Mr. Edmund Sooray at Browns. He is really a *govi raja*, a man who has made all the money from this food production drive. You can crown the big vegetable market *mudalalis*, Daniel Silva and Simon Silva in the Pettah Market. Perhaps I might also get the chance, by your good grace, of attending the coronation of some of these people, because Daniel Silva and Simon Silva come from my constituency. They are the people who have made a mint of money, not the poor *govi rajas* whom you are crowning with crowns of thorns.

வினாக்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I have to request the hon. Member not to refer to hon. Members in the other place.

ஃ ஃ ஃ ஃ ஃ ஃ

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

I am sorry.

You talk of the terrific increase in food production. We admit that something has been done. We wish you well. But we do not believe the phoney statistics that you furnish from time to time. I shall tell you why. Let us for a moment look at the food imports as revealed in the Administration Report of the Food Commissioner for last year. I would like the Hon. Minister in his reply to give us a clear-cut answer to this question.

Imports of flour in 1964 were 252,299 tons at a cost of Rs. 99,719,955 in 1966 flour imports were 264,057 tons at a cost of Rs. 121,147,666. In 1967 what was the figure? It shot up from 264,057 tons in 1966 to 517,130 tons in 1967, valued at Rs. 234,396,608. The volume of flour imports has doubled in a single year; The cost of flour too have doubled. Do not come to this House and say that flour prices went up. Even the volume of flour imports has doubled.

So, where is this great food production? Is the food produced locally vanishing into thin air for your imports of flour to be doubled in one year. The slogan of this Government seems to be: Eat less rice, eat more flour, because this is the age of flour power. That is true. This is really the age of flour power in this country as the Food Commissioner's statistics show.—[Interruption]. Before the Portuguese came into this country there was no *puspan* here. The people ate rice flour, and things like *kiribath*, *pittu* and *aappa*. Why this import of flour if we are producing so much food. We should have local rice flour. Why double the quantity of imported flour.

No, Sir. Every item of food import has gone up in the first five months of this year. I shall quote the figures from the Bulletin of the Central Bank for May. page 14. Dairy products and eggs, in 1967, Rs. 27 million in the first five months; in 1968,

[ද මැ ට මය.]

Rs. 33 million. And you are producing eggs like thunder! fish and fish preparations, 1967, Rs. 23 million; this year, Rs. 25 million. And you are, producing fish on every beach in this country. Cereals and cereal preparations, 1967, Rs. 282 million; 1968, Rs. 289 million. You are producing paddy. Last year your imports of flour doubled, this year it has already gone up as compared with the first five months of last year. Fruits and vegetables, last year, Rs. 46 million in the first five months; this year Rs. 51 million in the first five monthths.

This shows the way these statistics are being cooked up. I have some knowledge of thihs game. I have seen this game from inside. I know how these statistics are collected, and how they are collected by gramasevakas, fearful of consequences, frightened about what the D. R. O. will say, and also aware that a cross-stitch of any kind is not possible. I know how these statistics percolate. They percolate through various officers with suitable additions and explanations, through the D. R. O's office, through the Asst. Commissioner of Agrarian Services, through the G. A., to the Minister. If you wish to give us statistics, show that your imports of flour are going down, and we shall be prepared to admit that you are producing more rice. I should like the Hon. Minister, without giving us these bogus statistics, to please answer the following questions in his reply: Where did all this flour go? If so much rice was produced locally why did you have to double flour imports in the last year? If so much other food items were produced, why is it that in the first five months of this year, as given in the Central Bulletin for May, the import of every item of foodstuffs has gone up as compared with last year? Even the ordinary law of supply and demand should operate in some little way. How do you answer this question?

Also, what happened to your famous onions, chillies and potatoes? There is no mention of them in the Budget speech as far as I can see

They talk of a 49 per cent. increase in paddy production but somehow or other I saw in a Central Bank report that the increase in subsidiary food-stuffs has been only 5.3 per cent. That is according to their own statistics. What about the target you were talking about? It is only a 5.3 per cent increase in spite of special leases and all other benefits given to the company owners.

I would also speak a few words on the declining position of foreign trade with particular reference to tea, rubber and coconut. This is a most dangerous trend, a trend which, if uncorrected, will lead to serious repercussions on our economy. The decline of tea, rubber and coconut, the reduced earnings and reduced volume of exports in the first five months of 1967 were reflected in the May Bulletin of the Central Bank. You may say it was due to drought last year.—[Interruption]. Yes, it is drought; everything is drought or rain. That is the most facile excuse you offer. I do not subscribe to the airy optimism of those who say that tourism will replace tea. It is a pipe-dream which somebody can put into his pipe and smoke if he wishes to, but the day when tourism will replace tea will not come. It will never come in our lifetime.

According to the Central Bank Report for 1967 tea production last year went down by 3 million pounds. Coconut production in 1967 went down by the equivalent of 40 million nuts. This year, according to the May Bulletin of the Central Bank, the volume and value of exports have gone down tremendously. In tea, the volume of exports, as I said earlier, has gone down by 41.9 million pounds in the first five months of this year compared to the first five months of last year and the value of exports was Rs. 77.7 million as compared with the first five months of last year.

In rubber the volume of exports has gone down by 14.1 million pounds and the value by Rs. 34.4 million as compared with last year. The total

trade position in the first five months of 1968 shows that the optimism displayed by the Hon. Minister and the new Minister of Commerce and Trade, is far from justified. You still say that you economy is sound, that you have got a gold medal from the World Bank and from the I. M. F., but your Public Debt has gone up to Rs. 5,407 million and your merchandise trade deficit for the first five months is Rs. 263 million as compared with Rs. 117 million last year. No, what is necessary now is for the Hon. Minister to—

ජයකොඩි මයා.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

Resign ?

ද මැලේ මයා.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

—either resign or at least keep a steady head in these difficult times, as my good friend Horace said, without being misled by the airy optimism of the officials of the Central Bank and the exuberance of their own verbosity as displayed by my good friend Gamini Corea only yesterday in the “Times of Ceylon”, where he states that our economy is dynamic. With a Public Debt of Rs. 5,407, million increasing at the rate of Rs. 680 million in eight months, and a balance of trade so unfavourable, he says our economy is dynamic now.

ජයකොඩි මයා.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

We are having a “Corean” boom then !

ද මැලේ මයා.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

As regards tea, you talk of a drought. May be sometimes it rains, somtimes it does not, but what about the mess in the Tea Research Institute ? Every time there is a strike—

strike in Colombo. This is always the most facile excuse of the Hon. Minister. What about the mess in your Tea Research Institute ? What about the Tea Commission Report ? Will the Hon. Minister table it as a White Paper and give us a chance of debating it on the Floor of this House ? I have seen the interim report. There are some worthwhile recommendations, but there are many recommendations which are unacceptable to this side of the House.

Then there is the story of packeted tea. The Hon. Minister of Commerce and Trade thinks that packeted tea will be the panacea for all ills. I can assure you that the remedy might be worse than the disease. Then there is the whole question of refuse tea in this country. About 10 to 20 per cent. of refuse tea comes out of sterling Company factories, rupee company factories and factories of individual owners. With tea production at 480 million pounds, there is about 50 million to 100 million pounds of refuse tea flying about in this country. This refuse tea will find its way into these packets which you are going to export at a reduced rate of duty of 20 cents. Who will benefit from this ? It is those racketeers who hawk refuse tea, who evade income tax, who evade export duty, who will benefit from this. It is this refuse tea which finds its way into the packets and which will get all the concessions of export duties ; it will find its way into the Middle-East and Africa, and far from improving the image of Ceylon tea it will have the most adverse effects ; it will spoil the image of Ceylon tea unless adequate steps are taken to control this menace.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

How long will the hon. Member take ? His time is up, but I can give him a few minutes more.

ද මැලේ මயා.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

Sir, I shall not take more than 10 minutes.

[4 மூல மொ.]

Then there is this question of instant tea. There is a report by Dr. Jayawardena and Mis Jeyapalan in the Central Bank Bulletin of March this year which strongly advocates the production of instant tea in Ceylon as a Ceylonese project and not in association with foreign combines like Unilever or German firms. We have made certain mistakes in this respect. Let us at least correct our mistakes in the future. Let us develop this instant tea, whether hot water soluble or cold water soluble, as a Ceylonese project. If we can start a tyre and tube factory or a steel rolling mill, why cannot we spend Rs. 30 million on the development of instant tea in this country? I would request that every effort be made to give enough funds for research work in the Tea Research Institute and to start commercial production in Ceylon, as a Ceylonese project, of instant tea—cold water soluble and hot water soluble—and also a project for the injection of flavour to low-grown and mid-grown teas. I have no time to talk of rubber and coconut though I intended to do so. I shall deal with them during the Committee stage.

I should now like to speak with your permission about the taxation proposals. You say in your Budget speech that you wish to promote savings and development. Your left hand does not seem to know what your right hand is doing. By the abolition of savings relief and by the exemption of government securities from wealth tax you are providing not an incentive to savings but a disincentive to savings; you are providing an incentive to consumption or unproductive expenditure at the higher level. You talk of reduction of personal income tax. You talk of relief to the lower income groups while in actual practice you have given tremendous relief to the higher income groups. The relief to the lower groups is infinitesimal and will be completely nullified by the increased duties on essential articles of common use, by your devaluation

and by the FEECs scheme. While those with income of Rs. 50,000 and over will have considerable relief—[Interruption]. Yes, I know what you are thinking of: that that relief will be syphoned off by cutting out the savings relief; in other words, you are penalizing the people who saved while not penalizing the persons who did not save.

I will show you, by just giving you four examples, the relief you have given to the lower income groups and the relief you have given to the higher income groups. I am taking as an example a couple with two children or dependants—a non-employee. Those with an income of Rs. 4,500 will get a relief of Rs. 3 a year! Those with an income of Rs. 5,000 get a relief of Rs. 10 a year. Those with an income of Rs. 10,000 get a relief of Rs. 145. And I will tell you the relief that a person with an income of Rs. 100,000 will get: he will get a relief of nearly Rs. 10,000. A person with an income of Rs. 200,000 will get a relief of nearly Rs. 25,000. A person with an income of Rs. 300,000 will get a relief of Rs. 40,000. A person with an income of Rs. 500,000 will get a relief of nearly Rs. 70,000. I have only taken four categories at random.

64 மன்றத்தினிபரண

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

What about the wealth tax?

4 மூல மொ.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

That is a disincentive to saving. You have taken the wealth tax away. You have taken government securities away from wealth tax. You say you have taken away the savings relief. Maybe, there were certain rackets in savings relief. We admit that. But why create a disincentive to saving? Why penalize the man who saves, while giving all these terrific concessions to those over the Rs. 100,000 income limit.

This Budget tries to be all things to all men. A Budget, like any other thing, cannot be all things to all men, all the time. As the Hon. Minister will admit, even a beautiful woman cannot be all things to all men all the time—not even a Madame Pompadour or a lady Emma Hamilton. This Budget has also been framed in a fit of amnesia, because they have forgotten the two main national problems of this country at this moment—the cost of living and the unemployment problem. This Budget has been certainly framed in a fit of amnesia.

The people of this country are normally a very grateful lot: they know how to honour their heroes. No prophet is without honour in this country, particularly the synthetic ones. I remember the time when the Finance Minister's leader, the Prime Minister, was in the political wilderness from 1954 to 1956. He went about the country preaching prohibition, and the people of this country, particularly the *kasippu mudalalis* and the bootleggers, gave him an accolade worthy of the hero and worthy of the cause he espoused: it was known as *Dudlige sudiya*. Dudley Senanayake has come back. He has come back again and will go off again, but *Dudlige sudiya* seems to be going on for ever. In the same way, when this Budget and this Government has vanished into oblivion down the corridors of time, the people of this country—[*Interruption*]. Everything vanishes; everything is impermanent. All things are impermanent, but the people of this country will perhaps remember that a genial gentleman from the Wannai once presided over the liquidation of the finance of this country, by a new poisonous brew, which I am almost sure will come overnight, called *Wannige sudiya*. As Sir Francis Bacon once said, "States, as great engines, move slowly". The U. N. P. is certainly an engine grinding slowly but surely to its doom.

දී. ආ. 11.17

හමීඩ් මයා.

(ஜமீட் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Mr. Speaker, I am really happy that I have the opportunity of following my good Friend from Devinuwara (Mr. de Mel). He reminded me of the village schoolmaster in Goldsmith's poem, "The Deserted Village"—

'And still they gaz'd, and still they wonder grew, That one small head could carry all he knew.'

I thought the hon. Member for Devinuwara with all his academic achievements, would be able to view a budget from a constructive angle.

He adduced certain arguments. The curx of his argument was that the public debt has seen a terrific rise. Said he, "How can we forge ahead when you tie the hands and feet of the people of this country and throw them to the ocean?" Should I remind the hon. Member for Devinuwara that all those who know something about economics know that no country pays its public debt? It the hon. Member for Devinuwara does not know that fact, then I am afraid he does not know the elements of economics. No country pays its public debt. A country pays its public debt only by way of revolution or repudiation. For a moment I thought he was addressing some of his constituents in the back woods of Devinuwara.

Secondly, he advanced beautiful theory on a subject over which there has been a controversy in this House for a long time. He said that if the food drive has shown any success, it is due to the action taken by the Government of 1957-58. Very often on the Floor of this House members of the S. L. F. P. and the L. S. S. P. have stated that the agricultural economy of this country when to the rocks because of the Hon. Minister of Land. But now, the hon. Member for Devinuwara takes an entirely different point of view. It is not for me to say which point of view is correct, but I must remind the hon. Member of the famous Agricultural Plan of 1957—the Five-Year Agricultural Plan—

ஃ. ஃ. ஃ.
(தரு. ஃ. ஃ)
(Mr. de Mel)

What about the cost of living? It is still going up.

ஃ. ஃ. ஃ.
(ஃ. ஃ. ஃ)
(Mr. Hameed)

That is a different aspect. I shall deal with that. With all respect to you, I want you to understand the absurdity of your argument.

Towards the first stage, you maintained that the National Debt is going to tie down this country, knowing full well that no country pays its national debt.

ஃ. ஃ. ஃ.
(தரு. ஃ. ஃ)
(Mr. de Mel)

What about the foreign loans?

ஃ. ஃ. ஃ.
(ஃ. ஃ. ஃ)
(Mr. Speaker)

Is the hon. Member attempting to make another speech?

ஃ. ஃ. ஃ.
(ஃ. ஃ. ஃ)
(Mr. Hameed)

Then, about the FEECs scheme, may I mention that the scheme has been a success. Its effects are still to be seen. But there is one thing on which I would wish the Hon. Minister of Finance to be alert, and that is with regard to production of our traditional exports, tea and rubber. The cost of production of a pound of tea has gone up by five cents and of rubber by about one and a half to two and a half cents. This is an aspect the Hon. Minister will have to look into.

Also, the machinery that operates this scheme is a two-tier one. You have the review committee composed of the Governor of the Central

Bank and four permanent secretaries, and also the working group composed of the officials of the Ministry of Planning and of the Central Bank. I think the Hon. Minister of Finance will have to provide for public consultation at some point. I say this because this scheme has something directly to do with the people.

My hon. Friend the Member for Devinuwara spoke about exports. He said, "Our exports are dwindling. Our tea exports have dwindled. Our rubber exports have dwindled. The terms of trade are unfavourable." Now, surely, this is not a feature that is common to Ceylon only. Every developing country in this world is facing these problems of decreasing exports and increasing imports, and also of prices of exports decreasing and the prices of imports increasing.

The problem was so very great in 1964 that 77 developing countries met at Geneva and signed a charter, as a result of which was born the United Nations Conference on Trade and Development. And under that, a number of committees have been working, especially the committee on shipping and the committee on invisibles. Then we have had the sub-groups, and finally we have had the Delhi Conference. This is not a problem confined to Ceylon. If only Ceylon's exports are dwindling and imports are increasing, then the hon. Member for Devinuwara has a charge against the Hon. Minister of Finance.

ஃ. ஃ. ஃ.
(தரு. ஃ. ஃ)
(Mr. de Mel)

What about the volume of exports?

ஃ. ஃ. ஃ.
(ஃ. ஃ. ஃ)
(Mr. Hameed)

Let me come to it. If this is a feature confined only to Ceylon, then the Hon. Minister of Finance can be charged with having messed up the

[කමිමේ මයා.]

trade of this country. But it is not so. It is a feature common to all the developing countries in the world, and that is why, as I said, the UNCTAD is trying to solve this problem. But, personally, I have my doubts about the success of UNCTAD. Unfortunately, this institution is caught in the web of narrow politics. I do not think that UNCTAD will be a reality in the near future; maybe UNCTAD will be a reality in years to come. But until then there is one thing that the Government could do, and that is what I should like to commend to the Hon. Minister of Finance.

Most of the developing countries have established their national shipping lines. It is interesting to note that, while the prices of our exports have been dwindling during the last eight years, ocean transport charges have been increasing by a fairly big percentage. Therefore, I am very happy that the Government has decided to establish a shipping corporation. But may I say this? This is not a corporation that can develop through trial and error. It needs specialized men in specialized fields. If the Government wants to go ahead with this project, it is up to the Government to make sure that they get the necessary trained personnel.

Until the shipping corporation is established, the port must be put into working order. Conditions in the port are not at all favourable. There have been two teams recently reporting on the working of the port. In 1967 you had the ECAFE port team, and in 1968 you had the United Nations port advisory team. Both these teams have made recommendations as to how the port could be brought up to present day requirements, how the volume of work could be increased. I understand that the Ministry of Planning has been trying to persuade the port authorities to have these recommendations implemented, but so far without success.

The hon. Member for Devinuwara (Mr. de Mel) spoke a lot about flour. Last week the hon. Member for

Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) said that foreign capitalists were making secret moves to make the people of this country change their rice-eating habit and take to the flour-eating habit. What a fantastic statement! The foreign capitalists were seeking secretly to make the people of this country get used to the flour-eating habit so that the people of this country would be for ever depending on the Americans! What an argument coming from a leading senior politician in this country! He might as well say as time goes on that in the north, along the northern sea coast, a great wall like the Great Wall of China must be built, as otherwise our people might get used to the winds coming from the Indian Ocean and become slaves to the Government of India.

Surely, these are not arguments! To say that foreign interests are trying to make the people of this country switch over from the rice-eating habit to the flour-eating habit is no argument. And is it the contention of the hon. Member for Devinuwara that only one country in this world produces flour? Because the ration was halved the consumption of flour has increased. That is about all.

The hon. Member for Devinuwara again maintained that though the food drive, according to us, has succeeded, it has put money in the hands of only a few people. Anybody who watched the last Sinhalese New Year, anybody who studied it, would have observed what amount of prosperity there is in the rural villages. My hon. co-Member for Akurana will know—

ප්‍ර. මා. 11.38

සෝමවන්ද සිරිසේන මයා. (අකුරණ පළමුවන මන්ත්‍රී)

(திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன—அக்குறணை முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. Hemachandra Sirisena—First Akurana)

අයි මට අකුරණ සම මන්ත්‍රීතුමා

හමීඩ් මයා.

(*ஜனாப் ஹமீத்*)

(Mr. Hameed)

හොදයි මම සිංහලෙන්ම කියන්නම් මගේ සහෝදර අකුරණ මන්නිතුමා කියා. මේ රටේ ආහාර නිෂ්පාදනය නිසා පිටිසර දුප්පත් මහජනතාව ලිහ අද මුදල් තිබෙන බවට මගේ ඒ සහෝදර මන්නිතුමා සාක්ෂි දරනවා ඇති. එමෙන්ම පසුගිය සිංහල අවුරුද්දට කොපමණ රතිඤ්ඤා පත්තු කලාද කියන එකටත් මගේ ඒ සහෝදර මන්නිතුමා සාක්ෂි දරනවා ඇති.

ගරු මන්නිවරයෙක්

(*கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்*)

(An hon. Member)

අතුරු මැතිවරණවලින් පැරදුණු විටත් රතිඤ්ඤා පත්තු කලා.

හමීඩ් මයා.

(*ஜனாப் ஹமீத்*)

(Mr. Hameed)

පසුගිය අවුරුදු 15 ක පමණ කාලයක් තිස්සේම පසුගිය වාරයේ පමණ සරු සිංහල අවුරුද්දක් තිබුණේ නැහැ.

ඩබ්ලිව්. පී. ජී. ආරියදාස මයා. (හපුතලේ)

(*திரு. டபிள்யூ. பி. ஜி. அரியதாச—ஹப்பුத்தலை*)

(Mr. W. P. G. Ariyadasa—Haputale)

දුක් විඳින සිංහල අවුරුද්දක්.

හමීඩ් මයා.

(*ஜனாப் ஹமீத்*)

(Mr. Hameed)

මොකටද දුක් විඳින්නේ ඕනෑ තරම් බඩු තිබුණකොට? මහජනතාව අතර මුදලින් තිබුණා, රටේ බඩුත් තිබුණා, රතිඤ්ඤා පත්තු කලා, කැවුම් කිරි බතුත් කැවා.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.

(*திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேனா*)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

වියළි කලාපයේ ගොවිතැන්වලට එන අලි ඵලවත්ත නම් රතිඤ්ඤා පත්තු කලා.

හමීඩ් මයා.

(*ஜனாப் ஹமீத்*)

(Mr. Hameed)

මගේ සහෝදර මන්නිතුමා හදන රතිඤ්ඤාවලට තමයි “අලිඩො” කියන්නේ. එතුමා නිතරම ඡන්ද ලකුණ වශයෙන් ගන්නේ අත. එහෙත් නිතරම වාසනාවේ ලකුණ වශයෙන් ගන්නේ අලියා. [බොධාකිපීමක්] එතුමා හදන රතිඤ්ඤාවලට “අලිඩො” කියා නම් කර තිබෙන්නේ අලි ඵලවත්තලු. අලින් එනවා, රතිඤ්ඤාත් පත්තු කරනවා. එහෙත් අලි යන්නේ නැහැ. එයින් එක ප්‍රතිඵලයක් නම් ඇතිවී තිබෙනවා. ඒ ප්‍රතිඵලය නම් මගේ සහෝදර මන්නිතුමා පොහොසත් වන එකයි.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.

(*திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேனா*)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

ගොවිජනතාවට අලින්ගෙන් හානි පැමිණෙන නිසා අලි ඵලවත්තයි ඒවා හදන්නේ.

හමීඩ් මයා.

(*ஜனாப் ஹமீத்*)

(Mr. Hameed)

කවදාවත් අලි ඵලෙව්වේ නැහැ. අලි එතැනම සිටිනවා. ඒ නිසා එයින් ඇති වූ එකම ප්‍රයෝජනය එතුමා අලි පොහොසත් වීම පමණයි.

Mr. Speaker, let me come back to what I was saying. I want to make it quite clear that the food drive has put money in the hands of the average peasant, and there is no doubt about it. Anybody who studied the last Sinhalese New Year will not deny it but will admit that there was a clear-cut line of prosperity in the rural areas.

In view of what you in the Opposition are trying to make of this Budget I would like to ask you, has this Budget met with any protests in the country? There are hundreds of trade unions in the country. Has one trade union protested? There are so many local authorities in this country. Has one local authority condemned this Budget? No, Sir.

அ. மன்றத்தினர்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

They condemn the Government.

கமீதி ம.ம.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Where is your so-called opposition to this Budget? This is one Budget that has not been welcomed with protest meetings. Not one protest meeting has been held in any part of the country. Not one local authority has condemned this Budget.

ச.ம.ம. ம.ம.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

Members of Parliament have protested.

கமீதி ம.ம.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Members of Parliament will protest. What has actually happened? The S. L. F. P. had organized a number of meetings against the District Councils Bill. Since the District Councils Bill was withdrawn—

ஃப். ஃர். டியஸ் பண்டாரநாயக்க ம.ம.

(தேவியே)

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க—
தொம்பே)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike—Dompe)

Has it been withdrawn?

கமீதி ம.ம.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Yes.

ஃப். ஃர். டியஸ் பண்டாரநாயக்க ம.ம.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Hear! Hear!

கமீதி ம.ம.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Since the District Councils Bill was withdrawn, the S. L. F. P. continues to hold those meetings and wants to make the meetings the platform for two things. This is politically very interesting.

Firstly, the leader of the S. L. F. P. is making use of these platforms to say everywhere at every meeting that the L. S. S. P. and the C. P. are with them but that the S. L. F. P. will not do as the L. S. S. P. and the C. P. want.

ஃப். ஃர். டியஸ் பண்டாரநாயக்க ம.ம.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Hear! Hear!

கமீதி ம.ம.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I am happy that the hon. Member for Dompe is here. As I was saying, these meetings are being used by the S. L. F. P., especially by the leader of the party, to repeat and reiterate that the L. S. S. P. and the C. P. are with the S. L. F. P. but on S. L. F. P. terms. Secondly, they are being made use of to condemn the Budget.

When one considers the economics of the D. C. Bill one sees that the S. L. F. P. has been left with a deficit.

ஃப். ஃர். டியஸ் பண்டாரநாயக்க ம.ம.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

That is your Budget.

கமீதி ம.ம.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Let me explain. The hon. Member will have a chance to speak.

What are the economics of the D. C. Bill. The hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake), a Vice-President of the

S. L. F. P., a personality in this country, a powerful contender to the throne, has left the S. L. F. P. and formed a party of his own.

එෆ්. ஃப். டீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

That is his budget deficit.

හමේඩ මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

We shall come to that. Let me first tell you how the deficit has come about.

He has formed a party of his own, and the Right Wing of the S. L. F. P. is jittery—

ද සොයිසා சிரிவர்தன මයා.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

We do not have a Right Wing and a Left Wing.

හමේඩ මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

—because he is going to tug more effectively and forcefully the Sinhala Buddhist line. As a result, what has happened? The hon. Member for Dompe, speaking on the Throne Speech Debate here, made a categorical statement, namely, that the L. S. S. P. is with them but on the terms of the S. L. F. P. and that the L. S. S. P. are free to go wherever they want to go and joint anybody they want.

That is not all. I find that Mrs. Vivienne Goonewardene has gone to Dompe, beared the lion in his own den—

එෆ්. ஃப். டீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

She is welcome.

හමේඩ මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

—and taken the hon. Member for Dompe to task.

Judging from these happenings, it is doubtful whether the Coalition will continue. The facts are seen, but whether the Coalition continues or not may I say this: That everything is not going to be smooth and plain sailing in the 'house' the Coalitionists built at Nuwara Eliya. Whether the Coalitionists go together or the Coalitionists part, it does not matter to us. It matters to us from an educational and academic aspect only. Whether the Coalition continues or whether the Coalition cracks up may we take this opportunity here to remind the Opposition that the National Government will come back into office in 1970 comfortably.

එෆ්. ஃப். டீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

With the Federal Party.

හමේඩ මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

With or without.

There were some who said about one and a half years ago that if there was a poll we would be defeated.

එෆ්. ஃப். டீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

We still say so.

හමේඩ මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Then two months ago people said that we would not get even the eight seats that we got in 1956. But may we remind the Opposition that in 1970 the National Government will be back in office not by a photo-finish but by a comfortable majority.

சுமீதி மொ.

(ஐ.ஏ.ஓ. ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I should get at least another twenty minutes because I did not speak during the Throne Speech Debate—

கட்சியினர் துறை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I have nothing to do with it. Time is allotted to the Government and to the Opposition, and the Whips allot time to their speakers. The hon. Member has been given twenty-five minutes but I am giving him 45 minutes.

சுமீதி மொ.

(ஐ.ஏ.ஓ. ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

If I can get another twenty minutes.

கட்சியினர் துறை

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The hon. Member may carry on. I shall see about the time.

சுமீதி மொ.

(ஐ.ஏ.ஓ. ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I am sorry specially because the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) is not here today.

I should like to say a word with regard to the report submitted by Gromyko the Foreign Minister to the Supreme Soviet on the 29th of June and I should like to read this to you. He says, "Our ties with most countries of Asia, Africa are developing successfully. The Soviet Union maintains good relations with Cambodia, Laos, Ceylon, Nepal and a number of Asian States". Now this is quite interesting. You maintain that we are not non-aligned. The Soviet Foreign Minister for the first time has named Ceylon and accepted that we are neutral and non-aligned.

Now, coming back to the question of industries, when this Government came into office the industrial sector was a jungle. Industries had been approved but there were no plans, no priorities, and the fields of investment were not marked. Some industries were dead before they were born. Surely the Opposition cannot deny that. A number of industries never functioned, and it is a tribute to the Hon. Minister of Industries that he has during the last 3 years put the industrial sector into some order. He has cleaned up the whole place. Priorities have been drawn up, fields of investment have been marked, and against a background of proper planning for once we are going to make a start in the field of industry. There is the Industrial Development Board which has been set up, a lot of pioneering work has been done, and the Industrial Development Board with its 7 arms will back up the ministerial policy. A total of 116 industries have been approved last year but it is interesting to note that a number of them have not still gone into production. Here I should like to state, to draw the attention of the Hon. Minister of Finance, that the Development Finance Corporation got a loan of Rs. 24 million last year and only a few lakhs have been given out.

If the Development Finance Corporation is to provide 99 per cent of its loans for industries, I do not see any reason why this corporation should continue under the Hon. Minister of Finance. I should like to point out to the Hon. Minister of Finance that if the Hon. Minister of Industries is keen, if the industries are planned, if they are to take-off and obtain correct results, then the Development Finance Corporation must be brought under the Minister of Industries.

While I am talking about industries, may I also say this. It is not enough for the Hon. Minister of Industries to have plans, schemes, and the fields of investment marked out, if these schemes and plans are

இப்பிரசித்தத்தை வெளியிட்டதற்கு நியாயம், பொது சன ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்கும் சமுதாயத்தின் சீவியத்திற்கு அத்தியாவசியமான வழங்குதல்களையும் சேவைகளையும் பாதுகாப்பதற்கு மென்பதை இத்தால் பிரதிநிதிகள் சபைக்கு வெளிப்படுத்துகிறேன்.

பயின்று, கொபல்லவ
மகா தேசாதிபதி.

கௌரவ பிரதிநிதிகள் சபை சபாநாயகர் அவர்களக்கு.”

“Governor-General's Office

Queen's House, Colombo, Ceylon.
17th August 1968.

MR. SPEAKER,

BY PROCLAMATION dated 17th August 1968 and issued under Section 2 of the Public Security Ordinance (Cap 40), as amended by Act No. 8 of 1959, I have declared that the provisions of Part II of the aforesaid Ordinance shall come into operation on 18th August 1968.

I do hereby communicate to the House of Representatives that the reason for issuing the Proclamation is for the preservation of public order and for the maintenance of supplies and services essential to the life of the community.

W. GOPALLAWA,
GOVERNOR-GENERAL.

The Honourable the
Speaker of the House of
Representatives.”

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත,
1968-69

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1968-69

APPROPRIATION BILL, 1968-69

අ. හා. 2.02

හමීඩ් හය.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Before we adjourned for lunch I was discussing about the tremendous possibilities that lie in the field of industry with regard to developing countries. I said that in highly industrialized countries there is a tendency today to give up industries that involve high manpower. Therefore, this is a good opportunity for a country like Ceylon to walk into such fields of industry which require high manpower. As a matter of principle this opinion can be canvassed

in the United Nations and a satisfactory arrangement could be arrived at between the developing countries and the developed countries thus demarcating the fields where developed countries could monopolize and the fields where developing countries could monopolize. I am sure the developed countries would have no serious objection to a decision of this nature.

The a lot has been said about the cost of living. The cost of living is not a question confined only to Ceylon. This is a question that confronts practically every developing country and, as a matter of fact, even developed countries. The cost of living is also a sign of progress, but I do not seek to cover or shield the question of cost of living under that argument. The cost of living has to be arrested, and for the cost of living to be arrested the one main thing is the scheme of distribution. The scheme of distribution has to be streamlined. Japan, about two years ago, appointed a high-powered committee to go into the question of the cost of living there. I had occasion to meet some of those people and to discuss with them the question of the cost of living. Those specialists were of the opinion that to deal with the cost of living, first and foremost, the scheme of distribution should be streamlined. In this country, for years, governments have come and gone, but the scheme of distribution has not been streamlined up to today. Along with streamlining the scheme of distribution it is necessary to work out the cost of distribution. As a matter of fact, no government has a moral justification to fix prices without working out the cost of distribution.

In our scheme of distribution, the small trader or the retail dealer plays a very important role. At the same time, these are the people who have to put up with all the rules and regulations. The Government keeps a strict vigilance over the retail traders, but actually proper checking and control must begin with the importers and wholesale dealers. It is

[கமெடி மக.]

the importers and the wholesale dealers who control the market, who create artificial scarcities, and the checks must begin with the importers and the wholesale dealers.

ஃ சோயிசா சிரிவர்தனா மக.

(சுரு. டி. சோயிசா சிரிவர்தனா)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

Why not take over importation?

கமெடி மக.

(ஐமெட் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I agree with you. In fact, you will see that we are doing that with Salu Sala. I think the arrangements have been finalized.

Retail traders, as I said, play a very important role. Unfortunately, these people are not in a position to give the best to the country, because, while being retail traders, they are at the same time tied to the apron-strings of the importers and wholesalers, because the importers and the wholesalers are also financiers. Neither the People's Bank nor the Bank of Ceylon has been able to give any active assistance to this unfortunate group of small traders in this country. It is here that the Central Bank has a part to play. The Central Bank is the sole promoter, the protector, and the interpreter of the public sector. It also has a definite role to play in requiring the private sector to accept the social obligations of the public sector. The Central Bank is the best agency, the best government agency, that knows how markets work and private enterprise operates. The Central Bank must be able to bring a business approach in place of the bureaucratic approach to market and business problems. It must persuade the banks to open a string of rural banks which could benefit the retail traders. As a matter of fact, the Central Bank must be in a position to insure those loans. If the retail trader is given the necessary financial assistance I am sure we would go a long way in finding a solution to the problem of the cost of living.

Here I should also like to mention that up to today we do not have a trade survey team in this country, a commerce observatory, which will study in and out the working of the world market and also the local market. We need not wait to find suddenly that there is a shortage of some item in the world market if there is such a survey team. I call it a commerce observatory. They will know in time, months ahead, if for instance, the sugar cane harvest is going to be a failure and there is going to be a shortage of sugar. Similarly, if the paddy harvest is going to be a failure in the paddy producing countries we could know months ahead. This team could always keep the Government alerted and informed. At the same time, it can also watch the working of the local market. Whenever they find there is an acute shortage of some item or other, they could inform the people concerned, and the FECCs scheme would provide for the import of such items.

The next question is planning. I must congratulate the Planning Secretariat or the Planning Ministry for having introduced the concept of planning into our administration. Planning was an absent feature in past years. Today, administrators are thinking and looking at problems in terms of planning. This is a very welcome feature. We are happy to note in the Budget speech that very soon a central progress control room is to be established. This central progress control room, I believe, is to be on the lines of the Malaysian Operations Room.

I have had the opportunity of studying the Malaysian Operations Room. They are in a position to get all the heads of departments of the Government to keep to a target. My time is limited and so I do not propose to describe how it operates.

We should congratulate the Government for having set up this central progress control room, from where they will be able to monitor closely the overall picture of all government programmes and projects, and whenever they find there

is a shortfall they will be able to take corrective action. This is a thing that is necessary for a developing country. These are things that should have been started years ago. Unfortunately, during the last two governments planning was never thought of.

I understand from the Budget speech that Government is also introducing a critical path network, thereby avoiding delays and bottlenecks, especially in the field of construction. A lot of new thinking has gone into the development sector.

The next thing is administration. The administration of a country must be alive to the aspirations of the people. Today we have a big take-off on the agricultural front. A big take-off is expected in the industrial front. But unless the administration of this country is alive to the aspirations of the people, it will be very difficult. Unfortunately, administrators are only alive to the aspirations of rules and regulations. Governments have come and governments have gone, and day in and day out the people have said that the administration must be changed. Every Finance Minister, whether he be on this side of the House or on that side of the House, has said that public servants should be asked to contribute their mite to the building of the nation. But things remain where they are. A. Rs. and F. Rs. continue to be our national enemy. So long as they are there, it will be very difficult for us to forge ahead.

Whilst on the subject of public servants, let me mention one thing. In this country there is no difference shown to a public servant who works and takes his leave and to a public servant who works without taking his quota of leave. Absenteeism is very high in the public service as well as in the teaching service. We must devise a scheme whereby public servants and teachers who do not take their quota of leave and who put their shoulder to the building of

this nation would be paid an allowance at the end of the year. Look at the difference between the private sector and the public sector. In the public service a man is paid, recognized and promoted for what he is and not for what he does. The whole concept of the thing is wrong. Some re-thinking should go into this.

I am happy that the Minister of Finance has been able to implement some of the proposals of the Tax Commission. I am sorry he is not here but I think he should have implemented all the proposals of the Tax Commission. I am surprised that he has not implemented the most fundamental recommendation of the Tax Commission—that tax policy and administration should be co-ordinated in the person of a Director-General of Revenue. This is a fundamental recommendation, but it has not been implemented. If this recommendation is not implemented there is always the danger that there will always be confusion in the formulation of tax policy and administration. They will go their separate ways. I would, therefore, appeal to the Minister to see that this vital recommendation is implemented in time.

The Tax Commission also recommended the withdrawal of the tax holiday from new undertakings but along with it they recommended that free depreciation at 100 per cent of the cost of fixed assets plus a development rebate of 20 per cent be introduced. I do not know why the second leg of this recommendation has not been implemented, because lump-sum depreciation is not a tax concession but a mere facility extended to the taxpayer to borrow against future depreciation.

We have passed the *seeni bola* stage in our industries. We are coming to a stage where industrial development needs more capital both in the field of consumer goods and in the field of capital and intermediate goods. They represent the higher and highest stage of economic development.

[හමිඩ් මයා.]

If the second leg of that recommendation of the Tax Commission is not implemented, I do not know how the private sector could play an active role in the industrial development of the country.

While on this question of the private sector I should like to mention that the private sector is an essential prop to a democracy. In every democratic country there is a private sector. There is no private sector in the communist countries. We believe in a private sector. If we believe in a private sector the Government must give expression to it, because sometimes you find that the Government recognizes the existence of a private sector and sometimes it does not. At least I can say this, that the Government may believe in a private sector but the administration does not seem to believe in a private sector.

Therefore, in fairness to the private sector definite lines and boundaries must be marked and the private sector must be told the part it has to play. You do not expect the private sector to come in and fill the gaps here and there. The private sector must be told what is its place and the role that it has to play.

While on this question of taxes, there is the recommendation of the Tax Commission on companies tax. In respect of companies that have shares with a very wide distribution the Commission recommended that they should be taxed at the rate of 50 per cent and that the dividends in the hands of the recipients should be exempted from taxation, thus taxation which had existed before. But the Hon. Minister of Finance, I do not know for what reason, has reduced this to twenty-five per cent and allowed it to be recovered within five years. He may have his reasons for it. But whatever it is, this country has to march forward, and if it is to

march forward and to make a success in the field of agriculture and in the field of industry, one thing is necessary, and that is the Companies Ordinance must be reshaped to suit the modern-day requirements.

The Companies Ordinance we have is based on the U. K. pattern. Actually the U. K. Companies Ordinance was fashioned in 1931 and they have brought about more than ten amendments. We have not effected a single amendment up to date. The hopes, the dreams, the aspirations of this Government cannot be achieved unless the Companies Ordinance is refashioned or remodelled to suit modern-day requirements.

I do not wish to take much time, but may I say this in conclusion? This is a co-ordinating Budget. This is not an election Budget. This is not a sunshine Budget. This is not a glamorous Budget. This is only a Budget which seeks to co-ordinate the physical, monetary and other policies that have been introduced by this Government during the past few years. You will find that there is a line of continuity; the second Budget is related to the first, the third is related to the second, and the fourth is related to the third. As a matter of fact if you take these four Budgets and place the side by side you will find that all of them become one Budget, and that should be the pattern of budgeting. Budgeting for one year is a dying concept. Now the pattern is to budget for a period.

I should like to congratulate the Hon. Minister of Finance because he has maintained continuity in his budgeting. That means he has understood the economic ills of our country. He has been able to analyze the evils of our country and he has been able to take proper action, and this Budget shows that the economy is on the correct road. You can only understand and appre-

ciate the principle of continuity in this Budget if you look at the Budget of the last Government.

The last Government had four Budgets. Every Budget was different from the previous one, and one was contrary to the other. Every Budget saw the fall of the Finance Minister. Four Budgets, five Finance Ministers! That alone is proof of the cleverness of the present Hon. Minister of Finance, the achievements of the Hon. Minister of Finance. I should like to congratulate him for having kept to a definite line of continuity. He has diagnosed the economic ills, and now we are marching ahead.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

May I congratulate the hon. Member for taking twenty-five minutes more than the time allotted to him?

හමීඩ් මයා,

(ஐஞாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Thank you, Sir. I am winding-up my speech.

We shall march forward. The Opposition seems to be disturbed. The Opposition is well aware that the economy is on the correct road. The Opposition knows that the food drive has improved the buying capacities so that the industries will live.

In England the Agricultural Revolution preceded the Industrial Revolution. Here the food drive preceded industrial development. Therefore this Government is on the correct road. The hon. Member for Devinuwara who spoke so loudly against this Government, who sought U.N.P. nomination in 1960, said that by 1970, there will be only one thing in this country, and that is the Wannu Sudiya. Yes, there will be the Wannu Sudiya for the Opposition. In 1970 when the people of this country give a verdict and endorse their confidence

in the United National Party, the Members of the Opposition, like the hon. Member for Devinuwara (Mr. de Mel), can only find consolation in taking Wannu sudhiya.

I have finished, and I wish the Hon. Minister of Finance success. The economy is on the correct road, and whatever the Opposition has to say, as I said in the morning, you can be sure that in 1970 the United National Party will be back in office, not in a photo finish but with a comfortable majority.

අ. හා. 2.24

ටී. බී. එම්. හේරත් මයා. (වලපනේ)

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்—வலாபனை)

(Mr. T. B. M. Herath—Walapane)

ගරු කළානායකතුමනි, 1970 දී පවත් වන මහා මැතිවරණයේදී බලයට පත් වන ආකාරය ගැන මනෝ රාජ්‍යයක් ඇති කර ගෙන උදේ පටන් මේ දක්වා අකුරු දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (හමීඩ් මයා.) කළා කරමින් ප්‍රීතිමත් ප්‍රකාශයක් කිරීම ගැන අපේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. පණ පිටින් ඇල් වතුරට දමා සිටින කකුළුවා වතුර උණු වන තුරු ඒ භාජනය තුළ තටන බව අප හොඳාකාරව දන්නවා. තවමත් ඇල් වතුර නිසා ඒ සතාට පසුව අත්වන ඉරණම ගැන කිසිම තේරුමක් නැහැ. වතුර උණු වන විට, රත්වී තටන විට ජීවිතක්ෂයට පත් වන අවස්ථාව ගැන කලින් සිතන්නට බැරි ඒ සතා ගැන අප අනුකම්පා කරනවා. අකුරු දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගැන මා ඊට වඩා යමක් කියන්නට කල්පනා කරන්නේ නැහැ.

අකුරු දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා කළ කළාවට පිළිතුරු එකක් දෙකක් පමණක් දෙන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙන්නවා. මේ ආණ්ඩුව බලයට පත්වුවාට පසු, ගිය වසරේ මේ රටින් බඩු පිටරට යැවීමෙන් ලැබෙන ආදායමෙහි විශාල වැඩිවීමක් ඇතිවී තිබෙනවාය කියා එතුමා උදේ සඳහන් කළා. එතුමා විශේෂ බඩු වර්ග රාශියක් ගන්නා සඳහන් කළා. අකුරු දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා එතුමාගේ මඳල් ඇමති තමා මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කර තිබෙන 1968 විදේශ විනිමය අයවැය මන්ත්‍රීතුමාගේ නොදන්නා බවයි අපට

[වී. බී. එම්. හේරත් මයා.]

පෙනෙන්නේ. 1968 විදේශ විනිමය අයවැය ලේඛනය නමැති මේ පොතේ 2 වන පිටුවේ 1966 සහ 1967 වර්ෂ තුළ පිරවට බඩු යැවීමෙන් නැත්නම් අපනයනය කිරීමෙන් ලබාගත් ආදායම පිළිබඳව විස්තරයක් සඳහන් වී තිබෙනවා. මේ සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව 1966 දී තෝවලින් ලැබී තිබෙනවා, රුපියල් දස ලක්ෂ 1,027 ක්. 1967 දී තෝවලින් ලැබී තිබෙන්නේ රුපියල් දස ලක්ෂ 1,061 යි. 1966 දී රබර් වලින් රුපියල් දස ලක්ෂ 337 ක් ලැබී තිබෙනවා. නමුත් 1967 දී රබර්වලින් ලැබී තිබෙන්නේ රුපියල් දස ලක්ෂ 282 යි. 1966 දී ප්‍රධාන පොල් නිෂ්පාදනවලින් රුපියල් දස ලක්ෂ 196 ක් ලැබී තිබෙනවා. 1967 දී ප්‍රධාන පොල් නිෂ්පාදනවලින් ලැබී තිබෙන්නේ රුපියල් දස ලක්ෂ 167 යි. 1967 දී අනිකුත් දේශීය අපනයන වලින් රුපියල් 116 ක් ලැබී තිබෙනවා. 1967 දී එ'වායින් රුපියල් දස ලක්ෂ 121 ක් ලැබී තිබෙනවා. මේ අනුව මුළු එකතුව 1966 දී රුපියල් දස ලක්ෂ 1,676 යි. 1967 දී රුපියල් දස ලක්ෂ 1,631 යි. තමුත්තාන් සේලාගේ මුදල් ඇමතිතුමාම ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ වාර්තාවෙන් 1966 වර්ෂයට වඩා 1967 වර්ෂයේදී මෙරටින් අපනයන කරන ද්‍රව්‍යවලින් ලැබෙන ආදායම පහළ වැටී තිබෙන බව පැහැදිලිවම පෙන්වා දෙනවා.

හමීඩ් මයා.
(ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

මා කියූ දේ තමුත්තාන් සේට තෝපී නැහැ.

වී. බී. එම්. හේරත් මයා.
(ஹீ. ඩී. ඒ. හේ. හේ. හේ.)
(Mr. T. B. M. Herath)

තමුත්තාන් සේට තෝරෙන්නේ නැහැ මා කියන දේ.

හමීඩ් මයා.
(ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

මා කියූ දේ තමුත්තාන් සේට තෝපී නැහැ. මා කියූ දේ තාවතත් කියන්නද? වචන නම් කියන්නම්.

වී. බී. එම්. හේරත් මයා.
(ஹී. ඩී. ඒ. හේ. හේ. හේ.)
(Mr. T. B. M. Herath)

තමුත්තාන් සේ පැයක් තිස්සේ කළ කථාව මා අසාගෙන සිටියා. දැන් මගේ කථාවට සවන් දෙන්න.

පසුගිය වර්ෂයේදී අපනයන භාණ්ඩ වලින් වැඩි ආදායමක් ලබා ගත් බව අකුරුණ දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා. [බාධා කිරීමක්] තමුත්තාන් සේ ඇත්ත කියනවාද නැත්නම් මා ඇත්ත කියනවාද යන්න පැහැදිලි වාර්තාවෙන් බලා ගන්නට පුළුවනි. හැබැයි, උදේ වරුවේ කියූ දේවල් සවස් වරුවට අමතක වන ස්වභාවයක් එතුමා තුළ තිබෙනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ.

".....1966 සහ 1967 දෙවර්ෂය තුළ දී අපනයන ඉපයීම පහළ බැස ගිය ප්‍රමාණයේ එකතුව රුපියල් දස ලක්ෂ 525 ක් විය."

ඔබට වඩා මා ඒ කාරණය ගැන යමක් කියන්නට මහත්සි ගන්නේ නැහැ. මේ ගරු සභාවේ අප දෙපක්ෂය දෙපාර්ශ්වයේ සිටිගෙන තර්ක කරන බව ඇත්තයි. නමුත් ඒ තර්කවල සත්‍යතාවයක් තිබිය යුතුයි. ඒ තර්කවල සත්‍යතාවයක් නැත්නම් ආණ්ඩුවටවත් අපටවත් ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. ආණ්ඩු පක්ෂයය, විරුද්ධ පක්ෂයය කියා අප මෙතැන තර්ක කරන්නේ මහජනතාවට ඇත්ත පෙන්වාදීමටයි. තමුත් මහජනතාවගෙන් ඇත්ත වසන් කිරීමට කිසිවකු ප්‍රයත්නයක් දරනවා නම් එය මහජනතාවට කරන ද්‍රෝහිකමක් හැටියට අපට හඳුන්වන්නට සිද්ධ වෙනවා.

මේ තුන් හවුල බොහොම ඉක්මනට කැඩී යනවාය කියාත් එතුමා කියන්නට යෙදුණා. තුන් හවුලෙන් විශාල ඡන්ද දායකයින් සංඛ්‍යාවක් දඹදෙනියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ආර්. ජී. සේනානායක මයා.) පක්ෂයට යනවාය, ඒ කැසීම නිසා 1970 දී අප නැවතත් බලයට පත් වෙනවා ය කියා අකුරුණ දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා උදේ වරුවේ කියන්නට යෙදුණා.

හමීඩ් මයා.
(ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

ඒ නිසා බලයට එන බවක් මා කිව්වේ නැහැ. [බාධා කිරීම]

ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(*திரு. சி. பி. எம். ஹேரத்*)

(Mr. T. B. M. Herath)

1970 දී තමන් නැවත බලයට එන බව ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු මෙම ගරු සභාවෙහි ප්‍රකාශ කරන්නේ වගකීමක් ඇතිවද? එසේ නම්, තමුන් නාන්සේලා නැවත බලයට එන්නට අදහස් කරන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජයග්‍රහණයක් ලබාගෙන ද? නැත්නම්, ඒකාධිපතිවාදී ජයග්‍රහණයක් බලාපොරොත්තුවෙන් එසේ ප්‍රකාශ කරනවාද? එසේත් නැත්නම්, තමුන් නාන්සේලා පසුගිය අතුරු මැතිවරණවලදීත් කළාක් මෙන් ආණ්ඩු බලය, ධන බලය, රදළ බලය, මැවර බලය හා නොයෙකුත් දූෂණ ව්‍යාපාර මාර්ගයෙන්, උපක්‍රමශීලී වැඩ පිළිවෙළකින්, බලයට එන්නට අදහස් කරනවාදැයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රී වරයකු වශයෙන් මා දැනගන්නට කැමැතියි.

ගරු වන්නිනායක

(*கௌரவ வன்னினாயக்க*)

(The Hon. Wanninayake)

මහජන බලයෙන්.

ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(*திரு. சி. பி. எம். ஹேரத்*)

(Mr. T. B. M. Herath)

පසුගිය අතුරු මැතිවරණවලදී මහජන බලය තමුන් නාන්සේලාට හොඳ හැටි පෙනෙන්නට ඇති. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ බෝඩි එක අරගෙන පළාත් පාලන මැතිවරණයකට තරඟ කරන්නට එකම එක්සත් ජාතික පක්ෂිකයකුවත් ආත්ම ශක්තිය තිබුණේ නැහැ; කොළ ඇටයක් තිබුණේ නැහැ. ඒ විධියට පසු බැස්ස උදවිය, 1970 දී බලයට එනවායයි දැන් කියනවා. අකුරුණ පළාත් පාලන ආයතනයට එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් එක්කෙනකුවත් ආවාද?

හමීඩ් මයා.

(*ஹமீத்*)

(Mr. Hameed)

මොකද නැත්තේ? සහෝදර මන්ත්‍රී තුමාගෙන් අහන්න.

හේමචන්ද්‍ර සිරිසේන මයා.

(*திரு. ஹேமச்சந்திர சிரிசேன*)

(Mr. Hemachandra Sirisena)

එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් එක් කෙනකු තේරුණා.

හමීඩ් මයා.

(*ஹமீத்*)

(Mr. Hameed)

තමුන් නාන්සේලා ඉ දෙනෙකු ඉදිරිපත් කළා. කීදෙනෙක් ආවාද? තව මෙතන කතා කරනවා [බාධා කිරීම්]

ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(*திரு. சி. பி. எம். ஹேரத்*)

(Mr. T. B. M. Herath)

පළාත් පාලන මැතිවරණයක් එන විට ඔක්කොම් යු. එන්. පී. කාරයන් ස්වාධීන වෙනවා. තමන්ගේ පක්ෂයේ ලකුණෙන් තරඟයට ඉදිරිපත් වන්නට තරම් ආත්ම ශක්තියක් කොළ ඇටයක් ඔවුන්ට නැහැ. එවැනි උදවිය 1970 දී නැවත බලයට පත් වෙනවායයි කියන්නේ මොකක් හෝ රහසක් ඇතිවයි. ඒ රහස එළි කරන ලෙස මා ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට අභියෝග කරනවා. පළාත් පාලන මැති වරණ තරඟයකට තම ලකුණ අරගෙන කෙළින් ඉදිරිපත් වන්නට බැරි එක්සත් ජාතික පක්ෂය 1970 දී නැවත වරක් බලයට පත් වෙනවායයි මෙම ගරු සභාවේදී කියන්නේ මොන හේතුවක් නිසාද යි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කරනවා යයි කියන අගමැතිතුමා ගෙන් මා අහනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ වෙනත් වැදගත් කෙනකුගෙන් හෝ මා ඊට පිළිතුරක් බලා පොරොත්තු වෙනවා. අකුරුණ මන්ත්‍රීතුමාගේ (හමීඩ් මයා.) කථාව ගැන මා මීට වැඩියමක් කියන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. එතුමාගේ කථාවෙන් බාගයක් ම විරුද්ධ පාර්ශ්වයට පහර ගැසීමට වෙන් වුණා. අනෙක් බාගය එතුමාගේම මුදල් ඇමතිතුමා විවේචනය කිරීමට යෙදුණා.

මේ අය වැය ලේඛනය බොහෝම හොඳලු! පසුගිය අය වැය ලේඛනත් සමඟ තබා බලන විට මේ අය වැය ලේඛන 4 ම එකම පිළිවෙළකට ගමන් කර තිබෙන බව පෙනෙනවාලු. එය නම් මාත් පිළිගන්නවා. අය වැය ලේඛන 4 ක් ම එකම විධියේ නිදීමන අය වැය ලේඛන 4 ක්. මේ එකකින්වත් මේ රටේ මහජනතාවගේ බලාපොරොත්තු ඉෂ්ට කරන්නට බැරි

කාටද? විභාග පවත්වා ඉහල පන්තිවලට ලමයින් ගන්නට යනවා. ඒ ගැන විරුද්ධ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. එහෙත් ඒ විභාග වලින් නොතේරෙන ලමයින් සම්බන්ධයෙන කරන්නේ කුමකද? ඒ ලමයින්ගේ ඉහෙතිම එතැනින් නතර වෙනවා නම් අධ්‍යාපන පහසුකම් සීමා වෙනවා නේද? ඒ ලමයින් සම්බන්ධයෙන් එවිට හොඳක තත්ත්වයක් උද්ගත වෙනවා නේද?

අනාඨාධාර, පින්පසි, දිගට හරහට කපා ගෙන යනවා. අනාඨාධාරත් ලැබෙන්නේ නැහැ. අනියම් සහනාධාරයක්, ගෙයක් ගිනි ගත් අවස්ථාවක් වැනි දෙයකට ඉල්ලුවොත් එය ලැබෙන්නට අවුරුදු ගණනක් බලාගෙන ඉන්නට ඕනෑ. මේ ගැන දැන් කරන්නට යන්නේ කුමක්දැයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමා එතුමාගේ අයවැය කථාවෙන් අපට දැනුම් දී නැහැ. එතුමා මොන වාදෝ ඉලක්කම් වගයක් කියවා නැගිට ගියා.

ගරු වත්තිනායක
(*ශ්‍රී ජනරාජ බණ්ඩාරායක*)
(The Hon. Wanninayake)

කොහේද ගියේ? ඇයි මෙතැන ඉන්නේ.

ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.
(*ශ්‍රී ජ. ඒ. ඒ. ඒ. ඒ. ඒ.*)
(Mr. T. B. M. Herath)

ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාවේ වැඩි වශයෙන් සඳහන් කෙළේ කෘෂිකර්මය ගැනයි. සංවර්ධන වැඩ ගැන විශේෂයෙන් සඳහන් කළා. ඒ සඳහා රුපියල් අසූහය කෝටි තිස් ලක්ෂයක් වෙන් කර තිබෙනවා. මුදල් වෙන් කළාට ඇති ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? ගිය අවුරුද්දේ වෙන් කළ මුදල් සම්පූර්ණයෙන් වියදම් කළාද? ඒ මුදල් ආපසු භාණ්ඩාගාරයට ආවා. වෙන් කරන මුදල් වියදම් කරන්නේ නැත්නම් වෙන් කිරීමෙන් ඇති ප්‍රයෝජනයක් තිබෙනවාද? වෙන් කරන මුදල් නියම කාලය තුළදී නියම අන්දමට වියදම් කරන්නේ නැත්නම් එයින් පිළිබිඹු වන්නේ ඒ භා සම්බන්ධ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ආණ්ඩු වේන අකාර්යක්ෂම භාවයයි. පාලන යන්ත්‍රයන් දැන් සම්පූර්ණයෙන් පුස්තක

තමයි තියෙන්නේ. පරණ පුස්තක පුස්තකයන් ත්‍රය ඇතුළට වෙලා තමයි දැන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ගමන් කරන්නට සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ. එයින් පිටස්තර යන්නට එතුමාට ලැබී නැහැ. කෘෂිකර්ම ව්‍යාපාරය ගැන කල්පනා කරමු. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සඳහන් කළ අන්දමට කෘෂිකර්ම වැඩ කටයුතු වැඩි දියුණු කිරීමට රුපියල් විසිපන් කෝටි තිස් ලක්ෂයක් වෙන් කරනවා. කෘෂිකම් කටයුතු වැඩි දියුණු කරන්නට වුවමනා කරනවා නම් අංග දෙකක් සම්පූර්ණ කළයුතුය කියන කාරණය හය හතර දන්නා ඕනෑම කෙනෙ කාරණය හය හතර දන්නා ඕනෑම කෙනෙ ඒ අංග දෙක ගුවන් විදුලිය සහ ප්‍රවාහන පත්‍ර නොවෙයි. මේ රටේ තියෙන කුඹුරු ප්‍රමාණය වැඩි කිරීම ඉන් පළමු වැන්නයි. ගොවීන්ගේ සංඛ්‍යාව වැඩි කිරීම දෙවැන්නයි. ඔය දෙක ඉටු කරන්නේ නැතුව මේ රටේ කෘෂිකම් සංවර්ධනයක් ඇති කරන්නට කාටවත් බැහැ. ගොවීන්ගේ සංඛ්‍යාව වැඩි කරන්නට කල්පනා කරන්නේ නැති නම්, කුඹුරු සංඛ්‍යාව වැඩි කරන්නට සූදානම් නැති නම්, කිසිම රජයකට ප්‍රචවත් වන්නේ නැහැ, මේ රටේ කෘෂිකර්මය අතින් සංවර්ධනයක් ඇති කරන්නට. මේ රට ඉක්මණින් ස්වයංපෝෂිත වෙනවා දැකින්නට අපි බොහොම ආසයි. එසේ කරන්නට උත්සාහ දරණ උදව්‍යට ඒ සඳහා ඩොයර්‍ය දෙන්න අපි සූදානම් කිරිනවා. එහෙත් නියම පිළිවෙලට වැඩක් කරන්නට ඕනෑ. ඊට නිදසුනක් වශයෙන් එක්තරා ගොවි මහතෙක් මා වෙත එවා තිබෙන ලිපියක් දැන් කිය වන්නම්. ඒ මෙසේ යි :

"ජේ. කේ. ඇම්. කිරිවත්තේ,
මිසිස්වත්ත, කලගන්නත්ත,
12. 7. 68.

ටී. බී. ඇම්. හේරත් මහජන මන්ත්‍රීතුමා,
වලපනේ.
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි,
මෙහි පහත අත්සන් කරන මම රජය අද කර ගෙන යන ගොවි සංවර්ධන ව්‍යාපාරය යටතේ කුඹුරු අක්කර දෙකක් පමණ අස්වද්දා ගැනීම පිණිස දැනට මාගේ ඉඩමට ඉතාමත් ආසන්නව පිහිටි රජය සතු කැලාවේ පිහිටි පැරණි වැවක් මාගේ පුද්ගලික වියදමෙන් අලුත්වැඩියා කර ගැනීම පිණිස අවසර ඉල්ලා නුවරඑළියේ දිසාපති තැනටද ගොවිජන කොමසාරිස් තැනටද ලිපි යැවීමේ නමුත් අද දක්වාම මේ අයහෙත් මට වැඩුරක් නොලැබීම ගැන කනගාටු වෙමි.

[D. බී. එම්. හේරත් මයා.]

[D. බී. එම්. හේරත් මයා.]

රජය ගොවිතැන දියුණු කිරීම පිණිස සෑම සහ
යෝගයක්ම දෙන බව සෑම අවස්ථාවේදීම ප්‍රකාශ
කරන්නේ වී නමුත් තමන්ගේ පුද්ගලික වියද
මෙන් සහ ඒ වට උත්සාහයෙන් ගොවිතැන දියුණු
කර ගැනීම පිණිස උසස් නිලධාරීන්ගෙන් අවසර
ලේඛන යැවීමට ඔවුන් ගොවිතැන දියුණු කිරීම
පිණිස ගොවියට සහාය දෙන්නේ මේ ලෙසටද
යන්න ගොවිකම් ඇමතිවරයාගෙන් කරුණාකර
විමසීමක් කර අපට දන්වන්න.

මෙන් න ගොවිතැන් දියුණු කරන හැටි.
කුඹුරු ප්‍රමාණය වැඩි කරන්නට රජය කල්
පනා කරනවා නම් එය ඉතා පහසුවෙන්
කළහැක්කේ කොහේද? උඩරට කඳුකර
යේයි. රජයට උගව පළාත වැනි තැනිතලා
බිම් ප්‍රදේශවල විශාල වාරිමාර්ග ව්‍යාපාර
ඇතිකොට කුඹුරු අස්වැද්දීම සඳහා කෝටි
ගණනින් වැය කරන්නට සිදු වෙනවා.
එහෙත් උඩරට කඳුකරයේ අක්කර 5, 6,
7, 8 පමණක් නොව අක්කර 20, 25 තරම්
වූ ප්‍රදේශ ආශ්‍රයෙන් නිකම් ගංගා ගලා
ගෙන යනවා. එවැනි ප්‍රදේශවල සුළු වාරි
මාර්ග ක්‍රම ඇති කර කුඹුරු අක්කර දහස්
ගණනක් මාස දෙක තුනක් ඇතුළත අස්
වද්දන්නට පුළුවනි. එවැනි දේ ගැන
පරීක්ෂණයක් කරන්නට ඕනෑ. සමහර
සුළු වාරිමාර්ග ක්‍රම ඒ ගොවීන් විසින්ම
තනා ගනිවි. ඇතැම් අවස්ථාවලදී අමුණු
පමණක් බැඳ දෙන්නට රජයට සිදු වෙවි.
නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයේ කොත්මලේ, වල
පනේ සහ උඩහේවාහැට වැනි ප්‍රදේශවල
අක්කර දහස් ගණනින් අස්වද්දන්නට
පුළුවනි. මෙවැනි වාරිමාර්ග ව්‍යාපාර ඇති
කිරීමෙන්, එහෙත් ඒක කරන්නේ නැහැ.
කුඹුරු ප්‍රමාණය වැඩි කිරීම සඳහා කුමන
මහන්සියක්වත් දරන්නේ නැහැ. ඉඩම්,
වාරිමාර්ග හා විදුලි බල ඇමතිතුමාගේ
ගොළොවල ව්‍යාපාරය යටතේද මෙම වාරි
මාර්ග ව්‍යාපාර තවදුරටත් දියුණු කරන්න
ට යන්නේ කියා මා අහනවා.

මගේ කොට්ඨාශයේ වාරිමාර්ග දෙපාර්තී
මේන්තුවට අයත් මුඩුලුඔය ව්‍යාපාරය
ගැන බැලුවම තත්ත්වය පෙනෙනවා.
ඉලුක්පැලැස්ස ඇල කැපුවේ රුපියල්
1,65,000 ක් වැය කරලයි. මීට අවුරුදු 5කට
පමණ ඉහතයි එය කළේ. එහෙත් අද වන
තුරු ඊට වතුර දුන්නේ නැහැ. ඒ ඇල
එහෙමම තියෙනවා. දෙලක්ෂ ගණනක්
වැය කර තවත් ඇලක් කැපුවා. එනම් කින

වෙල ඇලයි. ඒකත් එහෙමමයි. අද එහි
කැලාව වැවී තිබෙනවා. වාරිමාර්ග දෙපාර්තී
මේන්තුවේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ ඒ ගැන
සඳහන් වෙනවා. ආහාර ඇමතිතුමා එම
කොට්ඨාශය කියෝජනය කරද්දී දික්
ලියාද්ද ඇල වාරිමාර්ග ව්‍යාපාරය සඳහා
රුපියල් 85,000 ක් පමණ වැය කළා.
අන්න දත් කැලේට වතුර ගලනවා. දැන්
සල්ලීන් නැහැ; ඇලත් නැහැ. එය සම්
පූර්ණයෙන්ම විනාශ වෙලා. මේ ආකාරයට
මුදල් වැය කළාට මොකද මෙවැනි ව්‍යාපාර
වලින් කවදාවත් මෙම කටයුත්ත
කෙරෙන්නේ නැහැ. කුඹුරු ඉඩම් ප්‍රමාණය
වැඩි වන්නේත් නැහැ. ජනතාව අතරට
ගොස් ඔවුන් සමග සාකච්ඡා කර බලා
වතුර වුවමනා කරන්නේ කුමන කුමන
තැන්වලටද ඒ ඒ තැන්වලට වතුර ගැනීමේ
දී ඇති වන බාධා මොනවාදැරි පරීක්ෂා කර
බලා වහාම නිසි කටයුතු කරන්නට සූදා
නම් වෙනවා නම්, කඳුකරයේ අස්වද්දන්න
ට හැකි ස්ථාන සියල්ල ඒ අයුරින්ම
සොයා බලා අස්වද්දන්නට තමුත්තාත්
සේලා කල්පනා කරනවා නම්, තුන් හාර
මාසයක් ඇතුළත නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්ක
යෙහි පමණක් අක්කර දහස් ගණනක්
අස්වද්දන්නට පුළුවනි. විශාල මුදලක්
වියදම් නොකර ඒ වැඩේ කරන්නට පුළු
වනි. එහෙත් ඒ සඳහා යම්කිසි පරිලාභයක්
දරා තිබෙනවාද? නැහැ. ඒ විතරක් නො
ව, තිබෙන ඇළ වේලි බැඳලා දෙන්නට
මහන්සි ගන්නේ නැහැ.

කුඹුරු ප්‍රමාණය සහ ගොවියන්ගේ
සංඛ්‍යාව වැඩි කිරීමට මොකක්ද කර
තිබෙන්නේ? කිසිම දෙයක් නැහැ. ගම්
බද ජනතාව රුකිරක්ෂා සොයාගෙන නග
රයට ඒම නිසා ගම්බද ගොවිතැන් කටයුතු
අත්හැරිගෙන යන බව සමහර ඇමති
වරුන් කියා තිබෙනවා. රුකිරක්ෂා හිඟය
වැඩි වී තිබෙන්නේ ගම්බද ගොවීන්
රක්ෂා සොයාගෙන නගරයට ඒම නිසාල.
ඒ තර්කයට උත්තර දීම ඉතාමත්ම පහ
සුයි. ගොවි පවුලකට අයිති ඉඩම් ප්‍රමාණය
ගැන මේ උදවිය කල්පනා කළාද? 1962
අවුරුද්දේ මේ රටේ කෘෂිකර්ම සංගණන
යෙන් පැහැදිලි වන්නේ ඉඩම් අක්කර
කාලට අඩු ප්‍රමාණයක ගොවිතැන් කරන
උදවියගේ සංඛ්‍යාව 30,983ක් බවයි. ඉඩම්
අක්කර කාලක් අයිති තැනැත්තාට දරුවන්

පස් දෙනකු සිටිනවා යයි සිතමු. එයින් එක්කෙනකු ඒ ඉඩම් අක්කර කාල වැඩ කරගෙන ඉන්නවා ඇති. අනික් හතර දෙනා මොනවා කරන්නටද? පිට පළාත් වලට ගොස් රැකී රක්ෂා සොයා ගන්නට ඒ අයට සිදු වෙනවා. කුඹුරු ප්‍රමාණය වැඩි කර ඒ පස් දෙනාම ගොවීන් බවට පත් කරන්නට ක්‍රියා නොකිරීම නිසා නේද මේ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ?

1962 කෘෂිකර්ම සංගණනය අනුව ඉඩම් අක්කර කාලට වැඩි, භාගයට අඩු කුඹුරු සංඛ්‍යාව 72,968 යි. ඉඩම් අක්කර භාගයට වැඩි, අක්කරයට අඩු කුඹුරු සංඛ්‍යාව 1,28,941 යි. ඉඩම් අක්කරයට වැඩි අක්කර දෙකහමාරට අඩු කුඹුරු සංඛ්‍යාව 1,89,540 යි. මේ රටේ තිබෙන මුළු කුඹුරු සංඛ්‍යාව 5,67,655 යි. එයින් 4,02,432 ක් අක්කර දෙකහමාරට අඩු ඒවායි. එහෙම නම් ඒ අක්කර දෙකහමාරට අඩු වන කුඹුරු ඇති සියලුම පවුල්වල වැඩි දෙනකුට රක්ෂා සොයා ගෙන පිට පළාත්වලට යන්නට සිදු වෙනවා නේද? මේවා සොයා බලා ක්‍රමනානුකූල සැලැස්මක් සකස් කර තිබේ නැද්ද? නැහැ. ගම්බද ගොවි පවුල්වල ප්‍රශ්න විසදීමට ක්‍රමනානුකූල වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර නැහැ. කෘෂිකර්ම සංවර්ධනය ඉක්මනින් ඇති කිරීමට නොහැකි වී තිබෙන්නේ ඒ නිසයි.

කුඹුරු ප්‍රමාණය වැඩි කිරීමටත්, ගොවීන්ගේ සංඛ්‍යාව වැඩි කිරීමටත් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරනවා නම් මේ රටේ කෘෂිකර්ම සංවර්ධනය ඇති කිරීම ඒ තරම් අමාරු කාර්යයක් නොවෙයි. කුඹුරු ප්‍රමාණය වැඩි කරන කොට ගොවීන්ගේ සංඛ්‍යාවත් ඉබේටම වැඩි වේවි. කුඹුරු ප්‍රමාණය වැඩි කරන විට ගම්බද ගොවි පවුල්වල උදවිය රක්ෂා සොයාගෙන පිට පළාත්වලට යන එකක් නැහැ. ගොවි තැන් කිරීමට තැනක් නැත්නම් රක්ෂා සොයාගෙන වෙනත් පළාත්වලට නොගොස් වෙන මොනවා කරන්නටද? කුඹුරු නැත්නම් මිනිසුන් රක්ෂා සොයාගෙන නගරයට ඒවි. නගරයේ රක්ෂා නැත්නම්, අන්තීමේදී කන්නටත් නැත්නම් බඩ ගිනි හමුදාවට එකතු වී කවදා හෝ මේ කවුරුනුත් මේ ස්ථානවලින් ඵලවා දැමීමේ විප්ලවයක් ඇති කොට ඔවුන් තැනක් ලබා ගනිවි. එහෙම තත්ත්වයක් ඇති වීමට

වන්නට සැලැස්සුවහොත් තිකම් බොරු වට රුසියාවට හෝ චීනයට හෝ බැණලා වැඩක් නැහැ. ඒ තත්ත්වය ඇති වන්නේ වෙන රටක වුවමනාවට නොව මේ රටේම වැසියන්ගේ වුවමනාවටයි. ක්‍රමනානුකූල සැලැස්මක් නැතිව කටයුතු කරගෙන ගිය හොත් මේ රටේ ඒ වැඩේ වේවි. ක්‍රමානුකූල සැලැස්මක් සාදා ජනතාව ආරක්ෂා කිරීමට කටයුතු කළහොත් ඔය බලාපොරොත්තු වන තත්ත්වය තව ටික කලක් ගෙන යන්නට පුළුවන් වේවි. හුඟක් කල් නම් ඒක ගෙන යන්නට බැහැ. හොඳයි, සැහෙන කාලයක් ගෙනයන්නට පුළුවන් වේවි.

ගරු කථානායකතුමනි, රිකිලි තේ පැළ සිටුවීමේ ක්‍රමය යටතේ තේ පැළ සිටුවීම සඳහා රුපියල් 1,50,00,000ක් දී ඇති බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාවේදී ප්‍රකාශ වුණා. තේ හිටවන්නට නම් සල්ලි දෙනවා. රබර් හිටවන්නටත් සල්ලි දෙනවා. ටිකක් අඩුවෙන් හෝ පොල්වලටත් දෙනවා. එහෙත් කුඹුරුවලට දෙන්නේ නැහැ. තේ සහ රබර් නැවත වගා කිරීම සඳහා මේ මුදල් දෙන්නේ පිනටයි. ඒ මුදල් නැවත ආපසු ලබා ගන්නට බලාපොරොත්තුවක් නැහැ. පොල් නම් මේ රටේ මිනිසුන්ගේ වගාවක් නිසා ඒ වගා සඳහා දෙන ආධාරය අඩුයි. විදේශික ධන පතියන්ගේ වගා සඳහායි, විශාල වශයෙන් පිනට සල්ලි දෙන්නේ. අලුතෙන් තේ වගා කිරීම සඳහා එක අක්කරයකට රුපියල් 3,750 ක් දෙනවා. රබර් අක්කරයකටත් විශාල මුදලක් දෙනවා. එහෙත් කුඹුරු වලට සත්‍යයක්වත් දෙන්නේ නැහැ. අලුතෙන් කුඹුරු අක්කරයක් අස්වැද්දුව හොත් රුපියල් 250 ක් දෙන බව දන්නව මින් ගැසට් නිවේදනයක් නිකුත් කරන්නට ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට අද වුණත් පුළුවනි. අලුතින් අසවද්දන කුඹුරු අක්කරයකට රුපියල් 250 බැගින් දෙන බවට ගැසට් නිවේදනයක් නිකුත් කළහොත් වැඩි කලක් යන්නට පෙර අලුතෙන් කුඹුරු අක්කර දහස් ගණනක් මේ රටේ ඇති වේවි. එහෙත් මේ ආණ්ඩුව එවැන් නක් කරන්නට ලැස්නී වන්නේ නැහැ. මේ ආණ්ඩුව ගමේ ගොවියන්ට සලකන්නේ කුන්වන පංකතියටත් වඩා පහළ පංකතියක උදවිය හැටියටයි. සියලුම සුප පහසු කම් ගිනි තිබෙන්නො ධනපති පත්තිසේ

[ව. ඩී. එම්. සේරත් මය.]

ගොවීන්ටයි. මේ ආණ්ඩුව කෘෂිකර්මය දියුණු කළා යයි ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරුන් නිතරම කියනවා. "අපි තමයි වැඩක් කළේ ; මීට කලින් තිබුණු ආණ්ඩු වට කිසිම සැලැස්මක් තිබුණේ නැහැ ; කලින් තිබුණු ආණ්ඩුව කෘෂිකර්මය දියුණු කළේ නැහැ" ආදී වශයෙන් අකුරුණ දෙ වැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (හමීඩ් මයා.) දිගට හරහට අපට බැණගෙන ගියා. මම එතුමාට කාරණයක් දෙකක් පෙන්වා දෙන්නට නැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ මා අතේ තිබෙන්නේ 1965-66 වර්ෂය පිළිබඳ ගොවි ජන සේවා කොමසාරිස්තුමාගේ පාලන වාර්තාවයි. මෙය නිකුත් කර තිබෙන්නේ 1967 ඔක්තෝබර් මාසයේයි. ඊට වඩා අළුත් වාර්තාවක් මට තවම ලැබී තිබෙන බවක් මා දන්නේ නැහැ. ගොවීන්ට දී තිබෙන ණය ප්‍රමාණය මේ වාර්තාවේ සඳහන් වෙනවා. මුදල් ඇමතිතුමාගේ මේ ගොවීන්ට ණය දීම සම්බන්ධයෙන් ලොකු අයිවරු වක් ගසා තිබෙනවා. ගරු කථානායක තුමනි, මේ ගොවි ණය දීමේ ක්‍රමය ආරම්භ කළේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩු වයි. මේ ගොවි ණය ක්‍රමය ආරම්භ කළ 1963-64 අවුරුද්දේම අපි රු. 3,45,88,000 ක් ණය වශයෙන් දී තිබෙනවා. කාටවත් බලාගන්න වුවමනා නම් මේ වාර්තාවේ 5 වෙනි පිටුව බලන්න. තමුත්තාන්සේලා ධන් අපටත් දෙගොල්ලටම වික වික අයිති 1964-65 වර්ෂයේ රු. 2,75,55,000 ක් ගොවි ණය වශයෙන් දී තිබෙනවා. කොයි තරම් අඩු වී තිබෙනවාද? රු. 70,33,000 කින් පමණ අඩු වී තිබෙනවා. කෘෂිකර්මය දියුණු කරන, ගොවීන් රජකරවල ඔවුණු පළදවන උදව්‍යය වැඩ ඔහොමයි. 1965-66 වර්ෂයේ ගොවි ණය වශයෙන් දී තිබෙන්නේ රු. 2,81,38,000 ක් පමණයි. ඒ ප්‍රමාණය 1963-64 අවුරුද්දට වඩා රු. 64,50,000කින් පමණ අඩුයි. අකුරුණ දෙවෙනි ගරු මන්ත්‍රී තුමා දැන් මොකද කියන්නේ? කියන්න ඉන්න එපාය. මේවා කියන්නේ අපි නො ඉවසි ; තමුත්තාන්සේලාගේ ගොවි ජන සේවා කොමසාරිස්තුමායි. තත්ත්වය එහෙම නම් මේ සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් පෙනී යන්නවා, ණය මුදල් අතින් තමුත්තාන්සේ ලා ගොවීන්ට සැලකුවට වඩා අපි ගොවීන්ට සලකා තිබෙන බව.

එපමණක්ද? අපි තවත් බලමු. මේ මා අතේ තිබෙන්නේ වලපතේ ප්‍රාදේශීය ආදායම් පාලක නිලධාරීතුමාගේ 1968 සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙලයි. තමුත්තාන්සේ ලාට මේකෙන් මම පොඩි නිදර්ශනයක් විතරක් පෙන්වා දෙන්නම්. වලපතේ කොට්ඨාශයේ ගොවි කාරක සභා 26 ක් තිබෙනවා. ඒවා නම් වශයෙන් කියන්නට ගියොත් සැහෙන කාලයක් ගත වෙනවා. ඒ වගේම ඒවායේ නම් කියවන්නට වුව මනාවකුත් නැහැ. එහෙත් මේ අවුරුද්දේ කෘෂිකර්ම ණය මුදල් දෙන්නේ මේ ගොවි කාරක සභා 26 න් ගොවි කාරක සභා 10 කට පමණයි. අනෙක් 16 ට සහයක්වත් දෙන්නේ නැහැ. නොදෙන්නේ ඇයි? දේශපාලන වශයෙන් ඒවා අනෙක් පැත් තට බර නිසාද? ආධාර මුදල් දෙන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ගොවි කාරක සභාවලට පමණක්ද? ඔය විධියට වැඩ කර, වී නිෂ්පාදනය වැඩි කරන්න පුළුවන්ද? නිල් උදවිය වැව්වත්, රතු උදවිය වැව්වත්, කොළ උදවිය වැව්වත්, කවුරු වැව්වත් ලැබෙන්නේ වී නොවේද? ඒ වී වලිකුත් ලැබෙන්නේ හාල් නොවේද? ඒ හාල් වලින් බත් ලැබෙන්නේ නැද්ද? තමුත් තාන්සේලා, කියන තරම් අවංකව වැඩ කරන්නේ නැහැ. ණය දුන් ප්‍රමාණය තව දුරටත් පැහැදිලි කරන්න පුළුවනි. මේ විධියට වෙනස්කම් කළේ ඇයිදැයි සොයා බලා පසුවත් උත්තර දෙන හැටියට මා මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. බදුල්ල හා මොණරාගල යන දිස්ත්‍රික්ක දෙකට 1965/66 මුදල් වර්ෂයට දී තිබෙන්නේ 1964/65 මුදල් වර්ෂයට වඩා රුපියල් 4,15,234 ක් අඩුවෙනුයි. මඩකලපුව හා අම්පාරේ යන දිස්ත්‍රික්ක දෙකට රුපියල් 917 ක් අඩුවෙනුයි, දී තිබෙන්නේ. අපි එය අමතක කරමු. කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයට —මේ ගැන ප්‍රශ්න කළ යුත්තේ, කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ මන්ත්‍රීවරුනුයි—දී තිබෙන්නේ රුපියල් 3,13,546 ක් අඩුවෙන්. ගාලු දිස්ත්‍රික්කයට දී තිබෙන්නේ, රුපියල් 4,00,517 ක් අඩුවෙන්. මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයට රුපියල් 9,94,162 ක් අඩුවෙන්. කාගල්ල දිස්ත්‍රික්කයට රුපියල් 60,991 ක් අඩුවෙන්. මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයට රුපියල් 1,83,488 ක් අඩුවෙන්. වවුනියා දිස්ත්‍රික්කයට රුපියල් 11,90,348 ක් අඩුවෙන්.

ණය මුදල් දී තිබෙන්නේ ඔය අන්දම වයි. එහෙත් මහ ලොකුවට කැ ගහනවා, “අපි සංවර්ධනය කරනවා, ගොවි ණය දෙනවා, පොහොර දෙනවා” කියා. තමුත් නාන්සේලා ගොවීන්ට ඔවුණු පළදවනවා; උත්සව පවත්වනවා. ගුවන් විදුලියෙන් හා පත්‍රවලින් මහ ලොකුවට කැ ගහනවා, වගා කිරීම ගැන. අගමැතිතුමා මුළු රටපුරාම රැස් වීම් පවත්වනවා; කැමරාවකුත් කපේ එල්ලාගෙන හැම තැනටම ගිහින් වල් නෙළන අය ඡායාරූපයට ගන්නවා. එපමණක් නොවෙයි, ගොවි සම්මේලනත් පවත්වනවා. එහෙත් කෙරුවාව පෙනෙනවා නේද? ඒ සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ ගොවි ජන සේවා කොමසාරිස්තුමායි. අප කීවා නම් තමුත්නාන්සේලා කියයි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ඇත්තන් බොරු කියනවා කියා. තමුත්නාන්සේලා ගොවීන්ට ආධාර කරන හැටි පෙනෙනවා නේද?

පොහොර යෙදීමත් දැන් බොහොම අඩුවෙලා. පෝරවල මිල ගණන් එකට එකක් වැඩි වෙලා. එක එක දිස්ත්‍රික්කය වෙන් වෙන් වශයෙන් කියන්නේ නැතිව, පෝර සපයා ඇති ප්‍රමාණයේ එකතුව පමණක් කියන්නම්. 1963/64 වර්ෂයේ—අපේ කාලයේ—ටොන් 60,096 යි. 1964/65 වර්ෂයේ ටොන් 42,046 යි. 1965/66 වර්ෂයේ 40,485 යි. 1963/64 වර්ෂයේ—අපේ කාලයේ—දුන් තරම් පෝර ප්‍රමාණයක් දෙන්න 1965/66 වන තුරුත් තමුත්නාන්සේලාට බැරි වී තිබෙනවා. 1963/64 වර්ෂයේ අප දුන් තරම් ණය මුදලක් ගොවීන්ට දෙන්නටත් තමුත්නාන්සේලාට බැරි වුණා. එපමණක් නොවෙයි. අස්වැන්න වැඩිය කීවත්, ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවට සපයා ඇති හාල් ප්‍රමාණය කොපමණද? 1963/64 වර්ෂයේ ටොන් 4,15,000 යි. 1964/65 වර්ෂයේ 3,66,000 යි. 1965-66 වර්ෂයේ 3,88,600 යි. ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවට හාල් දීලත් නැත්නම්, ගොවීන්ට ණය දීලත් නැත්නම්, පෝර සපයලත් නැත්නම්, තමුත්නාන්සේලා ඔය විධියට කඩවාරු ගැහීමේ තේරුම මොකක්ද? ගුවන් විදුලියෙන් හැමදාම උදේට කියන්න පටන් ගන්නවා. 65 දී තුන් කෝටි පනස් ලක්ෂයයි; 66 දී හාර කෝටි පනස් ලක්ෂයයි; 67 දී පන් කෝටි පනස් ලක්ෂයයි.

63, 64 අවුරුදු ගැන කියන්නේ නැහැ. ඒ කාලයේදී අපි ගුවන් විදුලියෙන් මේ ගණන් කීව්වෙන් නැහැ; වගා සිත් දු කීව්වෙන් නැහැ; වගා විරිදු කීව්වෙන් නැහැ; වල් නෙළන්නට පාසල් ලුමයින් ගෙනීව්වෙන් නැහැ; ඡායා රූප ගත්තෙන් නැහැ; මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ නවරත්නයේ පරාක්‍රමය ගැන කීව්වෙන් නැහැ. ගුවන් විදුලියෙන් දැන් හැමදාම පරාක්‍රමලා ගැන කියනවා. නවරත්නයේ පරාක්‍රමය ගැන කියන විට මට එක් කෙනකුගේ පරාක්‍රමය ගැන මතක් වුණා. මගේ එක මිත්‍රයෙක් හිටියා. මා ඔහුගේ නම කියන්නේ නැහැ, ඔහු රජයේ සේවකයකු නිසා. නම කීව්වෙන් හෙට ඔහුට එළියට යන්නට සිදු වෙනවා. උන්තැහෙගේ කුඹුරක් තිබුණා. මේ නිලධාරීන් අස්වැන්න ගණන් ගන්නට ගමට ගියාම ඉස්සර වෙලාම බලන්නේ ගමේ ඉන්න ලොකුම යු. එන්. පී. කාරයා කවිද කියායි. එසේ බලා අසවලාට තමයි, තැග්ග දෙන්නේ කියා මිනිහාව තෝරා ගන්නවා. එයාගේ කුඹුරේ හොඳම ලියද්ද තෝරා ගන්නවා. අඩි 6 ක් දිග 6 ක් පළල වර්ග අඩි 36 ක කැල්ල තෝරා ගන්නවා. මේ තැනැත්තාගේ කුඹුරෙන් එහෙම හොඳ ම කැල්ල තෝරා ගන්නා. තෝරාගෙන ගොයම් කැපුවා. ගොයම් කපලා, කොල බිම් කරලා, මැණලා බැලුවා, කොයි තරම් අස්වැන්නක් තියෙනවාද කියා. මැණලා අඩි ගණන අනුව අක්කරයකට අස්වැන්න කොපමණ තියෙනවාද කියා ගණන් වැලුවා. අවිවරට මෙව්වර නම් මෙව්වරට කොව්වර ද කියා ගණන් බැලුවා. එසේ ගණන් බලා මේ තැනැත්තාගේ කුඹුරෙන් අක්කරයකට බුසල් 158 ක අස්වැන්නක් ලැබුණාය කියා ගණන් හැදුවා. මිනිහා ඒ දිස්ත්‍රික්කයේ පළමු වැනියා. ඒ බුසල් 158 ක් නිපද වූ නිසා පළමුවැනියා හැටියට ඔහුට රුපියල් 300 ක තැග්ගක් ලැබුණා. තැග්ග ලැබුනට කුඹුර හරියට පැහිලත් නැහැ. කුඹුර පැහුනම මිනිහා මුළු කුඹුරම කැපුවා. කුඹුර කපා කොල බිම් කර වි කොපමණ තියෙනවාද කියා මැණලා බැලුවා. තිබුණේ කොපමණ ද? ඒ බුසල් 35 යි.

ඔය විධියේ සංඛ්‍යා වාර්තා තමයි, තමුත්නාන්සේලා ගෙනාවිත් තිබෙන්නේ. අපේ කාලයේ මෙහෙම සංඛ්‍යා වාර්තා තැබුවේ මෙහෙම කරන්නාය කියා කීව්වෙන්

[ව. ඩී. එම්. සේරත් මං.]
 නැහැ; පෙළඹුවෙන් නැහැ; බලකලෙන්
 නැහැ. ප්‍රචාරක වැඩ කලෙන් නැහැ. තැගි
 දුන්නෙන් නැහැ; ඔටුණු පැළඳුවෙන්
 නැහැ. ඒ කිසිම දෙයක් නැතිව තමයි,
 1964 දී පත් කෝටි පත් ලක්ෂයක වි අස්
 වැන්නක් මේ රටේ ලැබුණේ. ඒ වට
 හේතුයි, මා පෙන්වුවේ. අප වැඩිපුර ණය
 දීලා තියෙනවා; වැඩිපුර පෝර දීලා තියෙ
 නවා; වෙනත් විධිවලින් ගොවිතට වැඩි
 පුර උදව් කර තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි,
 1964 දී වි අස්වැන්න වැඩි වුණේ. ඔය
 විධියේ අහසේ තිබෙන වාර්තා අනුවයි, වි
 අස්වැන්න වැඩි වී තිබෙනවාය කියා
 තමුත්තාන්සේලා අපට කියන්නේ.

ඔය තරම් වි අස්වැන්න වැඩි වෙලා තියෙ
 නවා නම් ආහාර දෙපාර්තමේන්තුවට හාල්
 නොලැබෙන්නේ ඇයි? හාල් ප්‍රමාණය අඩු
 විමට හේතුව මොකක්ද? ගුවන් විදුලි
 යෙන් හැමදම කියනවා, අපි කලින් අඩු
 රුද්දකට හාල් වෙන් පත් ලක්ෂයක්
 ගෙනාවාය, දැන් ගෙන්වන ප්‍රමාණය
 වෙන් දෙලක්ෂ පනස් දහට බැස තිබෙන
 වාය කියා. කොයි මෝඩයාටද තේරේන්
 නේ නැත්තේ. හාල් සේරුවක් කැපුවාම,
 කලින් වුවමනා කළ හාල් වෙන් පත්
 ලක්ෂය, දෙලක්ෂ පනස් දහට බහිත බව?
 ඒක හැම කෙනකුටම තේරෙනවා. ඇයි
 මේ බොරු කරන්නේ? කරන තරමක්
 කරන්නේ බොරු.

අතික් කරණය වි මිල පිලිබද ප්‍රශ්න
 යයි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මා චෝදනා
 වක් කරනවා. වි මිල අතින්, මුදල් ඇමති
 තුමා ගොවියාට පහරක් ගැසුවා. කොහො
 මද පහරක් ගැහුවේ? රුපියලේ මිල අඩු
 කරන වෙලාවේ මේ රටේ වි මිල රුපියල්
 12 යි. මේ රටේ රුපියලේ වටිනාකම
 තමුත්තාන්සේ සියයට විස්සකින්
 කැපුවා. ඒ කියන්නේ, රුපියලේ වටිනා
 කම ශත 80 ට පහළ දැමීම. එහෙම නම්,
 පරණ රුපියලට ශත 100 බැගින් රුපියල්
 12 ට ශත 1200 ක් තියෙනවා නේද? දැන්
 රුපියලේ වටිනාකම පරණ ශතවලින් 80
 නේද? 1,200 අසුවෙන් බෙදන්න. ගරු
 මුදල් ඇමතිතුමා බෙදන්නට දැනගෙන
 සිටියේ නැහැ. හරියට බෙදුවා නම් ගොවි
 යාට රුපියල් 15 ක් ලැබෙන්නට ඕනා. සිය
 යට 20 ක් අඩු කිරීම නිසා ගොවියාට වැඩි

පුර රුපියල් 3 ක් ගෙවන්නට යුතුකමක්
 තිබුණා. ඒක තමයි, එයාට අඩු වූ මුදල. රුපි
 යලක මිල ශත 80 වුණා නම් පරණ රුපියල්
 12 වෙනුවට ගොවියාට අළුතෙන් රුපියල්
 15 ක් ලැබෙන්නට ඕනා. නමුත් ඔහුට
 දුන්නේ 14 යි. එසේනම් ගොවියාට කලින්
 ලැබුණු මිලත් තමුත්තාන්සේ අඩු කලා.
 ඉස්සර ගණනේ හැටියට දැන් ගොවියාට
 ගෙවන්නේ 11.20 යි. ඒ නිසා ගොවියාගේ
 වි මිල වැඩි කලාය කීම බොරුවක්; රට
 මුලා කිරීමක්. මේ අය වැය විවෘදය අවසාන
 වන්නට කලින්වත් ගොවියාගෙන් බලහත්
 කාරයෙන් ගත්ත රුපියල ගොවියාට ආපසු
 දෙන්න. වි මිල රුපියල් 15 කරන්න. එසේ
 කලොත් අර සියයට 20 අඩු කිරීමෙන්
 ගොවියාට සිදු වුණු හාඩුව හරිගැස්සෙනවා.

තමුත්තාන්සේලා කපා කරන විට
 ගොවියා රජ වෙලා එහෙන් තමුත්තාන්
 සේලා හෙමින් සිරුවේ ගොවියාගේ රුපි
 යලකටත් ඇන්නා. තිබුණු එකෙනුත්
 රුපියලක් කැපුවා. රටට පෙන්වන්නේ
 අප රුපියල් දෙකක් වැඩි කලාය කියායි.

තමුත්තාන්සේලා 1967 දී වි අස්
 වැන්න වැඩි වුණාය කියා බොහොම හයි
 යෙන් කැගහනවා. මෙන්න, මගේ දිස්
 ත්‍රික්කයේ දිසාපතිතුමා කියන දේ. මා
 ඒකත් කියවන්නට ඕනා. 1968 අගෝස්තු
 මාසයේදී තිකුත් කර තිබෙන, මගේ
 ත්‍රික්කයේ දිසාපතිතුමාගේ 1966-67 වාර්තා
 වෙන් මා මේ කියවන්නේ :

“1966-67 මාස කන්නයේ වි වගාව හා සම්බන්ධ
 කටයුතු එතරම් සතුටුදායක නොවීය. අස්වැන්න හා
 නිෂ්පාදන සාමාන්‍යයෙන් බලාපොරොත්තු වූ තරමට
 වඩා පහත බැස තිබිණ. ප්‍රයෝජනයට ගන්නා ලද
 පොහොර ප්‍රමාණය පසුගිය වම්වලට වඩා වැඩි වී
 ඇතත් 1965-66 වම්ය තුළ මහා කන්නයේදී අක්ක
 රයකින් හාමාන්‍යයෙන් ලබා ගත හැකි වූ බ්‍රසල්
 54.5 ක අස්වැන්න 1966-67 මාස කන්නයේදී
 බ්‍රසල් 49.7 දක්වා පහත බැස තිබිණි. ප්‍රයෝජනයට
 ගැනීමට බලාපොරොත්තු වූ මුළු පොහොර ප්‍රමාණය
 කෙසේ වෙතත් බලාපොරොත්තු වූ පරිදි පැමිණි
 නොකරන ලදී. ප්‍රයෝජනයට යෙදීමට අදහස් කළ
 වෙන් 970 න් පැමිණි කරන ලද්දේ වෙන් 768
 යි.”

ඕකයි, තත්ත්වය. ඒ නිසා කෘෂිකම්ප
 පිලිබදව තමුත්තාන්සේලා කරන
 දේශනා ප්‍රතිෂ්ඨා විරහිත, මහජනයා මුලා
 කරමින් අහසේ මාලිගා හදන්නට කියන
 දේ බවයි, අපට කියන්නට තිබෙන්නේ.
 ඒවා පිලිගෙන තමයි, අකුරණ දෙවන

මන්ත්‍රීතුමා (ඒ. සී. එස්. හමිඩ් මයා.) කියන්නේ, 1970 දී හාල් ගෙන්වීම නවත්වනවාය, එවිට අප දිනනවාය කියා. හාල් ගෙන්වීම නවත්වන්න වෙයිද, තව හාල් ගෙන්වන්න වෙයිද කියා 1970 වන විට පෙනේවි.

ගොවි ජන සේවා කොමසාරිස්තුමාගේ වාතාවේන තවත් එක කරුණක් කියන්නට තිබෙනවා. 1966 වසරේදී රුපියල් 17,75,769.20 ක් වියදම් කර තිබෙනවා. මොනවටද? ප්‍රචාරයට. පාඨශාලීය වල් නෙළීමේ ව්‍යාපාර සඳහා ජාතික කොඩි 5,100 ක් මිල දී ගැනීමට රුපියල් 1,50,769.20 යි. වල් නෙළන්නට ජාතික කොඩි. පාසල් ගොවිපොලවලට රුපියල් 15 ලක්ෂයයි. මොනවා කරන්නද? මොනවද මේවායින් කළේ? අපට විස්තර ඕනෑ. පාසල් ගොවිපලවල් හැටියට පැවිවිවි කරන්නේ තිබෙන ඉඩම් ප්‍රමාණයමයි. වැඩිපුර ඉඩම් අරන් නැහැ, වගා කරන්නට. මොන ආකාරයටද මේවායේ වැඩ කර තිබෙන්නේ? ඉවත් විදුලියෙන් නම් බොහොම ප්‍රචාරය කර ඇති. ඒ වෙනුවෙන් රුපියල් විසිපන්දහයි. වි ගොවිතැන පිළිබඳ විනුපටියකට රුපියල් පණස්දහයි. 1965-66 වල් නෙළීමේ ව්‍යාපාරය සඳහා ලමයින් ප්‍රවාහනය කරන්නට රුපියල් පණස්දහයි ලමයින් එහා මෙහා ප්‍රවාහනය නොකර ගමේ ඉන්න මිනිසුන් ලවා මේ වැඩ කරවා ගන්නා නම් ඒ රුපියල් පණස්දහ වැය නොකර ඉතිරි කර ගන්නට තිබුණා. මේ විධියටයි තමුත්තාන්සේලා කෘෂිකර්මය දියුණු කරන්නේ. කරුණා කර මේවා හරියාකාර කරන්න. හරියට කරනවා නම් අපේ සහයෝගයත් ලැබෙනවා. මේ විධියට බොරු කරන්නට නම් එපා. බොරු ප්‍රචාර ගෙන යන්නටත් එපා. කුඹුරු ප්‍රමාණය වැඩි කරන්න. ගොවීන් වැඩි කරන්න. ගොවීන් වැඩි වන ආකාරයට ක්‍රියා කරන්න. ඉක්මනින් කරන්නට පුළුවන් ඒවා ඉක්මනින් පටන් ගන්න. අවංකව, හිතට එකඟව ක්‍රියා කරන්න. එහෙම වැඩ කරන්නට තමුත්තාන්සේලා ලැස්ති වෙනවා නම් ඔය කියන ඉලක්කය කරා ගමන් කරන්නට පුළුවන් වේවි. දැන් කරන දේ නම් ඒ තරම් ප්‍රතිඵල සහිත වන්නට බැහැ.

කුඹුරු පනත දැන් කිසිම තේරුමක් නැති පනතක් වෙලා තියෙනවා. එය ක්‍රියාවේ යොදන්නට බැහැ. අද ගොවීන්ගේ පැමිණිලි සියල්ලක්ම අහක දමා තිබෙනවා. තමුත්තාන්සේලා අවංකවම ගොවීන්ට සලකනවා නම්, අවුරුදු තුනක් ගත වුණා වැඩියි, කුඹුරු පනත සංශෝධනය කර ගොවීන්ගේ පැමිණිලි ගැන හරියාකාර ක්‍රියා කළ හැකි වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්න. පැමිණිලි දහස් ගණනක් ඉවත ගොස් නේද දැන් තිබෙන්නේ? වාර්තා ගත වී තිබෙන අන්දමට තීරණවලට ආ පැමිණිලි 3,522 ක් තිබෙනවා. ගොවීන්ගේ වාසියටයි ඒවා තීරණය කෙළේ. විභාග නොකළ පැමිණිලි 31,182 ක් තිබෙනවා. කුඹුරු පනතේ 21 වැනි ඡේදය අනුව සහකාර කොමසාරිස්වරයා හෝ සමීක්ෂණ මණ්ඩල ගන්නා තීරණ උඩ කුඹුරු හිමියා කුඹුරෙන් ඉවත් කරන්නට බැහැ. කුඹුරු හිමියා කුඹුරෙන් ඉවත් කරන්නට බලය ඒ අයට නැහැ. එය තමුත්තාන්සේලා දන්නවාද මම දන්නේ නැහැ. ඒ සම්බන්ධයෙන් කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික් උසාවියට දෙපාර්තමේන්තුව තබූ වක් අරන් ගියා. එයින් දෙපාර්තමේන්තුව පරාදයි. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ගියාම එයින් දෙපාර්තමේන්තුව පරාදයි. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ගත් තීරණය උඩ අද අද ගොවියා අතරමංවෙලා. තත්ත්වය මෙසේ තිබියදී අවුරුදු තුනක් තිස්සේ කුඹුරු පනත අවශ්‍ය පරිදි සංශෝධනය කර දැනට අතරමං වී සිටින තිස්සේදහක් පමණ ගොවි පවුල් බේරා ගන්නට මේ ආණ්ඩුව කිසිම පියවරක් අරන් නැහැ. තමුත්තාන්සේලා ලැස්තිවෙලා ඉන්නේ අසරණ අද ගොවියා ආරක්ෂා කරන්නට නොවෙයි, ධනපතියන් ආරක්ෂා කරන්නටයි. කුඹුරු හිමි ධනපතියන් ආරක්ෂා කරන්නටයි තමුත්තාන්සේලා ලැස්තිවෙලා ඉන්නේ. මම ඒ වෝදනාව මේ ගරු සභාවේදී කරනවා. අපේ ක්ෂමයන් පමණක් නොවෙයි ගරු ඇමතිවරුන් පවා අද ගොවීන්ට තමන් වැඩ කරන කුඹුරු සින්නක්කර වන්නට වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන බවක් ප්‍රසිද්ධියේම කියා තිබෙනවා. මේ ගරු සභාවේදීත් එසේ කියා තිබෙනවා. දැන් සින්නක්කර කුඹුරු

[ව. බී. එම්. හේරත් මහ.]

ලැබෙනවා නොවෙයි; අද ගොවියන්ගේ නැති වන්නටයි යන්නේ. ගොවිය රජ කරනවායයි තමුන් නාන්සේලා කියනත්, ඇත්ත වශයෙන්ම කළ යුතු දේවල් කරන්නට තමුන් නාන්සේලාට ශක්ති යක් නැහැ. ඒ බව දැන් ජනතාව හොඳා කාර දන්නවා. තව ස්වල්ප කාලයකදී ඒ කරුණ තමුන් නාන්සේලාට තේරුම් යන ආකාරයට ජනතාව ක්‍රියා කරනවා ඇති.

මගේ කථාව ඊළඟට දුම්කොළ වගාව සම්බන්ධයෙන් වූ ශීර්ෂයට ගෙන යන්නටයි මා අදහස් කරන්නේ. දුම්කොළ වගාව ගැන ප්‍රසිද්ධියක් උසුලන වලපනේ කොට්ඨාශයේ මන්ත්‍රීවරයා හැටියට එක් වැදගත් කරුණක් කියන්නට පුළුවන්වීම ගැන මා ආඩම්බර වෙනවා. ලොකුම ආදායම ආණ්ඩුව ලබා ගන්නේ දුම්කොළවලිනුයි. දුම්කොළවලින් රුපියල් දහඅට කෝපියක් ලබා ගන්නවා. එහෙත් ආණ්ඩුව දුම්කොළ ගොවියා ගැන සැලකිල්ලක් දක්වා නැති වීම ගැන මා කනගාටු වෙන්නවා. විශලී දුම්කොළ රාත්තලකින් තමුන් නාන්සේලා රුපියල් 37 ක් ගන්නවා. එහෙත් ගොවියාට ලැබෙන්නේ රුපියල් දෙකකුත් ශත පණහක් පමණයි. ආණ්ඩුව ගන්නවා රුපියල් 37ක්. ප්‍රධාන අය මාර්ගය දුම්කොළයි. මැතිවරණ කාලයේ තමුන් නාන්සේලාගේ අපේක්ෂකයන් දුම්කොළ නිපදවන ප්‍රදේශවල කිව්වේ මොනවා ද? අපේ ආණ්ඩුව ගන්නේ දුම්කොළ රාත්තලකින් රුපියල් 28ක් පමණයි. ආණ්ඩුව බදු වශයෙන් රුපියල් 28ක් ගැනීම වැරදියි කිව්වා. ඒ ගණන බොහොම වැඩියි කිව්වා. එයින් රුපියලක් කපා දුම්කොළ රාත්තලකට රුපියලක් වැඩිපුර දෙනවාය කිව්වා. එසේ කියා පෝරණු හිමියන් මූලා කළා. දැන් වෙලා නියෙන්නේ මොකක් ද? එදා තිබුණු රුපියල් 28 දැන් 37ක් වෙලා නේ ද? රුපියල් තවයකින් වැඩි කර තිබෙන බව එයින් පෙනෙනවා නේ ද? සහතික මිලක් නොදෙන්නේ දුම්කොළ තරක් වන දෙයක් ද කියා ගැනු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් මා අහනවා. ඒ නිසා දුම්කොළවලට සහතික මිලක් නොදීමට හේතු කිසිවක් නැහැ.

එළවලුවලට සහතික මිලක් දෙන්නය කිවිම ඒවා කුණු වෙනවාය කියනවා. එහෙ නම් දුම්කොළවලට සහතික මිලක් නොදෙන්නේ ඇයි? එළවලුවලටත් සහතික මිලක් දෙන්නට ඕනෑ. දුම්කොළවලටත් සහතික මිලක් දෙන්නට ඕනෑ. තමුන් නාන්සේලා දුම්කොළවලින් කෝපි 18ක් ලබාගන්නේ දුම්කොළ ගොවියා ආරක්ෂා කළොත් නේ ද? ඉඩම් සේදී යනවා. එහෙත් දුම්කොළ ගොවියාට කිසිම සහනාධාරයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා අමු දුම්කොළවලට සහ වෙලන ලද දුම්කොළ වලට සහතික මිලක් නියම කරන්නට ඕනෑ. දැන් තිබෙන ක්‍රමය අනුව එක පැත්තකින් දුම්කොළ කොමිෂනියන් අතින් පැත්තෙන් ආණ්ඩුවත් වාසි ලබා ගන්නවා මිස ගොවියාට ලාභයක් නැහැ. ගොවියා අමරුවේ. ඒ නිසා කරුණා කර දුම්කොළවලටත් සහතික මිලක් නියම කරන්න.

අතික් කරුණ දුම්කොළ වතු වල වැඩ කරන කම්කරුවන්ගේ වැටුප් ප්‍රශ්නයයි. අපේ කාලයේදී කම්කරු වැටුප් සම්බන්ධව පඩි පාලක සභාවක් පත් කළා. ගැහැණු කම්කරුවකුට දිනකට රුපියල් තුනකුත් පිරිමි කම්කරුවෙකුට දිනකට රුපියල් 3.50 කුත් ගෙවන්නය කියා අපේ කාලයේදී අපි නියම කර තිබුණා. එහෙත් අද වන තුරුත් ඒවා ක්‍රියාත්මක වී නැහැ. දැන් කම්කරුවන්ට ගෙවන්නේ දුම් පෝරණු හිමියන්ට කැමති ගණනක්. ඒ නිසා මේ තරම් විශාල ආදායමක් රජය දුම්කොළ වැවිල්ලෙන් ලබා ගන්නවා නම් දුම්කොළ වැවිල්ලත් වවන්නාත් ආරක්ෂා කිරීම රජයේ යුතුකමක්. රජය රු. 37.00ක් ගන්නා දුම්කොළ ගොවියාට ලැබෙන්නේ රු. 2.50 යි. තේ, රබර්, පොල්, වී, ඇඳි අතිකුත් වැවිලිවලට වඩා වැඩි සැලකිල්ලක් දුම්කොළ වවන්නා දැක්විය යුතුය කියා මා කියනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, තමුන් නාන්සේගේ අවසරය ඇතිව මතක් කිරීමට තිබෙන්නේ තවත් ප්‍රශ්නයක් දෙකක් පමණයි. එකක් රජයේ සේවකයන්ගේ වැටුප් ප්‍රශ්නයයි. එය පැමදාමත් දිනෙන් දිනම කල් දමන ප්‍රශ්නයක්. විල්මට් සේදේරා කොමිෂන් සභාවේ මාර්ගවලට විට

වී තිබෙනවා. ජාතික වෙනත කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාවත් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. වැටුප් විෂමතා කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාවත් නිකුත් කර තිබෙනවා. ඒ සියල්ලක්ම ලග තබාගෙන ඒවා යල් පැනපු ඒවා යයි කියමින් අලුත් එකක් හදන්නට ඕනෑ යයි කියනවා. අලුත් එකක් හදන විට මේ අයත් ඉවරයි. එත කොට මේ ආණ්ඩුවත් යල් පැනලා. මුදල් ඇමතිතුමාත් යල් පැනපු කෙනෙක් වෙනවා. මුදල් ඇමතිතුමාත් යල් පැනලා යයි මේ රටේ ජනතාවගෙන් කියවෙන්නන් වැඩි කලක් යන්නේ නැහැ. තමුන්නාත් සේලා පත් කළ වැටුප් විෂමතා කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශ මැයි පළමු වැනි දා බිට ක්‍රියාත්මක කරනවාය කියා පසුගිය මැයි දින උත්සවයේදී ගරු අගමැතිතුමා ගුවන් විදුලිය මගින් ප්‍රකාශ කළා. ඒ මගින් මේ රටේ සිටින රජයේ සේවකයන් තුළ බොරු බලාපොරොත්තුවක් ඇති කළා. දැන් ඒ කොමිෂන් සභා වාර්තාව නිකුත් වී තිබෙන නිසා ගරු අගමැතිතුමා එදා රටට දුන් ඒ පොරොන්දුව වහාම ඉටු කරන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා. එය ඉටු කරන්නේ නැත්නම් මැයි 1 වැනි දා කම්කරුවන් රැවටීමටද ඒ ප්‍රකාශය කළේ කියා මා අහනවා. මේ කරුණ කල්දමන්නට වුවමනා එකක් නොවෙයි.

වැටුප් විෂමතා ගැන සඳහන් කරන විට විශේෂයෙන්ම ගුරුවරුන් ගැන සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. ගුරු වැටුප් සම්බන්ධයෙන් විශාල විෂමතාවක් තිබෙනවා. එය කාලාන්තරයක් තිස්සේ පවතින එකක්. අතුරු මැතිවරණයක් වැනි එකක් එන විට නම් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කියනවා සිංහල ඉංග්‍රීසි ගුරු වැටුප් වෙනස ඉවරයි කියා.

ගරු ඊරියගොල්ල
(கௌரவ ஈரியகொல்ல)
(The Hon. Iriyagolle)
ගුරු වැටුප් බේදයක් දැන් නැහැනේ. තමුන්නාත්සේට තේරෙන්නේ නැහැ.

ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.
(திரு. டி. பி. எம். ஹேரத்)
(Mr. T. B. M. Herath)
තමුන්නාත්සේට මොනවා කියන්න බැරි ද? අපට තේරෙන්නේ නැහැ, තමුන්නාත්සේට පමණයි තේරෙන්නේ.

ඒකයි වරද. එහෙත් අතික් අයටත් යම් යම් දේවල් තේරෙන බව මා කියන්නට ඕනෑ. තේරෙන ප්‍රමාණයේ නම් වෙනස් කම් තිබෙන්නට පුළුවන්. ඒ වෙනස්කම් හරියට තේරෙන්නේ බලාගෙන ඉන්නා අයටයි. අපි එය ඒ අයටම තේරුම් ගන්න සලස්වමු. අපි මොකටද අප ගැනම වර්ණනා කර ගන්නේ?

ගරු කථානායකතුමනි, තවත් එක ප්‍රශ්නයක් ගැන විශේෂයෙන්ම ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කළයුතුව තිබෙනවා. පක්ෂ හේදයෙන් තොරව මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන් විශාල පිරිසක් අත්සන් කළ යෝජනාවක් ගැන අප කල් දී තිබෙනවා. එස්. එම්. රාසමානික්කම්, පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන්, කේ. තුරෙසිරත්නම්, සෝමරත්න සෙනරත්, ආර්. බී. රත්න මලල, රාජා වෙලේගම, කේ. බී. රත්නායක, බී. එච්. බණ්ඩාර, ආර්. එම්. අප්පුහාමි, එස්. බී. ලේනව, එස්. බී. යාලෙගම, එම්. ඒ. අබ්දුල් මජීඩ්, ජෝර්ජ් අබයගුණසේකර, එම්. එස්. අමරසිරි මේ ආදී වශයෙන් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විශාල සංඛ්‍යාවක් අත්සන් කර මන්ත්‍රීවරුන්ගේ අමාරුකම් ගැන පරීක්ෂා කරන්නට කාරක සභාවක් පත් කරන්නටය කියා යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එවැනි යෝජනාවක් සභානායකතුමාගේ නමින් ඊයේ න්‍යාය පත්‍රයේ තිබුණා.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
මය යෝජනාව අස් කරගෙන තිබෙනවා.

ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.
(திரு. டி. பி. எம். ஹேரத்)
(Mr. T. B. M. Herath)
මේ යෝජනාව අස් කරගෙන නැහැ. මේ අයවැය විවාදයේදී ඒ යෝජනාව ගැන යමක් කියන්නට මා අදහස් කරනවා. පක්ෂ නායකයින් ගත් තීරණය පක්ෂ නායකයින් ඉවත් කර ගන්නා නම් ඒ පක්ෂ නායකයින් දෙසම බලා නොසිට කරුණා කර තමුන්නාත්සේගේ බලය පාවිච්චි කර අප කල් දී තිබෙන ඒ යෝජනාව ගැන සාකච්ඡා කිරීමට හැකි තරම් ඉක්මණින් අපට දිනයක් දෙන්න. ඒ යෝජ

[ව. බී. එම්. හේරත් මය.]

නාවට අත්සන් කළ මන්ත්‍රීවරයකු හැටිය වැඩි මා මේ ඉල්ලීම කරන්නේ. යම් යම් උදව්‍ය ජනප්‍රිය වෙන්තට යම් යම් ප්‍රකාශ කරන බව ඇත්තයි. නමුත් අප කියන්නට ඕනෑ අපේ අමාරුකම්. මේ රටේ මන්ත්‍රීකම් ධනපති පන්තියට පමණක්, ධනවත් උදව්‍යට පමණක් සීමා කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියට අප විරුද්ධයි.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන
(*கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன*)
(The Hon. J. R. Jayewardene)
අපත් විරුද්ධයි.

වී. බී. එම්. හේරත් මය.
(*திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்*)
(Mr. T. B. M. Herath)

මේ රටේ මන්ත්‍රීවරයකුට හොරකම් කරන්නේ නැතිව, දූෂණ කරන්නේ නැතිව, අල්ලස් ගන්නේ නැතිව සැහෙන විධියකට ජීවත්වෙන්නට යම්කිසි දීමනා වක් ලබාදීමට අපට වුවමනා කරනවා. [බාධාකීර්ෂි] මේ රටේ කිසිම කෙනෙකුට අප වෝදනා කරන්නට කැමති නැහැ. නමුත් මේ රටේ රජයේ සේවයේ නියුක්ත සමහර ලිපිකාර ශ්‍රේණිවල උදව්‍යට පවා මන්ත්‍රීවරුන් ලබන දීමනාවට වැඩි මුදලක් ලැබෙන බව ප්‍රකාශ කළ යුතුයි. සමහර රජයේ සේවකයන්ට පැය අටක සේවය, සීමා සහිත වැඩ, අතිකුත් අවශ්‍ය සේවක සින්, ගමන් ගාස්තු, ගෙවල් කුලී, ජීවනාධාර දීමනා යන මේ සියලුම පහසුකම් තිබෙනවා. ඒ ගැන අපේ කිසිම විරුද්ධත්වයක් නැහැ. ඒ උදව්‍ය අතර තවත් වැඩියෙන් දියයුතු උදව්‍ය සිටිනවා නම් දෙන්නට ඕනෑ. නමුත් මේ රටේ මන්ත්‍රීවරයා අනාථ තත්ත්වයකට පත් කරන, මන්ත්‍රීවරයා හොරකු බවට පත් කරන, නැත්නම් මන්ත්‍රීවරයා දූෂණ කටයුතුවලට පොළඹ වන තත්ත්වයක් තිබෙනවා නම් අප ඒ කුට්ටි විරුද්ධ වන්නට ඕනෑ. මේක ජනප්‍රිය වේන්නට කරන වැඩක් නොවෙයි.

ගරු කපානායකතුමනි, මා තමුත්තාත් සේව මා ගැන කියන්නම්. පාර්ලිමේන්තු රැස්වීම් පවත්වන වාරවල කොළඹ සිටියොත්, ඒ සෑම දිනකම කොළඹ සිටියොත්, ශ්‍රාවස්තියේ අපට අර සහනාධාර මිලට ලැබෙන කැමටලට වුණත් මසකට රුපියල්

250 කට වැඩියෙන් ගෙවන්නට සිද්ධ වෙනවා. කොළඹ සිට සැතැපුම් 130 ක් ඇත පිහිටි වලපනේ කොට්ඨාශයේ සිට ගමන් කරන මට මාසයකට පෙට්ට්ට්ට්ට්ට් රුපියල් 250 කට වැඩියෙන් ගෙවන්නට සිද්ධ වෙනවා. ඒවාගේම අප ලිපිකරුවන් තබා ගන්නට ඕනෑ. කාර්යාල කටයුතු කරන්නට ඕනෑ. තවත් දහසකුත් කටයුතු කරන්නට ඕනෑ. එතකොට ඒ කටයුතු අද අපට ලැබෙන මේ දීමනාවෙන් කරන්නට බැරි නම්, 1933 දී පමණ, රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභා කාලයේ ඇති කර ගත් යම් කිසි සම්මුතියක් අනුව දැනුත්—අවුරුදු 40 කට පමණ පසු—ඒ විධියටම නුඹලා තව දුරටත් ජීවත් වෙයල්ලා කියා යමෙකු බල කරනවා නම් ඒ බල කිරීමෙන් අදහස් කරන්නේ මේ රටේ මන්ත්‍රී ධුර මුදල් තිබෙන උදව්‍යට පමණක් සීමා කළයුතුය යන්නයි.

ගරු ඊරියගොල්ල
(*கௌரவ ஈரியகொல்ல*)
(The Hon. Iriyagolle)
බොහොම හරි.

වී. බී. එම්. හේරත් මය.
(*திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்*)
(Mr. T. B. M. Herath)

මුදල් ඇමතිතුමනි, මේ රටට විශාල සේවයක් කළ හිටපු අධ්‍යාපන ඇමතිවරයකු වන සී. බබ්ලිච්. බබ්ලිච්. කන්නන්ගර මහත්මයාට ජීවත්වෙන්නට මුදලක් ගෙවන්නට තමුත්තාත් සේව හැමදාම මේ ගරු සභාවට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා නේද? එසේ නම් මොකක්ද මේ තත්ත්වය? පැය විසි හතර මහජන සේවයට කැප කරන මේ රටේ මන්ත්‍රීවරයකුට, ඇමතිවරයකුට මෙවැනි හිඟන දීමනා ගෙවන්නටත් යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්නට සිද්ධ වෙනවා නම් මොකක්ද මේ තත්ත්වය? අප කිසිම විධියකින් කාටවත් ඊර්ෂ්‍යා කරන්නේ නැහැ. රජයේ සේවය කරමින් අඩුම පඩියක් ලබන පල්ලේභාම සේවකයා පවා ගෙදර යන්නේ මිය යන අවස්ථාවේදී කැද පිකක්වත් බොන්නට විශ්‍රාම වැටුපක් ලබාගෙනයි. එහෙත් මන්ත්‍රීවරයකුට සිදු වී තිබෙන්නේ අවුරුදු 15ක් 20ක් 30ක් සේවය කොට හිස් අතීන් මහ පාරට යන්නටයි.

තොරකම් කරන අයට නම් එවැනි ආපදා වක් සිදු වන්නේ නැහැ. සමහර අය ලොරි ගන්නවා, ඉන්සුරන්ස් ව්‍යාපාරවල යෙදෙනවා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

යෝජනාව ඉදිරිපත් වුණු විට ඒ ගැන කථා කරන්නට පුළුවනි.

ටී. බී. එම්. හේරත් මය.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

පක්ෂනායකයන් ගැන නොබලා පුළු වන් තරම් ඉක්මනින් මෙය ලබා දෙන ලෙසයි මා මේ අවස්ථාවේදී ඉල්ලන්නේ. යම් මන්ත්‍රීවරයකු මෙය ගන්නේ නැත් නම් රජයට එය පරිත්‍යාග කරන්නට ඔහුට ඉඩ දෙන්න. ඕනෑ කරන අයට මෙය ලබා ගෙන දැෂණයෙන් තොරව රටට සේවය කරන්නට අවස්ථාව සලසා දෙන්න.

මේ අයවැය ලේඛනය, මහජන බලා පොරොන්තු පුත් කළ, කිසිම විධියකින් මහජනතාවට සෙනක් නොසැලැස්සූ, තිකම්ම තිකම් හිස් එකක්. මුදල් ඇමති තුමාගේ පක්ෂයේ ඡන්ද ලකුණෙන් පෙන්නුම් කෙරෙන අලියා විසින් ගිලින ලද දිවුල් ගෙඩියකට මේ අයවැය ලේඛනය සමාන කරමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

අ. හා. 3.25

එන්. බෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මය. (මීගමුව)

(திரு. என். பென்சிஸ் பெரணந்தோ—நீர் கொழும்பு)

(Mr. N. Fernando—Negombo)

I am happy that I am able to contribute even in a small way to the Debate on the Budget.

The fourth Budget of the National Government has lulled the Opposition. Considering the speeches so far made, I do not know whether they have forgotten to criticize or whether there is nothing to criticize in the Budget. Everybody in the Opposition seems to have been lulled by the Budget, and the public have accepted the Budget with open hands.

The taxation proposals of the Finance Minister show that he has taxed the rich and relief to the middle class. Of course, a part of these taxation proposals has been taken out of context, especially the income tax proposals, and it has been argued that these income tax proposals will give concessions to the higher income groups. I would like to say that the concessions obtained on income tax are being siphoned off by the wealth tax and therefore the higher income groups today pay more taxes to the Government than they were paying earlier. The poor villager has in turn got all the concessions that are needed.

In the early part of this year we had to face a No Confidence Motion in regard to the Special Leases. The hon. Member for Walapane (Mr. T. B. M. Herath) a moment ago said that the poor people of this country must be given land for purposes of production. The Special Leases scheme enunciated and executed by this Government was for that self-same purpose. The hon. Member for Polonnaruwa (Mr. Leelaratne Wijesinghe) too said that more and more land should be given for cultivation purposes. At the same time the Government, which is doing what Opposition Members urge, had to face a No Confidence Motion.

That is not all. The hon. Member for Walapane said that the lot of the poor farmer has not been improved. I wish only to say that the National Government is going to settle nearly 8,000 families in the Uda Walawe Scheme, and these families will take to the cultivation of paddy and subsidiary food crops. These people are not to be selected exclusively from among cultivators; even people from urban areas will be selected and settled in Uda Walawe so that they will become cultivators and help the national cause.

Members of the Opposition today vilified the Government of this Budget and said that the food production drive has in some way been a success, but not so successful as we boast

[බෙන්සිල් ප්‍රකාශන මය.]

it to be. I say that in 1964 and 1965 the total production of paddy, whether it can be accounted for in lakhs, millions or billions, was only 33 per cent of the total requirements of this country. I repeat it: the total production of paddy up to 1965 was only 33 per cent of the total requirements of this country.

Now, I ask the hon. Members of the Opposition whether it would not be a miracle if we are able to raise this production to 75 per cent within a period of five years. I say that by next year we will reach 75 per cent self-sufficiency in paddy alone. That will be an increase of one and a half times within a period of four years exceeding the production in 1965. That is the miracle that the National Government is working for.

To increase the paddy yield is not an easy task. If you take the average yield in countries like Japan, Siam, Burma and other places then you can see that to get an increased yield of even five or ten per cent they have taken more than ten years. Will it not be an achievement of the National Government if it within a period of four years was able to increase the yield by one and a half times and make this country 75 per cent self-sufficient in paddy? Certainly, it is a great achievement. That is the one thing that is pricking every hon. Member in the Opposition. It is on this increased paddy production that we will come back to power in 1970.

In 1965 we had to depend on imported potatoes that was given to us at twenty-three cents a pound, imported chilli at sixty-five cents a pound, and imported red onion at twelve cents a pound. All this had to be imported from abroad spending the much needed foreign exchange, but today not an onion, not a potato, not a chilli, is imported into this country, and every onion, every chilli that we eat is produced in this country itself. The money that was drained out of this country for these items has today been diverted for development works.

No doubt, a pound of chilli today costs three rupees, but who gets that three rupees? It is not the foreigner who gets that but our own farmer. Therefore, whether it is three rupees or five rupees we are all happy that the economic position of the poor farmer is day by day improving and one day or other the farmer will stand on his own feet and say "I am also a rich farmer." That is what the National Government is trying to achieve. The ultimate aim of the National Government is to improve the economic position of the poor farmer. If that is done, by 1977 this country will be self-sufficient in paddy and almost in every other subsidiary food item that the people of this country require. Then the unemployment problem will vanish into thin air, for there will be farmers producing enough to meet the requirements of paddy and subsidiary food items of the people of this country. When we reach that stage the problem of unemployment will not be so acute as it is today. Not only that. The Throne Speech stated that 116 new industries are to be started in Ceylon. One of them is the Thulhiriya Textile Centre. There at least 4,000 unemployed people of this country will find jobs. The Finance Minister need not give figures to show that so many have been employed. In the Throne Speech we need not mention that but when we say 116 new industries are to be opened and they are not to be worked by machines alone but by manpower also, it follows that manpower will be drawn from among the citizens of this country.

Speaking of the empty treasury that was handed to us, every Member of the Opposition will understand that while in 1956, Rs. 1,276 million was available in foreign exchange we got only Rs. 351 million in 1965. What happened to the balance? It was wasted, and we were in a mire with regard to our financial position.

In 1965 and the previous years our primary products fetched very high prices in the world market—tea, rubber and coconut. Since 1965 it is

admitted, it cannot be contested by anybody, that the primary products are fetching very much less and very soon rubber, natural rubber, might go out of the market because synthetic rubber is giving such a contest to natural rubber. Similarly the production of tea. In Africa, India is giving us a contest which cannot meet. Our Island is only 25,000 square miles; we cannot increase it, and out of this only the upcountry districts can grow tea. Thanks to nature, cut tea has a premium value in the world market. But for that premium value our tea cannot improve except with regard to improved methods of cultivation. Our acreages will not extend by lakhs and millions, but in Africa vast extends of land are available and tea is being cultivated in estates of thousands of acres. Therefore we being a small country cannot fight the world market, but that does not mean that we must not try our utmost, and the National Government is today doing everything possible to get the best price for our primary products. No one can gainsay the fact that the Hon. Ministers of the National Government are doing their best to get the best prices for our three primary products.

The Hon. Prime Minister, knowing that other avenues of income and revenue have to be explored, has handed over one of the most important functions of the National Government, namely tourism, to the Hon. Minister of State. I am sure that in other countries, England, Australia and Japan, where tourism started only a few years ago, this industry is bringing them a colossal revenue. The same can be true of Ceylon. There is no doubt that the revenue earned from tourism can no doubt supplement the revenue shortfall from rubber, tea and coconut products. That is why the National Government is taking so much interest in tourism. No doubt the necessary climate has to be created in this country for tourists to come. We are a small country, and we do not have the necessary hotel facilities

at the moment. Therefore, it is our duty to create the necessary climate for the tourists to come into this country and spend their sterling and dollars. The day that we get this, we can live in this country as independent people.

With regard to independence and the supremacy of Parliament, may I say that as long as there is a written Constitution—lawyer members of the Opposition will agree with me—it is always the Constitution which is supreme and not Parliament. In England where there is no written Constitution Parliament is supreme. This is an axiom that every lawyer accepts. Therefore, there is no point in shouting from any platform within or without the precincts of this Chamber, that supremacy of Parliament must be established before independence. The Parliament is supreme, but within the Constitution.

The hon. Member for Walapane (Mr. T. B. M. Herath) started his speech by relating a story of a crab. I hope this crab comes from Negombo, because Negombo is very famous for crabs. He said that this crab is in cold water, and when the water gets heated this crab will die a natural death. When the hon. Member for Walapane related this story he forgot that we are living in a Buddhist country where you cannot kill even a crab. I should like to tell the hon. Member that this crab will be fed by the Buddhists of this country and, in 1970, it will bite Members of the type of the hon. Member for Walapane, maybe other Members of the Opposition too, and will give those seats to the National Government. This very crab will come out biting hon. Members. I wish to remind the hon. Member for Walapane that he should be very careful when he relates a story of this type because this is a Buddhist country where you cannot kill anything.

I shall now come to the question of education. In 1965 all the schools, except a very few were called stables. Now those stables have been remodelled and rebuilt as schools where

[බෙන්සිල් ප්‍රකාන්ද මය.]

children could get their education. The educational set-up in this country today has been improved in such a way that in a few years time we will be able to have all the necessary facilities with regard to education. It is true that the educational set-up in this country has been divided into two categories, namely, kanista vidyalayas and maha vidyalayas. In every nook some Members want to have a maha vidyala. Reasonably speaking I do not think any Minister of Education will be able to do that. Maha vidyalayas have been established and in the years to come, in a few years our children will be able to get the education that they expect today.

That is not all. The National Government had the guts to start a university in Colombo to give higher education to 3,000 university students who would otherwise have been deprived of higher education. In the educational field we are giving higher education to at least 3,000 of our youths. When the junior universities start their sessions in January next year. I am sure those universities too will train men who can face the world and be of some use to society. Therefore, the educational system has also been re-modelled to suit the requirements of the country.

Since my time is limited I am sorry I cannot develop the other arguments that I want to. In the course of this Debate some of the Opposition Members said that the Taxation Commission Report should have been implemented *in toto*. Surely, this Government and the Finance Minister should have the discretion to decide which recommendations should be implemented this year and which of them next year.

I am very thankful to the Hon. Minister of Finance that he has taken upon himself the task of reorganizing the Customs Department. This is very important when we consider the Budget and our revenue. I hope that once the Customs Bill is enacted the next step the Minister of Finance will take will be the amalgamation of the

Customs Department and the Inland Revenue Department under one head having the status of the Deputy Secretary to the Treasury. That is one of the recommendations of the Taxation Commission. I think the reorganization of the Customs Department is only the first step towards the attainment of that objective. That Taxation Commission has made very wide and far-reaching recommendations, the implementation of which requires some time.

Our economy at the moment is not very sound, and the prices that the people are called upon to pay today are a bit higher than what they were earlier. We have to put the economy on a sound footing, and this is being done. I can say that the road that we are following with regard to the improvement of the economy is the correct one.

Finally, I thank you, Sir, for giving me five minutes more than the time that was allotted to me.

අ. ආ. 3.48

පී. එම්. කේ. තෙනෙකෝන් මය.
(මිහින්තලේ)

(කිතු. ජී. எம். கே. தென்னகூன்—மிறிந்தலை)

(Mr. P. M. K. Tennekoon—Mihintale)
ගරු කථානායකතුමාණි—

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.

(කිතු. எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)
කවියෙන්.

පී. එම්. කේ. තෙනෙකෝන් මය.

(කිතු. ජී. எம். கே. தென்னகூன்)

(Mr. P. M. K. Tennekoon)

අවසානයේදී කවි කියනවා.

මිලවුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එන්. බෙන්සිල් ප්‍රකාන්ද මය.) විසින් පවත්වන ලද කථාවෙන් පසු මෙම කථාව කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙතවා, ආගන්ත වශයෙන්ම එතුමා බොහෝ

යන්නේ ගදවත් තුළ අනුකම්පාවක් උප දවා 1970 අවුරුද්දේදී නැවත වරක් බල යට එන්නට මහන්සි ගන්න බවක් එතුමාගේ කථාවෙන් පෙනේ. ගරු කථා නායකතුමනි, තමුන්නාන්සේ දන්නවා, මීගමු කලපුව කකුළුවන්ට හුඟක් ප්‍රසිද්ධ බව. එම කලපුව අයිතෝ ජීවත් වන මීගමුවේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා එතුමාගේ ආහාරය බොහොම හොඳට බොහොම රසට කකුළුවන්ගෙන් පිළියෙල කර ගෙන අනුභව කරන අතර, බෞද්ධයන්ට කියනවා කකුළුවන් එහෙම තමිබා මරන්නට යන්න එපාය කියා. එහෙත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව මේ ගෙන යන්නාවූ දැඩි පියවර අනුව 1970 දී ඒ උදවියට කුමන අන්දමක හෝ අනුකම්පාවක් දක්වන්නට මේ රටේ බෞද්ධ ජනතාව සෑදු නම් වන්නේ නැත යන කියමන මා එතුමාට පිළිතුරක් වශයෙන් කියන්නට කැමති බව පළමුකොටම සඳහන් කරනවා.

අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ විවාදයට බහින්නට පෙර මට මතක් වුණා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් 1965 අවුරුද්දේ පවත්වන ලද මංගල අයවැය දේශනය ගැන. එදා එතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද අයවැය ලේඛනය මහා දළ ඇතකට සම කර, එම හස්තියාගේ එක් එක් කොටස් එක් එක් ආකාරයට පිළිබිඹු කර මින්, විපක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කණ්ඩායම අන්ධයන් හැටියට පෙන්වා දී සමච්චලයට පත් කරමින් කතා කර තිබුණු බව තමුන්නාන්සේට මතක ඇතැයි මා සිතනවා. **ගැන්සාඩ්** වාර්තාවෙන් ඒ බව දක ගන්නට පුළුවනි. ඒ ආකාරයට මහජනතාවට පෙන්වන්නට යන බව කී අර මහ දළ ඇතා මේ ගරු සභාවට ඒවියයි අවුරුදු හතරක් තිස්සේ අපි බලාගෙන සිටියා. මේ මස 2 වන දින අපි කවුරුත් උනන්දුවෙන් බලාගෙන සිටියේ, මුළු මහත් ජනතාවමත් බලාගෙන සිටියේ, බොහොම ලස්සනට සැරසූ එම හස්තියා මේ සභාවට කැඳවාගෙන ඒවිය කියන අදහසක් තිබුණි. අවාසනාවකට වාගේ, එතුමා ගෙන ආවේ ඒ වාසනාවන්ත දළ ඇතා නොවෙයි. වත්ති ප්‍රදේශයේ මහ වැව් කණ්ඩියකට හොටෙන් ඇතිම නිසා නැව් ගිය දළ දෙකකුත් අකුලාගෙන පැමිණි මහ වල් උතුරු තඩියකුයි මෙහි එදා ගෙන ආවේ

මා එය කිවේ උපමාවක් හැටියටයි. මගේ කතාව අවසානයේදී ඒ ගැන කවියෙන් කියන්නට අදහස් කරනවා.

අවුරුද්දකට වරක් ඉදිරිපත් කෙරෙන අයවැය ලේඛනය පිළිබඳව මහජනතාව ලොකු උනන්දුවක් ඇතුළු බලාගෙන සිටින බව අප දන්නවා. ඉදිරි අවුරුද්ද තුළ සැන සිල්ලේ තමන්ගේ ජීවිත කාලය ගත කරන්නට හැකි වන අන්දමේ වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යන බවට යම් කිසි පොරොන්දුවක් ඒ මගින් දෙනු ඇත කියන විශ්වාසය උඩයි ඔවුන් එසේ බලාගෙන සිටින්නේ. එහෙත් මේ අවුරුද්දේ අයවැය දේශනය කළ වේලාවේදී මහජන ගැලපිය පවා සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ හිස් ව තිබීමෙන් පෙනී ගියා, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව නැතිනම් හත් හවුල් ආණ්ඩුව පාලන බලයෙහි සිටින තෙක් තමන්ට සැනසීමක් ලැබෙන්නේ නැති වන සාමාන්‍ය මහජනතාව පිළිගෙන තිබෙනවායයි මුළු රටම අවිවාදයෙන් පිළිගෙන අවසාන බව.

ගරු කථානායකතුමනි, අද ජීවන අංකය දිනෙන් දින ඉහළ යනවා. බඩු මිල පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගැන මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රී වරුන් නොයෙකුත් අන්දමින් කරුණු විග්‍රහ කර පෙන්වා දුන්නා. එම නිසා අද මේ රටේ ජනතාව කුමන අන්දමක අසහනයකින් ජීවත් වෙතවාද යන්න මා අමුතුවෙන් විස්තර කළ යුතු නැහැ. පොදු මහජනතාව එම තත්ත්වය පිළිගෙන හමාරයි. තත්ත්වය එසේ පවතිද්දී තමුන්නාන්සේලා රටේ මහජනතාවට පෙන්වන්නට යන්නේ මේ රට කෘෂිකාර්මික අංශයෙන් ස්වයම්පෝෂිත කරන්නට යන වාය කියන එකයි. ගොවිතැන් කරන ගොවියකු හැටියට මා ආඩම්බරයෙන් කියන්නට කැමතියි, අපේ ගොවි ජනතාව කෘෂිකාර්මික අතින් මේ රට දියුණු කරන්නට ගන්න මහන්සිය අද ඊයේ ඇති වූ දෙයක් නොවන බව. 1964-65 අවුරුද්දේ සිරිමා බණ්ඩාරනායක ආණ්ඩුව පැවති කාලයේ කෘෂිකර්ම ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටි දොමිපේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) ගොවිතැන දියුණු කිරීමටය කියා විදේශ රටවලින් ලොරි ගෙන්වූවේ නැහැ; ජීප් රථ ගෙන්

[පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.]

නුවේ නැහැ; ගොවීන්ට සියයට 12 පොලී යට ණය මුදල් දුන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම ගොවීන්ට නොයෙකුත් අතවරයන් කළේ නැහැ. සියයට 6 පොලියට සමුපකාර සමිති මගින් ගොවීන්ට ණය ලබා ගන්නට ඉඩ දීලා අමතර වශයෙන් ලොරි රථ ජීප් රථ සහ වීරැක්ටරී යන්ත්‍ර යනාදිය ගෙන්වන්නේ නැතුව එදා තිබුණු තත්ත්වයට අනුව එතුමා කටයුතු කලා. එතුමා ගුවන් විදුලිය මාර්ගයෙන් ඒ පිළිබඳව අනවශ්‍ය ප්‍රචාරයන් කළේ නැහැ. ප්‍රචාරක කටයුතු සඳහා ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලට ලක්ෂ ගණන් මුදල් වැය කළේ නැහැ. එසේ එතුමා හෙමි හිට ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙළ අනුව එම යුගයේදී වී බ්‍රිසල් 5,05,00,000 කින් රට සවයම් පෝෂිත වුණු බව කියන්නට කැමතියි.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(ක්‍රි. ශ්‍රී. ඩී. සොය්ලා ශ්‍රීවිචාර්තන)
(Mr. de Zoysa Siriwardena)
ලාබෙට පෝර දුන්නා.

පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.

(ක්‍රි. ශ්‍රී. ඒ. ආර්. ජේ. ධනේශ්වරයා)
(Mr. P. M. K. Tennekoon)

සියයට 33 සහ සියයට 55 වශයෙන් ආධාර දුන්නා. අත්පිට මුදලට දුන් පිළිවෙළ වූ සියයට 55, සියයට 33 ආදී වශයෙන් වෙනස් කරමින් මේ ආණ්ඩුව දෙන්නට පවත් ගත්තා.

මේ හැම විශදමක්ම දරමින් කටයුතු කර අද මෙම ආණ්ඩුව ලබා තිබෙන දියුණුව දෙස බලන විට කුමන අන්දමකින්වත් අපට සන්නේෂ වන්නට බැහැ. මේ රටේ ගොවීන්ගේ ඉඩම් ප්‍රශ්නය පිළිබඳව මා නොයෙක් වර මෙම ගරු සභාවෙහිදී කරුණු කියා තිබෙනවා. 1960 සිටම වර්තමාන ඉඩම් ඇමතිවරයාම මේ රටේ ඉඩම් ඇමති වශයෙන් සිටිනත් ගොවීන්ට අවශ්‍ය ඉඩම් ලබා ගැනීම සඳහා ඉඩම් කඩ වේරි පැවැත්තුවේ නැහැ. එම නිසා “බල හත්කාර ගොවීන්” යනුවෙන් හැඳින්වෙන පිරිසක් මේ රටේ ඇති වුණා. අතමිට යමක් කමක් ඇති පිරිසක් එකතු වී ඔවුන්ට පුළු පුළුවන් හැටියට බලහත්කාරයෙන් ඉඩම් අල්ලා ගෙන

කරන්නට පටන් ගත්තා. සාධාරණව ජීවත්වන, නීතිගරුක ගොවීන් අද බිම් අහලක්වත් නැතිව සිටිනවා. නීති විරෝධීව ඉඩම් ලබා ගත් ගොවීන් නීතිගත කිරීමට මෙම ඇමතිවරයා ගත් ක්‍රියා මාර්ගය නිසා ඒ ප්‍රශ්නය තරමක් දුරට විසදුණත් තවමත් බිම් අහලක් වත් නැතිව ජීවත්වන ගොවීන් දහස් ගණනක් උතුරු මැද පළාතෙන් අපට පෙන්වන්නට පුළුවනි. ඒ උදවියට ගොවිතැන් කිරීම සඳහා ගොවි ණය දීමේදී සිදු වී තිබෙන දහසකුත් එකක් අසාධාරණකම් මා මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් මතක් කළ යුතුයි.

එදා ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් සියයට 6 පොලියට ණය ලබාගෙන ගොවිතැන් කළ ගොවීන් විසින් නිපදවන ලද ධාන්‍ය ආණ්ඩුවට ගෙන සමුපකාර සමිතිවලට බාර දුන් බව අප කවුරුනුත් දන්නවා. මේ වර ඒ පොලිය සියයට 12 කර තිබෙනවා. ඒ සමගම, සෑම ගොවියකුම පෝර ලබා ගත යුතුමයයි කියාවෙන නියෝගයකුත් පණවා තිබෙනවා. ගොවිතැන් කටයුතුවලදී පෝරවල තිබෙන වැදගත්කම අප පිළිගෙන ඉවරයි. එහෙත්, අලුතෙන් කැලේ කපා එළිපහළි කොට අලුතෙන් අස්වැද්දු කුඹුරකට පෝර අවශ්‍ය නැහැ. එහි වගාව සරුවට වැඩෙනවා. එවැනි කුඹුරුවලට ඕනෑ කරන්නේ වෙනත් රසායන ඖෂධ වර්ග පමණයි. ඉහත කී නීතිය අනුව, පෝර නොගන්නා ගොවීන්ට ණය මුදල් ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ නියෝගය නිසා, උතුරුමැද පළාතේ ගොවීන් විශාල සංඛ්‍යාවක් රජයට ණය කාරයන් වී සිටිනවා. ඒ අතරම, උතුරුමැද පළාතේ ගොවිතැන් අක්කර ලක්ෂ ගණනක් විනාශ වී යාම නිසා, තමන් ලබාගත් ණය ගෙවා ගන්නට බොහෝ ගොවීන්ට බැරී වී තිබෙනවා. එම නිසා, ඔවුන්ගේ හාල් පොත් රජයට බාර දී යුතු තත්ත්වයක් දුන් උදා වී තිබෙනවා. වරදක් කළ කෙනකුට නීත්‍යානුකූලව දඬුවම් කිරීම රජයකින් ඉටු විය යුතු පිළිවෙතක් බව අප පිළිගන්නවා. ගොවි තාත්තා කළ වරදට දරුවන්ගෙන් පවා පළි ගැනීම කොඳිතරම් අසාධාරණ ක්‍රියාවක් දැයි මා අහනවා. ඇහැලේ පොල නිලමේතුමා කළ වරදට ඔහුගේ කුමාරිකාමි ගෙන යාමක් නොව දරුවන් සියලු

දෙනාගෙන් මත් ශ්‍රී වික්‍රම රාජසිංහ රජතුමා පළිගත් හැටි ඉතිහාසය කියවන විට අපට දකින්නට ලැබෙනවා. ඒ වාගේම, ගොවි තාත්තාණය මුදලක් ලබා ගත් වරදට ඔහුගේ දරුවන්ගේත් හාඳියාව ගේත් හාල්පොත් රාජ සත්තක කිරීම මොන තරම් අසාධාරණ ක්‍රියාවක්ද? මේ නඩුව අද නමුත්තාත්සේ ඉදිරියෙහි කිව යුතුව තිබෙනවා. ගොවි ජනතාවගේ එකම ආහාරය වන බත සඳහා තිබුණු හාල් සේරු දෙකෙන් එකක් කපා දැමූ මේ එක්සත් ජාතික පක්ෂ හත් හවුල් රජය, මේ රට සහලිත් ස්වයංපෝෂිත කරන්නට යන්නේ, ණය මුදල් ලබා ගත් ගොවීන්ගේ හාල් පොත් විකත් උදුරාගෙන ඔවුන් මහ මහට බැස්සීමෙන් පසුවදැයි මා අහනවා. දවස මුළුල්ලේ තම ගොවිතැන් කට යුතුවල යෙදෙන ගොවියා එම ගොවිතැන් වන සතුන්ගෙන් ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා රු තිස්සේ නිදි මරන්නට ඕනෑ. ජීවිතයත් මරණයත් අතර සටනක යෙදෙමින්, මේ රටේ ධනෝශ්වර පන්තියට අවශ්‍ය මිනීමෝක් කාර්, ලොරි, වරැකට්ටි හා ජීප් ගෙන්වා ගැනීම සඳහා විදේශ විනිමය ආරක්ෂා කර දීමට දිවා රෑ නොබලා වෙහෙසෙන ගොවියා මහ මහට බැස්සීමට මේ හත් හවුල් රජය ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ තරම් මහ පොළොව දෙදරුම් කන අපරාධයක් තවත් ඇද්දැයි මා අහනවා.

අ. හා. 3.57

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

Order, please. The Hon. Deputy Speaker will now take the chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, [එම්. සිවසිතම් පරම් මය.] මූලාසනාරූප් විය.

அதன் பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அகிராசனத்திலி னின்றி நிற்கவே, உப சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. எம். சிவசிதம்பரம்] தலைமை தாங்கினார்கள்.

Whereupon MR. SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY SPEAKER [MR. M. SIVASITHAMPARAM] took the Chair.

සී. එම්. කේ. තෙනන්තකෝන් මය.

(*திரு. பி. எம். கே. தென்னகூன்*)
(Mr. P. M. K. Tennekoon)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තේ වගා කරන තේ වතු හිමියාටත් රබර් වගා කරන රබර් වතු හිමියාටත් අලුත් වගාවන් සඳහා රුපියල් දහස් ගණනින් කිසිම බැදීමක් නැතිව දෙන මේ රජය අක්කරයක් වගා කිරීමට ගොවියාට දෙන රුපියල් 200 ආපසු ගෙවා ගන්නට ඔහුට බැරි වුණොත් ඔහුගේ මුළු පවුලේම හාල් පොත් සියල්ල රජයට ගැනීම කොතරම් අසාධාරණ ක්‍රියාවක්ද යන බවයි මා සඳහන් කරමින් සිටියේ. ගොවියන් රජ කරවීම සඳහා අපේ ගරු අගමැතිතුමා දැන් සරුවපිත්තල ඔවුණු පළන්දන්නට යනවා. ගොවියන්ට සරුවපිත්තල ඔවුණු පළන්දන්නට කටයුතු කළත් මේ ආණ්ඩුව යටතේ ගොවියකුට පාර්ලිමේන්තුවට එන්නට පවා, ඉඩක් නැති බව මා කියන්නට ඕනෑ. මම ගොවියෙක්. මම ගොවිතැන් කර ජීවත් වන මිනිසෙක්. අපේ ගරු අගමැතිතුමා ගොවියන්ට සරුවපිත්තල ඔවුණු දෙන්නට ගියත් පසුගිය කාලයේ ඇතිවූ හැම මහා මැතිවරණයකදීම මට විරුද්ධව මේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ උදවිය ඉදිරිපත් කෙළේ මුදලාලි කෙනකුයි. එහෙම නම් මේ උදවියගේ වැඩි හැල කීල්ල මුදලාලිලාටයි. ගොවියකු පාර්ලිමේන්තුවට ඒමේ මහ හරස් කරන්නට හදන ආණ්ඩුවක් කවදාද ගොවියන්ට ඔවුණු පළදවන්නේ? ඇත්තෙන්ම මේ ආණ්ඩුව යටතේ ගොවීන්ට තැනක් නැ. ඒකයි, තනත්වය.

ඊළඟට රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන කල්පනා කර බලමු. අපේ ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කුමන රැස්වීමට ගියත් කියන්නේ පසුගිය ආණ්ඩුවේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ වරද නිසා රැකිරක්ෂා නැති අයගේ සංඛ්‍යාව වැඩි වී තිබෙන බවයි. හොඳයි, කලා උපාධිධරයන් වැඩි වුණු නිසා ඔවුන්ගේ රක්ෂා ප්‍රශ්නය උග්‍ර වුණායයි කියමු. එහෙත් දැන් විද්‍යා උපාධිධරයන්ට සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? ආරෝග්‍යශාලා වලට දොස්තරවරුන් නැතැයි ලෙඹුන් කැගහනවා. අවශ්‍ය විභාග පාස් කරන ලද දොස්තරවරුන් සිටිනත් ඒ අයට රක්ෂා සපයන්නට මේ ආණ්ඩුව ක්‍රියා කරන්නේ නැහැ. ඒ දොස්තරවරුන් සිය ගණනක්

[පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මහ.]

දැන් පොරොත්තු ලේඛනයෙහි සිටිනවා. ඒ අයටත් රක්ෂා දෙන්නට මේ ආණ්ඩුවට බැරි නම් රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය කුමන විධියට විසඳන්නටද මේ ආණ්ඩුව කල්පනා කරන්නේ ?

තවත් වැදගත් කාරණයක් තිබෙනවා. විද්‍යා අධ්‍යාපනය සඳහා ශිෂ්‍යත්ව ලබා සෝවියට් රුසියාව වැනි රටවලට ගිය අපේ රටේ දරුවන් ඉංජිනේරුවන් වී ආපසු ඇවිත් සිටිනවා. ඒ ශිෂ්‍යත්ව පිරිනැමීමේ දී ආණ්ඩුව මැදහත්ව ක්‍රියා කළා. එහෙත් ඒ දරුවන් දක්ෂ ඉංජිනේරුවන් වී ආපසු සිය රටට පැමිණියාම රක්ෂා ලබා ගන්නට බැරි තත්ත්වයක් තිබෙනවා. විද්‍යා උපාධි ලබා පැමිණ සිටින කීප දෙනකු ගැනම මා දන්නවා. ඒ අයට මේ රටේ රක්ෂා ලබා ගන්නට පුළුවන් වී නැහැ. බටහිර ජර්මනිය වැනි ලෝකයේ ධනපති රටවල් පවා සෝවියට් රුසියාව වැනි සමාජවාදී රටවලින් ලබා ගන්නා උපාධි පිළිගන්නවා. එහෙත් මේ ආණ්ඩුව සෝවියට් රුසියාවට ගොස් විද්‍යා උපාධි ලබා පැමිණ සිටින අයට රක්ෂා දෙන්නට ක්‍රියා කරන්නේ නැහැ. සමාජවාදී රටවලට ගොස් විශේෂ අධ්‍යාපනයක් ලබා විද්‍යා උපාධි හිමි කරගෙන විශේෂ පුහුණුවක් ලබා සිටින ඉංජිනේරුවන්ගෙන් ප්‍රයෝජනයක් නොගත්තේ මන්දැයි මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රශ්න කරනවා.

අද උතුරු මැද පළාත වැනි පළාත්වල මැලේරියා රෝගය ඉතාමත්ම හයානක ලෙස ව්‍යාප්ත වී තිබෙනවා. මැලේරියාව හයානක ලෙස ව්‍යාප්ත වී ඇති අතර නියමිත ආහාර පික ලබා ගැනීමට ක්‍රමයක් නැති නිසා ඒ පළාත්වල මිනිසුන් මන්ද පෝෂණයෙන් පෙළෙන්නවා. ඔවුන්ට හොඳ ආහාර වුවමනා කරනවා. මැලේරියාව වැළඳුණු පද්ගලයාට ඒ රෝගය සමඟ සටන් කරන්නට නම් හොඳ ආහාර ගැනීම අවශ්‍යයි. එහෙත් ගොවිතැන් පාඨ වී යෑම නිසා අවශ්‍ය ආහාර පික නැති කමත්, පෝෂ්‍යදායක දේ වෙළෙඳ පොළෙන් ලබා ගන්නට පුළුවන්කමක් නැති වීමත් නිසා අද ඒ පළාත්වල උදවියට මැලේරියාව සමඟ තරඟ කරන්නට බැරි තත්ත්වයක් උදා වී තිබෙනවා. වයඹ පළාතේ කොපේදෝ තැනක මැලේරියාව වැළඳුණු රෝගියාට බොහෝ ඇත ගමන් කරන්නට සිදුවී

මිය ගිය බව මා ඊයේ පෙරේදා පුවත්පතක දැක්කා. [බාබාකිරීමක්] ඇත්තෙන්ම මෙය ඉතාමත් හයානක දෙයක්. 1930 ගණන්වල සිදු වූ දෙයක් මට මතකයි. දොස්තර කුරියන් නමැති පාසි මහත්මයකු ඒ කාලයේ මා ඉගෙන ගත් මරදන් කඩවල පාඨශාලාවට ආවා. මැලේරියාවට බර ආහාර ගන්නට එපාය කියන මතයක් ඒ කාලයේ තිබුණා. එදා ඒ දොස්තර මහත්මයා ඒ පාඨශාලාවේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට මැලේරියා බෙහෙත් විද්දා. උන් නැහේ එදා සිංහලෙන් කවියක් කිව්වා. “කට පුරුම බේත්—බඩ පුරුම කෑම—සියලු දෙනාම පාවිච්චි කළොත්—උණ පැනල යයි” යනුවෙනුයි, එදා එතුමා කීවේ. මෙයින් පෙනෙන්නේ මැලේරියා විෂබීජ සමඟ සටන් කරන්නට හොඳ ආහාර අවශ්‍ය බවයි. හොඳ ආහාරවලින් ශරීරයේ පෝෂණ ගුණය රැක ගන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා මැලේරියාව මර්දනය කිරීමට කල්පනා කරනවා නම් ගැමි ජනතාවට පෝෂ්‍යදායක ආහාර වෙළෙඳ පොළෙන් පහසුවෙන් ලබා ගන්නට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්නට ඕනෑ. මැලේරියා රෝගය නොවැළඳුණු කෙනෙකුට රෝගය වැළඳෙන්නට කලින් ඒ බෙහෙත් පෙති දුන්නොත් සිදු වන්නෙ කුමක්ද කියා මා එක්තරා වෛද්‍ය නිලධාරී මහත්මයෙකුගෙන් ඇසුවා. ‘ඒක නම් බොහොම හොඳයි; හැබැයි, ඒකට විශාල මුදලක් වියදම් වෙනවා’ කියායි එතුමා උත්තර දුන්නේ. එම නිසා කොයි තරම් මුදලක් වියදම් වුණත්, පෙරදී මෙන් සෑම දෙනාටම මැලේරියා රෝගයෙන් ආරක්ෂා වීමේ බෙහෙත් පෙති දීමේ ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කරනවා. නම්, රෝගය වැළඳුණෙකුට පසුව සතිප කරනවාට වඩා එය ප්‍රයෝජනවත් වෙනවාය කියන මතය ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ඇතුළු ගරු ඇමති තුමන්ලාට මා මතක් කරන්නට ඕනෑ.

ඊළඟට අද උතුරු මැද පළාතේ උදා වී තිබෙන තත්ත්වය ගැනත් කාරණයක් මතක් කරන්නට ඕනෑ. උතුරු මැද පළාතේ වැඩි අද සම්පූර්ණයෙන්ම වගේ සිදී අවසානයයි. කිසිම ලීදක වතුර බොන්නට බැරි තත්ත්වයක් උදා වී තිබෙනවා. ගම් විශාල ගණනක ජනතාවට වතුර පික ලබා ගැනීම සඳහා සැනපුම් ගණන් උරුකතර බොහෝ ඇත ගමන් කරන්නට සිදුවී

වී තිබෙනවා. මට අද තැපැලෙන් මේ පිළිබඳව පෙන්සමක් ලැබී තිබෙනවා. එයින් කියවෙන්නේ මෙයයි. ඒ ගමේ උද විශගෙ යළි ගොවිතැන විනාශ වුණා. ඒ වගේම ඔවුන්ගේ මහ ගොවිතැන් විනාශ වුණා. ඔවුන්ට ගොවි ණය ගෙවා ගන්නට බැරි වුණා. දැන් මේ මාසයේ 26 වෙනිදා ඔවුන්ගේ සහල් සලාක පොත් ආණ්ඩුවට ගන්නට යනවා. ඒ නිසා ඔවුන්ට ජීවත් වන්නට බැරි තත්වයක් උදා වී තිබෙන බවයි. මට එවා තිබෙන පෙන්සමෙහි සඳහන් වෙන්නේ. නමුත් නාත්සේගේ අවසරය ඇතිව එය කියවා පසුව එය ගරු ඇමතිතුමාගේ අතට පත් කරන්නටයි මම අදහස් කරන්නේ. මෙන්න ඒ පෙන්සම :

“ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිය,
තරිසන්කුලම,
කලන්තාව,
අතුරුධිපුරය.

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි,

දැනට මාස ගණනක් තිස්සේ පවතින දැඩි නියඟය නිසා සම්පූර්ණයෙන් අපගේ ගොවිතැන විනාශ වී ඇත. එබැවින් ඔබතුමාට මහක් කර සිටින්නේ පවුල් 75 ක් පමණ සිටින අපේ ගමේ දුප්පත් ජනතාවට කුසගින්න නිවා ගැනීමට හැකියාවක් නොමැති බැවින් අපගේ දරු පවුල් විනාශ මුඛයට පත් වන බැව් ඉතා කරුණාවෙන් දැනුම් දී සිටිමු. එබැවින් ඔබතුමාගේ අවදානය යොමුකර අපව එදිනෙදා ජීවත්වීමට සහනාධාර වැඩ පිළිවෙලක් හෝ පවුල් පඩියක් හෝ ලබා දෙන මෙන් ඔබතුමාගේ දෙපා වැද ඉල්ලමු. මේ ගැන ඔබතුමාගේ අවදානය යොමු නොකෙළොත් දුප්පත් අපගේ අනීත්සක දරු පවුල් මරා මුඛයට ඇද වැටෙනවාට කිසිදු සාත්කාරයක් නැත. එබැවින් ඔබතුමාගේ කරුණාවෙන් හැකිතාක් ඉක්මණින් සහනයක් ලබා දෙන මෙන් ඔබතුමාගෙන් ඉල්ලන අතර දැනට රජයෙන් ලබා ගත් වගා ණය රජය තරයේම ඉල්ලා සිටින බැවින් ඒ අතරම අපගේ සලාක පොත් රජයට පවරා ගෙන තිබෙන බැවින් අපට දැනට නොමිලේ ලබා ගන්නා හාල් සේරුවවත් ලබාගෙන කුසගිනි නිවා ගැනීමට වත් ක්‍රමයක් නැති බැවින් මේ සියලු දේවම ඔබතුමාගේ අවදානය යොමු කර සහනයක් ලබා දෙන මෙන් වැද මහක් කර ඉල්ලා සිටිමු.”

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතියේ ලේකම් ඇතුළු නිසි ගනාක් මෙම පෙන්සමට අත්සන තබා තිබෙනවා. උතුරු මැද පළාතේ ජනතාවට අද ජීවත් වන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ, මේ වගේ වේදනා මැද්දෙයි. අද පවතින නීතියේ හැටියට ඔවුන්ට කැලයකට ගොස් හේනක් කොටා ගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. මගේ ආසනයේ රජයට මෙහිදී ඉහත ගොවිතැන තුරු ඒවායේ භුක්තිය තහනම්

ගම්මානයේ එක් ගොවි තරුණයකු තමාගේ පියාගේ ඉඩමට යාබද ඉඩමේ අක්කර කාලක පුංචි පැලක් හදාගෙන පදිංචි වුණා. අපේ ඉඩම් ඇමතිතුමාගේ වර්තමාන ඉඩම් නීතිය යටතේ ඒ අසරණ ගොවි තරුණයාට විරුද්ධව අතුරුධිපුර දිස්ත්‍රික් උසාවියේ නඩුවක් පැවරුවා, ආණ්ඩුවේ ඉඩමකට බලහත්කාරයෙන් ඇතුළු වුණා කියා. නඩුව විභාග කළ මහේස්ත්‍රාත්තුමා විසින් ඔහුට රුපියල් 200 ක දඩයක් නියම කළා. දැන් ඔහු කොටස් වශයෙන් ඒ දඩය ගෙවාගෙන යනවා. සිංහලයකු වශයෙන්, සිංහල දෙමව්පියන්ට ජාතකව, සිංහල ගම් මානයක උපත ලැබූ ඒ සිංහල තරුණයාට, තමාට ජීවත් වන්නට පැලක් ගසා ගැනීමට ඉඩම් කැබැල්ලක් අල්ලා ගැනීම නිසා මේ සිංහල රටේ උසාවිය මගින් රුපියල් 200 ක් දඩ ගසනවා නම් ඔහුට කාගේ රැක වරණයද, කාගේ පිළිසරණද කියා මා මේ අවස්ථාවේදී අහන්නට ඕනෑ. එහෙත් මේ රටේ ධනපතියන් අක්කර දහස් ගණන් රජයේ ඉඩම් ලබාගෙන එක පැත්තකින් ඔවුන්ට අහිමන පරිදි ඒවායේ ගස් කොළන් කපා ගන්නා අතර තවත් අතකින් ඒ ඔස්සේ ආදායම් බදු සහන ලබාගෙන වෙනත් මාර්ගවලින් වැඩිපුර ලැබෙන ආදායම ඒ ඉඩම් කැබැල්ලේ ආධාරයෙන් අවුරුදු 5 කට යටපත් කර ගන්නවා. මේ රටේ අනිංසක ගොවි තරුණයකුට ඉඩම් කැබැල්ලක් අල්ලාගෙන එහි පැල් පතක් හදාගන්න ඉඩක් නැත්නම් ඔහු මොන ලෝකයට යා යුතුදැයි මා අහනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා මුලින් කීව්ව වගේ තේ සහ රබර් වගාවන්ට එක පැත්තකින් නොමිලයේ සහන සලසන මේ ආණ්ඩුව අනික් පැත්තෙන් ගොවිතැන් කිරීම සඳහා, ගොවීන්ට දුන් ණය මුදල් වෙනුවෙන් ඔවුන්ගේ හාල් පොත් උදුරා ගැනීමට තරම් නිවටවීම පිළිබඳව අපේ කනගාටුව මෙහිදී පළ කළ යුතුයි. ගොවියා ණය ගනිද්දී ඇපයට තැබූ වේ හාල් පොත් පමණක් නොවෙයි. ඒ ණය පෝර්මය අත්සන් කරන විට ඇප කරුවන් දෙදෙනෙකුත් අත්සන් කරනවා. අර ඇපකාරයන් දෙදෙනාටත් අමතරවයි, හාල් පොත ගැන සඳහන් කර තිබෙන්නේ ණය ආපසු ගෙවා නැත්නම් මලින්ම කරන්නට තිබෙන්නේ. උසාවියේ නඩු පවරා, ඔවුන්ගේ ඉඩකඩම් අත්නම් ණය ගෙවන තුරු ඒවායේ භුක්තිය තහනම්

[පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.]
 කිරීමයි. ඊළඟට, ඒ ණය මුදල් ආපසු අය කර ගන්නට පුළුවනි, අර ආපකාරයන් ගෙන්. ඊටත් පසුවයි, හාල් පොතේ ප්‍රශ්නය පැන නඟින්නේ. ඒ විධියට කටයුතු නොකර, ගොවීන්ගේ බඩට ගහලොදු තමුන් තාත්සේලා ආහාරයෙන් රට ස්වයංපෝෂිත කරන්නට හදන්නේ. මිගමුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.) කකුළු කපාවක් කීවා. [බාබා කිරීම්] කෙසේ වෙතත් මා වැඩිපුර කාලය ගන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. මා කවි කපාවක් ලැස්ති කර තිබෙනවා. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කාව්‍ය රසිකයෙක් නිසා, මගේ කවි කපාවේ වැරදි තිබෙනවා නම් පෙන්වා දෙන හැටියට එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

1. අයවැය ඇතා එතනෙක් යුග දළ මේරු සිටියේම බලාගෙන මැති සබ ගැබ පිරු හොම්බෙන් පහර දී වැඩි කන්ඩිය හැරුණා වේ ඇතෙකු නොව වල් තසියෙකි උණු
2. නොකතා මේ රවේ පොදු ජන හැඟුම් ගැන රජයට ලෝක බැංකුව ගෙන දෙවන අණ අකුරට පිළිපදින වැටි වැටි දෙදන ඇත බලු පැටියෙක් උනා සොලවන වලිගෙ කොන
3. සලකා බලා ඉහලින් දෙන අණ අනුව අදහස් පෙරට දුන් යල් පැන ගිය ගොනුව අයවැය දෙසුම රට රවටන ලෙස තැනුව රැකගත්තා ලෝක බැංකුව බල කනුව
4. අසරණ දිලිසු ගැමි ගොවි කම්කරු ගේක නොබලා මතුව පැන එන කරදර නේක රිදුමක් නොදුන් දනවතුනට කිසි දාක මහ බංකොලොත් අය-වැය දෙසුමකි මේක
3. මේ රට රටකි පිඩින ජනයා ගහන ඒ අය නොවේ දනපතිනගෙ මා වහන ජාතික රජෙන් මේ පැනයකි මා අහන කාටද සැලසුණේ යෝජිත බදු සහන
6. මේ අය වැයෙන් පොදු ජනතාවගෙ තත්තේ අබිමල් රොනක නැංවීමක් කර නැත්තේ අගපුර මෙන් න ගම්බද වන්නිය පැත්තේ මේ වැති කතා බැලු බැලු හැම තැන ඇත්තේ
7. වැඩිපුර හාල් එකකුත් හතළිහකි මිල රුපියල් තුනකි කුණු කරවල වෙළඳ පොල කැවද එණු රුපියලකට කිසිම කල කියක් දී නමුත් ගන්නට නොහැක අල
8. මිල වැඩි මස් මාළු නොබදිති බොහොම දෙන කුමටද කතා එලවලු මිල මුදල ගැන කන්කුන් මුකුණුවැන්නා කොළ ඇඟට ගුණ මිටියක් කැ හැකිද සන දහයකට ගෙන
9. සිගරට්ටුවක නැග එන දුම් රොටුව මිස කම්කරුවකුට නැග මිහිරක් මිහිරි රස ඒකත් ගණන් නංවා ඇත පුදුම ලෙස බහොමද බලන්නෙ කම්කරු පිරිස දේස

10. ගොස් කම්හලට හෝ කුඹුරට උදය කල වෙහෙසි මුළු දවස වැඩපල ඉවත හල අනපය රිදුම් තද වෙහෙසුම සමන කල මහ බලයක් තිබුණි පොල් බෝතලය තුළ
11. ඒං ඇ විස්කිරි රට සිට ගෙන එන බිර සතයක් වැඩි නොකොට දනපතියන් බාර පොල් බෝතලය ලක්දිවි නිපැයෙන මිර මිල වැඩි කොට ගැසී පොදු මිනිහට පාර
12. පසි මදි පසි මදිය යන හබ උදය හවා නැග ආ හැටි දන්නි අද ගැමි දරුවෝ පවා පිළියම් පිණිස ඒ නැගී ගිණි දළුව නිවා දැමුමට නොහැක පසි කොමිසන් රටට දෙවා
13. කටු මැටිවලින් නිමි අබලන් වෙමින් බිතුම් භවසක වෙසෙන ගොවියා පිඩිනය යුතු ඉපැයු මුදල සිය පරපුර පිණිස මතු නැත්පත් කළා ගෙපැලක සිට සෙවිලි අතු
14. නව නිවහනක් තැනුමට හෝ නමුදු වෙර පටවා තිබේ ඔහු හිස මහ මෙරක බර එහෙයින් ඒ පැණය ගවු ගණනකට දුර ආපස්සට ගියා ගත් තැන දෙපළ කර
15. අනපත් වැටුප මසකට ගෙවනුවට දිවි පත් වේ අළු බවට එක සතියකදී දැවී ලිපිකරුවනුත් කම්කරුවන් සමග ගොවි අයවැය විරෝධීව ඔසවනු නියති අවි
16. පැරකුම් යුගය වනු ඇත අදහෙටම ලඟ පවසයි ගුවන් විදුලිය හබ ඉහළ නඟා ගෙන දුන්නා විනා ගොවි පරපුරට නිගා කොතැනද කෙරී ඇත්තේ නිසි විලස වගා
17. මුළු දිවයිනම කුස ගින්නේ නොමැරී මැරී කාලය ගෙවයි නෙත කදුළින් යුතුව පිරි මැතිදුනි කපානයක දුක කියනු බැරී මගෙ ආසනය දේස මොහොතක් බලමී හැරී
18. කපමින් හාල් සේරුව පොදු ජන තාවේ නැතිබැරි කමට සමහර අය කැඳ බිවේ ඒකයි රටට සංවර්ධනයෙන් වුවේ ඉවේ මේවා මගෙ මිනිත්තලයෙන් බල පැවේ
19. අල රකු එණු සහ ගැමි අහර කරවල පෝලීම් වලත් නැහැ අද සතොස කබවල වැඩි මුදලකට අලෙවි වෙන හැඟවූ අඟුපිල විකුණති මිනිත්තලයෙන් දැනට නොපැකිල
20. අන්දා කොළ කබා ගිය පන්දමුත් රැලේ ලැබගෙන උසස් තැන් ජගතුන් ලෙසින් දිලේ ඒකයි රටට වැඩිපුර ඇමතියන් කළේ දුන්නද එකකුටත් රැකියා මිනිත්තලේ
21. වැය කොට ලබා ගත් සිය සේසතම මුළු දෙවුපෙළ සහතිකය අළුකොට නළලේ අලු ගා ගත් කෙනකු මගෙ අසුනේ සිටින වලු පාලකයින්ගෙ ඇත්තේ ගොම පිරුණු ඔළු
22. මට ඇති එකම වස්තුව මගෙ පණට සම අබතල සැ මිණය ඒ ගැන කියනු කිම මැතිදුනි කපානයක මැති සබයෙ මෙම අනමැත්තන් උවත් මේ පික කියමි මම

- 23. ලක්කොට නිකවට සිල්වත් මුදු පුත්තු
සපයන නොයෙක් විට හත් හවුට මනතු
බහිරවයෙක් අදිනවුටු නිදහස් වස්තු
පියවර කුමක්දෝ හරු අහමැති හත්තු
- 24. අසරණ දුභි ජනතාවගෙ දිදුදු කම
තංවා තිබේ ඒ පිලිබඳ කියනු කීම
දකපතියනට සෙන සැලසෙන නොමැති නිම
අයවැය දේශනය පිලිකුල් කරමි මම.

diture that Government and its Ministers had no regard for the feelings of the public. They did not care what difficulties the public underwent. They just wanted to balance the budget.

We know how, overnight, the prices of commodities were increased. We know how the prices of consumer articles want up overnight. We also know how the Pettah and the Fort were hives of activity just before the Budget, housewives making their purchases because they knew prices would go up.

අ. සා. 4.15

එම්. අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.
(බේරුවල)

(සී. ඊ. எம். அப்துல் பாகீர் மாக்கார்—
வேருவலை)
(Mr. M. Abdul Bakeer Marker—
Beruwala)

Mr. Deputy Speaker, I was listening very carefully to the hon. Member for Mihintale. He started his speech with the regret that on the day the Finance Minister made his Budget speech the Galleries were empty and there was no crowd to listen to his speech.

While listening to that part of his speech I was wondering why he was expecting that a crowd should gather round the Minister. The moment he started reading his verses I found the explanation: he is one of those who relish reciting *kavi* and collecting a horde of people around them.

Speeches made in Parliament, particularly the speech of the Finance Minister presenting the Appropriation Bill, do not hold any interest from the point of view of delivery or from the point of statistics and figures.

We remember the time, when the last Government was in power, when the approach of Budget day made the entire country excited. People ran helter-skelter, wondering what was to follow, and there was a sort of gloom cast over the country. People lived in fear. The general public did not know what was to come with the Budget proposals. That was the state of the country when Finance Ministers of the Sirimavo Bandaranaike Government presented their Appropriation Bill? Why? Because there was always the fear that, in order to balance revenue and expenses

That situation was responsible for the presence in the Galleries of large numbers of members of the public. It is not that they were interested in listening to the speeches; it is not that they were interested in what the new proposals were. They knew the Budget speech contained no development proposals. They were present here to watch and listen and to find out the new burdens that would be cast upon them.

Things have changed. The National Government came into power, and the public had confidence that men of responsibility were in charge of the affairs of the country, men who had a feeling for the poorer section of the public, and, above all, men with a heart for the people of the country. They knew they had nothing to fear about new burdens being cast upon them. The first Budget was introduced by the Minister of Finance, and in keeping with the Sinhalese proverb that as the bee sucks the honey from the flowers without hurting the pollen so should also taxes be levied on the people, the National Government set out to collect the revenue. That has been the policy always followed by the National Government. So if the public were unconcerned with the budgets of the National Government it is because they knew that nothing untoward would happen to them. They knew that the conduct of their affairs was in the correct hands.

[මබේකර මිය.]

In regard to the present Budget, when it was announced that there was going to be a Rs. 1000 million deficit, we were a little apprehensive as to how the amount would be met. But we now see that no burden has been placed on the people of this country.

It is not denied that the cost of living has gone up. But with improved living conditions not only in the urban areas but also in the rural areas, whether it be in Ceylon or in any other country, the demand for goods is greater and the opportunity exists for the unscrupulous trader to put up prices.

Then there is also the fact that we have to conserve our foreign exchange and there is therefore a restriction on imports. While the restriction of imports encourages local production it also sends up prices.

Hon. Members on the other side should not forget the fact that during their time industries were allowed to be opened regardless of the needs of the people. And just prior to the stopping of the importation of those articles, what happened? Those people who were aware, who were in the know of what was to happen, went round the country to collect those articles, accumulated them and kept them hidden in order to sell them in the blackmarket when those articles were scarce. When the importation of articles is stopped, the prices naturally tend to go up, and a blackmarket is created. That was a thing that you started when you were in power. But of course things are not so bad today. Prices of articles are today going up, but for various other reasons as has been explained by the Hon. Minister of Finance. He has told us how, as a result of devaluation, certain imported articles would go up in price. There were other reasons also which he mentioned.

Now, Sir much has been said about the agricultural policy that is being followed by this Government.

Members of the Opposition pointed out that in 1964 paddy production had gone up to such a degree that they had nearly 50 million bushels of paddy produced in this country. Mr. Deputy Speaker, I would like to point out to them that in spite of what the hon. Member for Dompe did for agriculture and in spite of the efforts made by the Sidimavo Bandaranaike Government in order to boost up agriculture, there was no appreciable increase in paddy production. A comparison of the figures relating to paddy production then and now would give a true picture about the progress made in this direction.

Let us compare the figures. Let us find out what has been the progress made by the former Government and the progress made by this Government since it came into power. The Opposition has been boasting of the production figures relating to their time. The Hon. Member for Medawachchiya read out certain figures.

I have not been able to get at the other figures, but the figures for 1960 show that there were 43 million bushels of paddy produced in that year. In 1964 it went up to 50,500,000 bushels. When you compare the figures you find that within that period there has been an increase in paddy production of 7,500,000 bushels. That was during a period of five years.

As the hon. Member for Walapane said, they did not spend money, they did not give loans. No assistance was given during that period to achieve that increase in production. There has been an increase of 7,500,000 bushels. Compared to this, we should certainly be proud of the increase in paddy production since this Government came into power. In 1965 the production was 36,300,000 bushels. Last year, in 1967, the yield was 55,100,000 bushels. Within this period of three years the yield has increased by 18,800,000 bushels. Is that not something we should be proud of?

The former Government had within a period of five years increased paddy production by only 7 million bushels, whereas the present Government has within a period of three years increased paddy production by 18,800,000 bushels.

சீனிவாசன மொ.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

Why did it drop in 1965 ?

அப்துல் லகீப் மகீழ் மொ.

(ஜனாப அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

We are only talking about the figures you mentioned. We have shown that we have achieved within the space of three years. Is that not a reason we should pat the *goviya* on the back and say, "Thank you, and well done." Is that not a reason why we should go on doing more and more propaganda among the *govi* population, among the cultivators, in order to see that they are encouraged to cultivate further?

Some of those hon. Members or a number of them went on speaking at length on the propaganda that is being carried on by the Ceylon Broadcasting Corporation. Even in mentioning that, you are not giving this House facts as they are. That is not propaganda meant to boost up party activities. That propaganda is not meant for us to remain for ever in power. No. The purpose of the propaganda is to see that the *govi* population is encouraged, that whatever information they require is given, that facts and details are placed before them, and then at the end tell them, "Now, look here, during this short period of three years you have done so much of work. We are happy about it. You have saved the nation and you have saved us so much of foreign exchange." When the broadcasting station says "*Janatha Jayagrahana-yak*" that means that it is a victory of the people. Why are you finding fault with us when we go on encouraging them? That is the

purpose behind all this propaganda. So you should not, when facts are mentioned, misunderstand the purpose behind our trying to do propaganda in order to encourage cultivation.

Then again the hon. Member for Walapane (Mr. T. B. M. Herath) started to mention a new way, adopted probably in his own electorate, of trying to ascertain production figures by marking out a well-grown plot and multiplying its yield with the total area cultivated. Although I may not be a cultivator, I represent quite a section of people in my electorate who are cultivators and I am very proud to say that in my own electorate one of those people was crowned as a *govi raja*.

சீனிவாசன மொ.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

How long did he last ?

அப்துல் லகீப் மகீழ் மொ.

(ஜனாப அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

He is lasting and is carrying on still better. Probably next year he might be further crowned.

The hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) mentioned something about *govi rajas* and pretenders. I might mention at this juncture that the country is happy that the cultivator has had his place, that the cultivator is being encouraged, and the fear that the Members of the Opposition have is a result of the progressive moves made by this Government. The *govi* population is rallying round this Government and we have, of course, crowned them as kings. Those who are trying to be pretenders are going to be traitors, and they will get the reward that traitors should get when we have an election in 1970.

The Opposition has been playing different tunes at different times. You know in 1966 when the Government wanted to introduce the Tamil

[අච්චුල් බකීර් මාකර් මය.]

Language Regulations, the Opposition went about trying to create a stir in the country, trying to whip up the emotions of a particular section of the community, and by that process they wanted to capture power and take their place on this side of the House. They failed in that.

And, of course, they did not stop at that, for when the Prime Minister was compelled to reduce the rice ration, the Opposition again went about the country trying to sway public opinion and win over the masses. They wanted to make that the occasion, as in 1953, to have a hartal in this country, to have a rebellion. In that attempt also they failed miserably. Of course, they found that the Government was progressing. Economically, we had just turned the corner and we were going towards prosperity. That was the atmosphere in the country, and the entire country was rallying round our Prime Minister. They found that their future was doomed.

What happened then? Then came the question of the district councils, and they went about whipping up communalism. They made every attempt possible to win over the Sinhalese and the Buddhist masses. What happened? The Prime Minister, a true democrat, bowed to the wishes of the people, and they found that there again they had failed miserably.

I would like to point out to the hon. Member for Anuradhapura (Mr. Ratnayake) the difference between the policy that we follow and the policy that was followed by the Sirimavo Bandaranaike regime. You will remember, Sir, the time they wanted to introduce the Press Bill. The country rose up in arms and said: "Allow the democratic institutions to remain in this country; allow democracy to prevail in this country. Do not take over the press. Do not attempt to muzzle the press." What did your leader Mrs. Sirimavo Bandaranaike do?

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I am sorry to interrupt the hon. Member. Is all that relevant to the Budget? He has only ten minutes more.

අච්චුල් බකීර් මාකර් මය.

(ஜனாப் அப்துல் பாகீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Makar)

In dealing with the Budget there are certain other aspects also to be covered. They are opposing our policy.

That Government did not bow to public opinion at that time, and what was the result? The people rose against them, and today they have to occupy seats on that side. The people placed their trust and confidence in us.

රත්නායක මය.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

Some of your people are repenting that we did not take over the press.

අච්චුල් බකීර් මාකර් මය.

(ஜனாப் அப்துல் பாகீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

We do admit that the press indulges in false allegations and false propaganda, but, yet, this Government is not prepared to curb the freedom of the press.

රත්නායක මය.

(திரு. ரத்னாயக்க)

(Mr. Ratnayake)

Your survival depends on it.

අච්චුල් බකීර් මාකර් මය.

(ஜனாப் அப்துல் பாகீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

It is needless for me to point out the manner in which your "Aththa" and the other papers like "Janadina" and "Sirilaka" are publishing news. Whatever it is, we have done nothing to curb the freedom of the press.

Mr. Deputy Speaker, as my time is limited I shall only make a few comments on the executive function, the implementation of policy. I refer to the part played by the bureaucrats of this country.

The Cabinet plans, and money allocations are made with the best of intentions, to see that the people are benefited, but all the programmes and policies have to be implemented by the bureaucracy of this country. How many of our bureaucrats are sincere and honest in regard to the responsibilities entrusted to them? There are good men and true, there are men who work round the clock, trying to ensure that the people are benefited and the best use is made of public funds. This is an appropriate occasion for me to mention how in certain areas government officials make use of their office for their personal benefit and to improve their lot. They do not consider the public interest at any time. On one of your visits to an outstation court, just walk into one of the government offices and see how many people there are on the staff how many are working and how many staff officers there are at their desks. It has been my unhappy experience to note, and also to have representations made to me by members of the public, that some of these officers are not available at all.

I know of an officer who was in charge of a certain department at Kalutara. My constituency also came under that officer. A member of the public had gone to him on 21 days successively in order to get a job of work done. One day when he went the officer was not there; on another day he was out on official duty; and on the third day he was out on some other official duty, and so on. That is the manner in which he has performed his duties. One day it was stated that he was on a visit to some association or had gone for some meeting. On that day this individual who wanted to see him took a car, went straight there, and waited till the end of the day. That officer never

turned up. That is the manner in which these officers are shouldering their responsibilities. Some of them are more concerned about taking their children to school, bringing them back for lunch, taking them back again to school, and so on. I am not saying that all of them act in that way but many of them do.

I ask the Hon. Minister of Finance to take some action to see that these officers do at least the minimum amount of work required of them, that is, 8 hours of work.

In the matter of food cultivation, rural development and other activities, there are officers who have to work in the field. If the Hon. Finance Minister would only make a few surprise inspections he will find that these officers do not visit certain villages even once in six months. That officer resides in Colombo. She is supposed to be there on duty at 7 or 7.30 a.m. She goes to that area at 9.30 a.m. As soon as she goes there she walks into the house of one of her friends and chats till about 10.30 or 11 a.m. Thereafter of course, she does some work, takes her lunch, and by 2 o'clock takes the bus back to Colombo. This is an officer who is supposed to be on duty 24 hours of the day. I would ask the Hon. Minister to take action to see that all officers stationed at particular places reside there. What is the use of a public health nurse who resides 35 to 40 miles from her station, when she has to be on duty from 7 o'clock and attend to deliveries, etc? I ask the Hon. Minister, what is the purpose in having an officer living so far from her station and travelling daily? It might be said that the education of the children, and so and so forth have to be attended to. What that officer does is, she waits in Colombo till 8 o'clock or so, takes her children to school, goes to her place of work which is 40 miles away by bus or train, and comes back to Colombo in time to receive the children at home.

Similarly, there are officers who have to work in the forest or in remote areas. I would ask the Hon.

[අඹදුල් බකීර් මාකර් මො.]

Minister to get the officers who reside in Colombo to attend to their work in their areas properly. It is time that the Minister concerned took some action to see that these officers work the minimum number of hours required of them.

I do not want to take any more of the time of the House.

අ. නො. 448

පේ. පී. ඔබේසේකර මිය. (මිලිමම)

(திரும்பி ஜே. பி. ஒபயசேக்கர—மீரிக்கம்)

(Mrs. J. P. Obeyesekere—Mirigama)

Mr. Deputy Speaker, while I sat and listened to the Hon. Minister of Finance deliver his fourth Budget speech, I felt for a moment that Walt Disney had come to life again. He was as usual relating one of his stories, trying to make it look good, filling it with all sorts of fantastic pictures, trying to make it realistic, painting one rosy picture after another, and saying the most beautiful things. And, of course, in spite of all the terrible things the previous Government had done—the usual tale—he so cleverly, with just three strokes and one total, bridged the gap.

The Hon. Minister of Finance, irrespective of his portfolio, is a good man and he is always pleasant and cheerful. He is one of the few in the Front Bench who do not sleep through proceedings of this House. He is also one of those good Ministers who sit through an entire debate. But, alas! like a few others on that Front Bench, he just cannot tell a good story, for the one he told us was so dull and so one-sided and so hopeless for the majority of people in the country. It was said somewhere that speech was given to man to disguise his thoughts. I wonder what the Hon. Minister of Finance now feels about his long Budget speech? Since its presentation, already the repercussions are seen in the country. We see that the Hon. Prime Minister has summoned an

emergency meeting of the back-benchers to discuss ways and means of bringing down the cost of living.—[Interruption]. It was reported in the papers, and one wonders what is going on.

The Hon. Minister of Finance, a man who, I would have thought, is close to those in the rural areas, a simple man familiar with the way of life of those who live there, does nothing for their betterment but makes it more difficult for them daily. I do not wish to repeat all that has been said in such detail by other Members of the House, especially with regard to the rise in the price of textiles. But I would like to say a few words regarding the textile industry as a whole.

The Hon. Minister of Finance has mentioned that there has been an increase in the output of the weaving department of the Veyangoda Mills, giving a total output of 4.6 million yards for 1967-68. So it must be, with the expansion of the mill. I gather that the National Textile Corporation mill at Veyangoda will finally produce, in three shifts, 14 million yards, and in two shifts 10 million yards. Thulhiriya, which is to be the largest and the best in the East, will ultimately produce the same quantity. These are the two main concerns of the public sector which constitutes the National Textile Corporation. And now we hear again of the Chinese-aided textile mill. It has at last found a resting place: having been removed from the Dompe Electorate, it is now to be sited at Ambalangoda. So, really, in the field of textile industry, Thulhiriya is the only new project that this Government has mooted. But this is the point: as I have said before, nothing has been done yet—not to our knowledge.

There must be set up a controlling authority for the entire textile industry in this country. Textiles, or, shall I say, clothing, is as important as food and housing, and one Minister and one department should handle

this wide and varied subject. It is hoped that we would be self-sufficient by 1972. It is, therefore, imperative that we should have some sort of central organization to handle this subject.

With the expansion that has been going on without any controls or planning, we shall soon have over-production in powerloom textiles and a glut of unsalable, inferior handloom textiles. Today, the subject of textiles is handled by three Ministers: the National Textile Corporation is under the Minister of Industries, the small-scale powerloom textile workshops and handlooms are under the Minister of Home Affairs, and the latest monster that handles all imported textiles, Lanka Salu Sala, is under the Minister of State.

Let me read from an article which appeared in the "Ceylon Daily News" of 12th April 1967. This appeared in a supplement brought out by the Lake House press, in support of local textile production. This has been written by the Director of Rural Development, and is entitled, "Towards Self-sufficiency in Textiles by 1972". The article reads:

"The current annual requirements of textiles in the country is assessed at 200 million yards. This is a conservative estimate and works out to a per capita consumption of only 18 yards. The estimated local production of textiles in 1967, both cottons and synthetics, is 90 million yards made up as follows:—

	million yards
Handlooms	50
Powerlooms (Department of Rural Development and Small Industries)	5.5
Powerlooms (Weavers' Co-operatives)	2.0
Other private sector powerlooms (including synthetics)	10.0
National Textile Corporation	9.0
Wellawatte Mills	13.5
	<hr/>
	90.0

It will be seen that the handlooms now produce over one half of current local production. Together with the powerloom workshops the small scale sector is responsible for 75 per cent of total local

production. This pattern of production, with the small scale sector playing the predominant role, will continue even under the proposed expansion program for the textile industry."

Then he goes on to illustrate the various sections. And he mentions here what the production would be in 1972.

"Planned Production up to 1972

	million yards
Handlooms	72
Powerlooms (Department of Rural Development and Small Industries)	37
Powerlooms (Weavers' Co-operatives)	15
Other Private Sector Powerlooms including synthetic	30
National Textiles Corporation	38
Wellawatte Mills	15
	<hr/>
	207

It will thus be seen that the country will be reaching near self-sufficiency in regard to textiles by 1972, with the handlooms and small scale powerloom workshops producing 154 million yards of the total estimated production of 207 million yards by that year.

The effective implementation of this very large and important development program depends chiefly on proper planning and co-ordination particularly in regard to such matters as supply of raw-materials, production, distribution, the regulation of imports, the training of adequate technical personnel and market studies."

If, then, we are to have enough and more than enough, why is the Government permitting the private sector to set up more mills, not only for the production of cloth but also for spinning yarn and finishing cloth, which are produced by the public sector and co-operative workshops?

The Hon. Minister of Finance never divulges the amount of foreign exchange that is involved in these private deals. Already four concerns have been granted approval, some for spinning, weaving and finishing. I gather that the hon. Member for Wennappuwa (Mr. Festus Perera) is negotiating for one factory, and there is another, a subsidiary of Ceylon

[මෙහිදී කතා මාලාව.]

Synthetics, which is called Asian Cotton Mills, to be set up somewhere near Ratmalana by Mr. V. S. M. de Mel and others.

During the S. L. F. P. Government, when all this textile expansion was planned and started, all cotton production with the exception of the Wellawatte Spinning and Weaving Mills was to be handled by the public sector, that is, by the National Textile Corporation, the Department of Small Industries and the weavers' co-operatives. The private sector was allowed the manufacture of synthetics.

Today the whole picture is quietly changing and the industry is getting into the hands of the private sector. Take the handlooms, which I shall deal with during the Committee stage in more detail. Although the Hon. Minister said that no one was to be registered after October 1965, how many have been registered and how many thousands are working unregistered? From where do they get the yarn to operate their looms? There are interesting stories.

Spinning yarns of all counts and finishing material woven should be the business of the public sector, and if the National Textile Corporation cannot cope with it—I am sure that in time to come it will be able to do so—the Government must set up the necessary machinery to produce what is required, considering the fact that the expansion of the textile industry in the country has been largely undertaken with public funds.

In fact, in 172, out of the 207 million yards, the private sector will produce only 30 million yards, the Wellawatte Spinning and Weaving Mills 15 million yards, and the rest will all be from the public sector. In fact, in this same supplement, in an article on the National Textile Corporation, the development officer says:

"The excess finishing capacity of the Textile Mills at Veyangoda is 20 million yards, at Ambalantota"—

I think he means Ambalangoda.

—"it will be 26 million yards and at Tulhiriya 26 million yards.

The excess capacity is a deliberate creation, the purpose of which is to help the Handloom and Small Powerloom plants located in the rural areas."

Then, I ask the Hon. Minister of Finance, why are you granting approvals to private persons to set up similar workshops? Those of the National Textile Corporation are not the only finishing plants. There are in the country several other places already functioning—at Nattandiya, Polgolla, Velona (that is Mr. Ruskin Fernando's) and Velona of the Department of Small Industries—all of which handle nearly 8 million yards today.

The other aspect of this is that the Veyangoda mill is expected to handle 3 million yards, Tulhiriya 17 million yards, Ambalangoda 3 million yards and the Wellawatte Spinning and Weaving Mills 3 million yards. Why does the government not get someone to work out all the figures and get some idea of what is happening in the country today, before these approvals are granted? Without any planning you will probably find that they will all be spinning the same count of yarn, and it will not be of use to any source of production. That is why it is so important to have one central organization for the textile industry.

I ask the Hon. Minister of Finance, why do you not consider taxing those who run unregistered private workshops? These are the people who are ruining local production by jacking up prices beyond the reach of anybody and also by producing shoddy and inferior material.

Only the other day I saw some handloom sarees on sale at an exhibition, priced at Rs. 60, when they should have been priced at nothing more than Rs. 35. This is so with other materials too, and they reap large profits.

The Minister of Home Affairs (Hon. Dr. W. Dahanavake) keeps waging a war with Colombo ladies on the question of their bringing in Indian sarees. I cannot agree more with the Minister that we should all wear locally produced sarees. But how can you expect people to wear inferior, badly designed sarees, even at the expense of a "bonfire"?

The Hon. Minister keeps going round the country saying he has given a dowry to the village girl in the form of a handloom. But of what use is a loom without yarn, and of what use is a loom if you cannot sell the woven material? It is like having a barren wife even with a dowry. But unfortunately not having been a bridegroom the Hon. Minister would not know what it is to have a barren wife!

This confusion is all due to the lack of planning and co-ordination. Many of these problems could be overcome if only there is one authority to handle the production and distribution of the entire textile industry both for the public and the private sector. Within this must be set up a Handloom Board.

Planned production would also help to keep a control on prices, which is now completely out of hand. We still read of the millions of sarongs that are unsold and the large stocks of handlooms sarees piling up in the stores of the textile co-operative unions.

It is most important that frequent checks are made on the prices of materials produced here. Then only will our people support local production.

One of our greatest needs in the country today is qualified personnel in textile designing, but the Government has not addressed its mind to this matter. They only talk of yardage, but what type of yardage is produced is not their concern.

Mr. Deputy Speaker, I am not going to talk about Laksala here. I shall do so during the Committee Stage, but I would like to know what has happened to the report of the

Laksala Committee of Inquiry headed by Mr. Arthur Ratnavale. I myself spent nearly four or five days giving evidence before this committee and we are anxious to know why Minister has not tabled this report. I am sure much good could be gained from this report.

I also hope that all Ministers listened to the Ceylon Broadcasting Corporation's "Roving Mike" on Laksala the other day. Everyone interviewed spoke the truth, and I believe the truth has hurt a few of your good ladies who were seen rushing into the C. B. C. with a tape recorder to take down what had been said. I will not be surprised if the officers concerned are transferred. In fact I am given to understand that pressure has been brought to bear on the Director of Rural Development (Small Industries) to inquire into the matter and interdict the officer concerned. So powerful are your ladies of the purple brigade.

A staunch UNPer the other day said that it was the women in their party who ruined them and it was the women in the S.L.F.P. who made a success of their party. No wonder the Prime Minister stays single!

சுரு வந்தியாயக

(கௌரவ வந்தியாயக)

(The Hon. Wanninayake)

That is a reflection on the S. L. F. P. men.

இலேசேகரே தேவ.

(திருமதி ஓபயசேக்கரா)

(Mrs. Obeysekere)

There is just one point regarding Laksala. As I have mentioned already and also a year ago, a Handicrafts Board must be appointed soon. The other day we read in the front page of the "Daily News" that Dale and Patricia Keller, who had been "imported" here to report on our Arts and Crafts, had made a similar recommendation. Do you have to act only when you are told by foreigners? We have been telling you this for so long, and yet the Hon. Minister has not taken any steps to constitute such a board. Who are Dale and Patricia Keller?

[මහේච්චලය මිය.]

"... Dale and Patricia Keller of Hong Kong, pioneers in the field of modern interior designing in the Far East, who were co-opted by the Government of Ceylon to carry out a comprehensive survey of arts, handicrafts and souvenir industries, to re-organize and gear them to the tourist market."

This is their view :

"Due to lack of leadership and the uncritical acceptance of false Western standards there has been a gradual deterioration in the quality of the craft product, and a strong catalyst is needed if the crafts of Ceylon are to survive the current situation. We believe that the best way to exploit the great potential of craft technique is by establishing a Ceylon Handicraft Board."

That is a part of their report.

Mr. Deputy Speaker, these are people who are learning about crafts through their travels. Surely, there are people in this country who are far more competent and able to advise and help the Government in the promotion and development of our crafts. But that is just the trouble with this Government. They will never give our people a hearing or a place. Our handicraft experts are not blind to our shortcomings, are not deaf to the problems of the craftsmen or dumb in making proposals. But it is this Government that is blind, deaf and dumb, and all they want is to seek outside opinion on everything, including our crafts. These people are brought here at our expense, to say the most terrible things about our craftsmen and our work.

I do hope the Hon. Minister when appointing this board will select competent people, not defeated candidates. I hope it will not be a board that will exploit our craftsmen and workers.

Mr. Deputy Speaker, I wish to pass on to two more points that were raised in the Budget. I should like to say a word on the increase in the price of pure coconut arrack by Rs. 2 and on the increase on tobacco which has caused a cigarette to go up by a cent.

I represent an electorate where a high percentage of kasippu is consumed, and I personally feel that the increase in the price of coconut arrack by Rs. 2 a bottle has hit the poor man, and indirectly the woman and the family. The tobacco companies in Celon reap large profits and it is a shame that the consumer has to bear the increase.

Smoking is bad. It is an evil habit. But I would like to see a Minister trying to ban it. People will smoke, including the society ladies of Colombo who are supposed to be chain smokers. So what is the use of making it difficult when economically it hits the home of the poor and middle class family. But why does not the Hon. Minister consider allocating some mone out of the vast funds that are already allocated for the newspapers, the Ceylon Broadcasting Corporation, for boosting the Government, to be used for propaganda against smoking and drinking, educating the people as to the possibilities of suffering from cancer, which too is on the increase, so that the sales of cigarettes will gradually decrease, and the import of tobacco for the manufacturing of it will be reduced? In order to discourage smoking, especially among the younger generation, why do you not introduce legislation prohibiting the advertizing in any form of cigarettes, cigars or other tobacco manufactured for smoking, and compel the manufacturers of such products to have printed on all packets of cigarettes or on the containers of other tobacco products, an official warning that their consumption is injurious to health? This is what should be done to help our people. The Government should not place financial burdens on the private person, but should place them on the private sector which the Government so willingly and gladly fosters.

I now come to the increase in the price of arrack. I represent an electorate where the nearest source of purchase of arrack is miles beyond the entire electorate. The average villager who wants a drink, even at

the price of Rs. 8 a bottle, has to travel miles in order to secure it. That is why they distil *kasippu*. Now, with the increase in the price of arrack, you put it completely out of the reach of the poor man. Of course this will mean that we shall have to import more and more dates!

Only two days ago, the "Times Weekender" carried a news item, "Prohibition after 1970? Dry up the booze slowly, says Daha." It would be absolute folly to have prohibition. We have already seen the folly of banning racing. I personally have always been strongly against it. What is the result? Gambling is going on in every nook and corner without any revenue accruing to Government. We have no right to ban habits through legislation but we should try and educate our people to see the evil in such habits. I am sorry the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) is going, but otherwise I would like to say that I strongly support the proposal that he made—and I thought it was good—of granting permits for tapping trees.

உடல் உயர் திணைக்க

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

Toddy.

இளைசேக்கர் இய.

(திருமதி ஓபயசேக்கர்)

(Mrs. Obeyesekere)

Yes. This is the thing to do: make it available, either individually or collectively. Soon people will, when they find it readily available, learn to drink in moderation. And I am sure the day will dawn then as in many other countries we know, when the average man will learn to drink in moderation, if he must drink at all. Members of this House should set the example.

I would like to read here in connection with this a part of the editorial of the "Daily Mirror" of 13th August 1968:

"Both nations, U.S.A. and India, are bruised but wiser and richer with the dawn of realism. Ceylon which earns Rs. 100,000,000, repeat Rs. 100,000,000, revenue from the taverns alone, will achieve overnight folly if it listens to the croaks of a few frustrated fossils who with one leg in the grave and both eyes on posterity, who with no concern for the nation or the people since they have just one gasp between them and eternity, are trying short-cut to Nirvana.

Those who will come off best in this prohibition drive are no doubt the *kasippu* kings who will pray for the day when Ceylon will be declared 'dry'."

How true! More and more *kasippu* and more hardship to the rural home.

We must be practical in what we do and that is what, I think, the good gentlemen lack and what we ladies have.

I read a verse somewhere and this is what it says:

"There are very good reasons for drinking

And one has just entered my head.
If a fellow can't drink when he is living
How on earth can he drink when he is dead."

So there is much more the Hon. Minister of Finance could do in a better way, without successively in every budget making life more and more difficult for the people of this country.

Regarding the cost of living, I am sure all housewives in this country will soon rise up against you if nothing is done for them.

In passing, I would like to mention a word about the condensary at Polonnaruwa. This particular brand of "Parakum" tinned milk, which is now on the counter for Rs. 1.25, has already had much public criticism. But is it not ironical that no less than the Marketing Department itself should sell for 90 cents a tin of "Milkmaid" milk? The cost of living has gone up daily. Every Member of Parliament, especially from this side of the House, has illustrated it. Eggs which were 20 cents at the last budget are 35 cents today, vegetables have gone up and you can go on relating story after story of how the cost of living has gone up. And these stories, Minister of Finance, you know, are true.

[මබෙයේකර මිය.]

I was shocked to see in the papers today that Mr. Henry Jayasena's play "Apata Puthe Magak Nathe" has been banned—banned by the Hon. Minister of Education. Why has this been banned? This Government talks of democracy. The hon. Member for Beruwala (Mr. Abdul Bakeer Markar) also just spoke about it. He spoke about the freedom of the press. But what freedom is there for the individual? Who are the people who compose this Board of Censors? What are their qualifications? We are given to understand from the papers that the Minister of Education has said:

"it was quite in order to produce a play based on the university life of undergraduates, but it was shameful to have used such a theme to ridicule the Government, and the Minister of Education."

I am reading from today's "Daily Mirror".

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

True paper.

මබෙයේකර මිය.

(நிருமதி ஒபயசேக்கரா)

(Mrs. Obeyesekere)

—“A few members of the board requested the Minister to delete the objectionable scenes and permit the play to be staged.

He was however adamant and said, 'under no circumstances would this play be permitted to be staged anywhere in the island.'

The play deals with the student unrest in universities and is based on the increasing number of suicides particularly among students.

* * * * *

[ඉතිරි වැඩ කටයුතු 1968 අගෝස්තු 18 වන ඉදිද නිල වාර්තාවෙන් බලා ගත යුතුයි.]

[நிகழ்ச்சித் தொடர்ச்சியை 1968 ஓகஸ்ட் 18, ஞாயிற்றுக்கிழமை அதிக்கார அறிக்கையிற் பார்க்க.]

[For continuation of Proceedings, see OFFICIAL REPORT for Sunday, 18th August 1968.]

The producer, with an inter-mixture of the real and unreal and the employment of skilful technical devices, draws the attention of theatre-goers to this trend."

Mr. Deputy Speaker, what has happened to this Government. They are afraid of criticism, they are afraid to face the people. This is what you call power mad. Mr. Deputy Speaker, let us know what is wrong with a play that is based on facts, facts pertaining to the lives of the people of this country, the future generation of this country. In fairness to the producer, a man who we all know is one of the best producers in this country, and to those taking part, let there be a special performance for the hon. Members of this House. We are the representatives of the people in this country. Let us see what has irked the Minister of Education to act so foolishly and then let the Minister explain to the hon. Members. Mr. Deputy Speaker, I hope you and Mr. Speaker will see that we are given this opportunity and justice is done.

I do not wish to go any further, but before I close I say once again that the Hon. Minister of Finance has failed once again to consider the difficulties of the greater majority of the people of this country. He has only added more hardships and burdens to their daily living. But then this is to be expected from a Government like this.

I shall end with a saying by Samuel Johnson to the Hon. Minister of Finance and the Members of this Government.

"He who has so little knowledge of human nature as to seek happiness by changing anything but his own disposition, will waste his life in fruitless efforts, and multiply the griefs which he proposes to remove."

